

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · sisè període · sèrie P · número 132

Ple del Parlament

Sessió 63, tercera i darrera reunió, dijous 9 de novembre de 2023

Presidència de la M. H. Sra. Anna Erra i Solà

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la prova pilot de la renda bàsica universal 302-00342/13	3
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la renda bàsica universal 302-00349/13	12
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'acord de claredat 302-00350/13	22
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les infraestructures 302-00343/13	34
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la islamització creixent de Catalunya 302-00345/13	43
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la prova pilot de la renda bàsica universal (continuació) 302-00342/13	52
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la renda bàsica universal (continuació) 302-00349/13	53
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'acord de claredat (continuació) 302-00350/13	53
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les infraestructures (continuació) 302-00343/13	53
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la islamització creixent de Catalunya (continuació) 302-00345/13	54
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el servei de dentista públic 302-00344/13	55
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el sistema sanitari 302-00346/13	65
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el servei de dentista públic (continuació) 302-00344/13	74

DSPC-P 132
9 de novembre de 2023

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el sistema sanitari (continuació)

302-00346/13

74

Debat sobre la seguretat a Catalunya (continuació)

255-00014/13

75

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 63.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a dos quarts de deu del matí i dos minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel lletrat major i la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera de la Presidència i la consellera de Territori.

La presidenta

Bon dia, diputats, diputades.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la prova pilot de la renda bàsica universal

302-00342/13

(Veus de fons.) Comencem, doncs. Reprenem la sessió amb el dinovè punt de l'ordre, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la prova pilot de la renda bàsica universal, presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. I, per exposar-la, té la paraula el senyor Raúl Moreno Montaña.

Raúl Moreno Montaña

Gràcies, presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. El nostre grup parlamentari presenta avui una moció sobre la renda bàsica universal coherent amb el que ha estat la nostra posició respecte a aquesta renda. Des del principi hem estat sincers, sincers amb la ciutadania; no hem caigut en la temptació de fer volar coloms ni de participar en propostes econòmicament inviables: principi de realitat. Ho vam explicar clarament fa quinze dies: invertir 80 milions d'euros en una prova pilot d'una prestació universal que no es podrà pagar ni a curt ni a mitjà termini no és una prioritat per a nosaltres, més encara amb la quantitat de problemes socials que té Catalunya.

Vam desgranar la prova pilot dissenyada pel Govern punt per punt, fent incidència en allò que sovint no s'explica: sinceritat amb la ciutadania i rigorositat en l'anàlisi. Recordo que la consellera em criticava que m'havia mirat amb lupa la prova pilot: evidentment, per confirmar la nostra posició. I estic segur que també, amb les dades que vaig donar, era la primera vegada que alguns de vostès, senyores i senyors diputats, escoltaven algun dels elements que mai s'havien explicat d'aquesta prova pilot.

Quinze dies després constatem algunes coses. No es farà la prova pilot de la renda bàsica, no només per la lectura de les mocions d'avui, sinó també perquè la pròpia consellera ja ho va dir fa quinze dies. Ara és Esquerra qui renuncia a fer-la, conscient, ara, que no té temps, ni temps del legislatiu, ni diners, ni suport parlamentari. I aquells que ens acusaven de tots els mals, de no voler reduir les desigualtats, es troben avui davant del mirall.

La moció que es presenta avui la podríem dividir en dos. El primer punt és tornar a votar allò que el Parlament de Catalunya ja va votar durant el debat de política general. La pregunta és fàcil: cal mantenir oberta una oficina per a una prova pilot de la renda bàsica universal si no hi haurà prova pilot de la renda bàsica universal? Nosaltres creiem que no, i tornem a posar en consideració de la cambra el seu tancament.

Se'ns criticava que estàvem en contra de la investigació i la recerca social perquè no creiem en la renda bàsica, com si només es pogués fer recerca social i investigació social d'aquesta renda bàsica. Per això proposem tancar l'actual oficina i obrir-ne una de més ambiciosa on puguem fer recerca en l'àmbit de la necessària concentració i accés a les prestacions socials, de l'impacte de l'envelliment en el nostre siste-

ma residencial i de cures, en la reducció de la pobresa infantil i també, naturalment, en les polítiques de rendes, en *totes* les polítiques de rendes.

Una oficina amb objectius diferents que, necessàriament, haurà d'adaptar la seva estructura de direcció i d'òrgans de govern a les noves finalitats, i que aquesta nova composició la triï el Parlament, no qui governa. No volem una oficina que faci política partidista, com hem vist en reiterades ocasions per boca del seu director, triat a dit pel Govern; volem una oficina que faci recerca i investigació social de veritat. No volem una oficina feta per complir un pacte d'investidura ara inexistent; en volem una que estigui sota el control d'aquest Parlament i que reti comptes als grups parlamentaris en una reunió trimestral on participaran tots i totes vostès en representació dels seus grups parlamentaris.

I volem que una de les seves tasques sigui la publicació anual d'un informe de la situació social a Catalunya, que no existeix, que el Govern no té, que els ciutadans no tenim, amb dades d'evolució, que compari els diferents paràmetres que ens permetin aplicar polítiques no fictícies, no basades en promeses inabastables, sinó en polítiques concretes que tinguin després una traducció estadística que ens permeti conèixer si el que s'explica serveix per reduir o no la desigualtat a Catalunya. És amb aquest objectiu que demanem el suport de la cambra del Parlament.

Vull agrair el suport de Junts per Catalunya als punts d'aquesta moció, no sé si a tots –ho respecto plenament, només faltaria, eh?–, però nosaltres portem defensant una postura coherent i continuada durant el temps, i el temps, a tenor de les mocions que es posaran avui a consideració, ens ha donat la raó. Les explicacions, en tot cas, les hauran de donar aquells que ara canvien la seva posició, legítima.

Agrair també les converses mantingudes amb la diputada Alba Camps, d'Esquerra Republicana, que no han fructificat en l'acord, però de les quals crec que es desprèn que, més enllà de les utopies –necessàries, per cert–, estem aquí per governar des del principi de realitat, de compromís amb la ciutadania, i que generar falses expectatives com les generades amb una prova pilot que finalment no es farà només genera frustració a un sector, el social, cansat de moltes utopies i de poques realitats.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la senyora Alba Camps i Roca.

Alba Camps i Roca

Gràcies, presidenta. Bon dia. Consellera, diputats, diputades, tot el públic que avui ens acompanya, persones que des d'algun punt no estan vinculades al pla pilot de la renda bàsica universal o a la mateixa renda bàsica universal, consell assessor, comitè científic, la mateixa oficina, moltes gràcies per ser aquí; benvinguts i benvingudes.

Permeteu-me que comenci revisant els arguments que va donar el PSC en l'anterior Ple per bloquejar la renda bàsica universal. El primer era que no..., de fet, l'ha repetit ara mateix: aquest principi de realitat que comenta vostè no és possible ni és realitzable. I també hi havien aquells que deien que no podíem reduir la jornada laboral a vuit hores, i hi havien aquells que deien que les dones no podíem votar, o fins i tot aquells que deien que la terra era plana. Passats uns anys, espero i desitjo que compartiu totes amb mi que quina sort que no vam fer cas d'aquesta gent.

Els grans avenços, quan s'han començat a construir, sempre han semblat inassolibles. La renda bàsica universal els hi pot semblar fer volar coloms –com també ha dit–, i no fa tant a alguns ciutadans i ciutadanes també els hi hagués semblat fer volar coloms parlar de la sanitat universal per a tothom. El «no es pot canviar perquè sempre s'ha fet així» és l'excusa d'aquells que no volen que res canviï, d'aquells que es beneficien de l'estat actual, d'aquells que la pobresa dels altres els fa enormement

rics. Les grans conquestes socials s'han hagut de lluitar, senyor Moreno; nosaltres estem disposades a no defallir.

El segon argument que utilitzaven és que el cost econòmic que suposa és massa elevat. Ja els hi vam comentar en l'anterior interpellació: els drets no competeixen entre si, econòmicament tampoc. La diferència és que vostès consideren aquesta quantitat econòmica com una pèrdua i nosaltres com una inversió. La solució? Tenir més dades per orientar-nos cap a quin és el cost real i l'impacte que genera. Això es diu «pla pilot de renda bàsica universal».

Que un import sigui considerat com a molt o com a poc depèn de la importància que s'assigna a la proposta. Ja ho vam dir fa quinze dies: els pressupostos estaven bloquejats no perquè el PSC es preocupés per l'increment de l'IRSC o les places de residències, sinó perquè volia un casino a Tarragona i una carretera al Vallès xifrada en 200 milions d'euros per sis quilòmetres. Per nosaltres això és molt, per vosaltres potser és poc. Per nosaltres els 80 milions són poc en comparació amb el benefici que poden aportar a la nostra societat, per vosaltres és massa. Res més a afegir.

El tercer argument: genera falses expectatives. Si acceptem aquest argument, s'acaba de bloquejar qualsevol investigació o recerca científica. Tota la recerca i investigació es basa en unes hipòtesis o afirmacions de sortida que, evidentment, s'han de contrastar; a vegades s'accepten i es demostren i a vegades s'eliminen. Des d'aquí convido a tothom a tenir expectatives de millora en tots els sentits, perquè és des d'aquí, precisament, que podem avançar. Expectatives sent conscients que algunes fites costen més d'assolir que altres, i que en el camí d'avenç social sempre trobem impediments i complicacions; però també trobaran, en nosaltres, esforç i –us hi afegeixo– molta molta perseverança.

Mireu, la sociologia és una ciència; és nova, però és ciència. Us proposo un exercici de presa de consciència. Recupereu un moment tota la defensa argumental que feu sobre la investigació científica clàssica –sincrotró Alba, llei de la ciència o el TecnoCampus de Mataró–; què us fa pensar que el pla pilot de la renda bàsica universal no encaixa en aquesta defensa aferrissada? Al cap i a la fi, el pla pilot s'ha dissenyat amb investigadors del MIT, el consell assessor inclou persones com l'Oriol Amat, catedràtic d'economia i rector de la UPF. Ciència social puntera i rigorosa per debatre amb coneixement. Si el motiu, senyor Moreno, no és partidista i interessat, l'únic que em ve al cap és un desprestigi cap a les ciències socials de la mà de molts de vosaltres. I això és molt perillós, perquè teniu realment la possibilitat de decidir sobre el nostre futur.

La renda bàsica universal va iniciar la legislatura amb una majoria parlamentària. Per això va tirar endavant el pla de govern on la renda bàsica universal hi estava inclosa, i els pressupostos del 2022 ens van permetre crear i impulsar l'oficina. Aquesta majoria es va esquerdar quan Junts va sortir del Govern, i des de llavors l'acció concertada amb Junts i PSC porta bloquejant el desplegament del pla pilot, primer bloquejant els articles necessaris per tirar-lo endavant en la llei de mesures, després en l'últim debat de política general, i ara, finalment, en aquesta moció.

Davant d'aquesta situació de bloqueig, nosaltres els hi hem ofert una proposta per tirar endavant, una proposta en la que reconeixem que no tenim les majories necessàries per tirar endavant el pla pilot, però que deixa espai a l'oficina de la renda bàsica per continuar desenvolupant la funció de difusió, estudi i promoció. Clar està que podem fer tot això, i de bon grat, però sense renunciar als objectius i estudis que perseguim. Fem el mandat més ampli, però sense tancar cap porta. Totes les eines proposades des dels diferents partits polítics poden configurar una millora en la nostra societat, sense renunciar a res i treballant per a tothom.

Els demano que facin el mateix: treballar per a tothom, no des d'una òptica partidista on els recursos en infraestructures els semblen justos i la inversió en persones els sembla cara.

Gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la senyora Maria Assumpció Laïlla Jou.

M. Assumpció Laïlla Jou

Gràcies, presidenta. Abans de res, donar les gràcies al diputat David Saldoni, que és el que ha treballat aquesta moció i la següent. I, per tant, en el seu nom jo explico quina és la posició de Junts per Catalunya en aquesta moció i en la que vindrà més tard.

A ningú se li escapa que, quan, tant a la Comissió de Drets Socials com aquí al faristol..., moltes vegades hem parlat de la necessitat –i crec que és una necessitat compartida per tot l'hemicicle– d'endreçar el món dels drets socials, el món de les prestacions, de les ajudes, de tot allò que d'una manera o altra ha de permetre dues coses: per una banda, que el sistema no deixi caure ningú, però, per una altra banda, no generar expectatives que després no es poden complir, perquè estem parlant de persones. Amb un afegitó, i és que la universalitat encara a dia d'avui en les prestacions socials depèn de la quantitat de diners i no de les necessitats reals, i això jo crec que és una de les coses que òbviament tots aquí, en aquest hemicicle, volem canviar.

I és en aquest sentit que nosaltres havíem fet les esmenes en aquesta moció i en la següent. Entre altres coses perquè ja es va votar en el debat de política general el tancament d'aquesta oficina del pla pilot precisament amb aquestes dues premisses, però no amb la voluntat d'anul·lar tota una feina feta, sinó amb aquesta voluntat de dir: cal estudiar no només la renda bàsica universal, sinó també totes aquelles altres ajudes o prestacions que en un moment donat la ciutadania té tot el dret a rebre i que els ha de permetre aguantar-se dins del sistema.

I és des d'aquesta perspectiva que vam fer les esmenes. I vull agrair al diputat Moreno, doncs, haver-ne pogut parlar i haver acceptat aquesta mirada molt més àmplia, precisament per no llençar els diners i poder aprofitar tota la feina feta, que s'ha fet, que ja han dit que hi ha un comitè assessor amb posicions molt diverses respecte a aquesta renda bàsica universal, però que hi ha un comitè assessor molt potent al darrere. I, per tant, tot això és una feina que s'ha d'aprofitar.

Però també hem de valorar com ho fem compatible, per exemple, amb la renda garantida de ciutadania i les rendes del treball, com ho fem compatible també amb l'ajut al lloguer o els nous complementos que van sorgint en el tema del lloguer, com gestionem també el control *a posteriori*. Està molt bé fer aquests estudis i veure com implementem tot això, però també com a mesura fins i tot de transparència, com controlem, doncs, aquesta renda i moltes altres. I també com impacten en aquesta renda i en altres, per exemple, els diferents determinants socials: l'envelliment, l'alta cronicitat, segurament molta més dependència, no?

I, per tant, és des d'aquesta perspectiva que nosaltres havíem fet les esmenes que hem plantejat, amb aquesta mirada més de futur, de dir: «Escolta'm, val la pena aprofitar aquesta oficina que ja existeix.» Òbviament, no per fer la renda bàsica universal, entre altres coses, perquè ja s'ha dit que aquesta prova pilot no es pot fer tal com estava prevista, però sí que val la pena aprofitar aquestes feines i trobar aquest punt mitjà, que també ho hem plantejat així en les esmenes que explicaré després en la proposta següent, de la moció d'Esquerra Republicana, buscant aquest espai de trobada entre uns i els altres per tal d'aprofitar aquesta feina feta.

I, certament, com que crec..., crec que puc parlar per tot el grup parlamentari, però tant el senyor Saldoni com jo mateixa creiem en la recerca qualitativa en el món social. Estic molt d'acord amb la importància de la sociologia i de veure realment quin és l'impacte que té tota aquesta recerca científica molt potent en el món també social. Doncs, des d'aquesta perspectiva, nosaltres plantejàvem aquestes esmenes d'anar a buscar com transformem aquesta oficina en una cosa que permeti estudiar

molt més enllà de la renda bàsica universal, les ajudes i la perspectiva social. Que crec que entre tots, com jo deia, hem d'aconseguir que ningú caigui del sistema, que sigui garantia de compliment, que hi hagin els recursos que es necessiten i que no s'hagin de repartir els que hi han entre les persones que ho necessiten, i que, a més a més, ens permetin no generar expectatives a la ciutadania que després ni l'Administració ni la societat en general podrem complir.

Per tant, nosaltres donarem suport a la majoria dels punts d'aquesta proposta de resolució. I, de fet, hem transaccionat em sembla que són quatre esmenes amb el grup proposant d'aquesta proposta de resolució. I, per tant, òbviament, hi donarem suport.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, i per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de VOX, el senyor Antonio Ramón López Gómez. *(Veus de fons.)* Perdó, tenia apuntat un altre nom. Doncs la senyora María Elisa. *(Veus de fons.)* No, la senyora Isabel Lázaro Pina, perdó.

Isabel Lázaro Pina

Gracias, presidenta. *Consellera...* Buenos días a todos. Bienvenidos, al público. Miren, señores, desde VOX estamos en contra de *su* renta básica universal. Podríamos aceptar una renta básica para los españoles que lo necesiten en situación excepcional, máxime en este momento de zozobra que todos ustedes llevan creando desde hace años.

Su renta básica es una medida estructural, no extraordinaria y temporal. Pretenden que sea una medida permanente que desincentivará la búsqueda y la obtención de empleo y cronificará aún más la pobreza. Eso no quiere decir que haya que estar en contra de la caridad, porque, señores, cuando hablamos de renta básica estamos hablando de caridad. Y les aseguro que en VOX estamos muy a favor de la caridad.

Ustedes, los separatistas, los socialistas, los comunistas, son fabricantes de pobres. Les encanta generar dependientes que vivan arrodillados. Y ¿saben por qué? Pues muy sencillo, porque de ello depende su permanencia en el poder. Y la realidad demuestra que en eso son muy buenos. En nuestra región han creado ustedes, en la alternancia de los distintos gobiernos, una tasa de riesgo de pobreza del veinticinco por ciento. Y no se trata de números, señores: es un auténtico drama que uno de cada cuatro catalanes se acueste cada noche con el riesgo de entrar en el umbral de la pobreza.

Miren, ayudar al que está pasando dificultades es algo positivo, pero no podemos pretender tener a todo el mundo dependiente de una ayuda que un político quiera darle. No hemos de aspirar a una sociedad dependiente del poder, sino a una sociedad libre. Dar ayudas temporales con orientación laboral es virtuoso, del mismo modo que no es moralmente aceptable ignorar al vecino que necesita nuestro apoyo.

Pero, señores, esta moción no se centra en el concepto de renta básica universal, de la que podríamos hablar en cuanto al concepto. Se centra en la batalla de Esquerra Republicana y el PSC por controlar el derecho de unos y las obligaciones de otros. Se centra en algo muy típico en los políticos convencionales, en un «quítate tú, que me pongo yo».

Para que me entiendan todos en sus casas: los socialistas lo que quieren con esta moción es sustituir el plan piloto de renta básica catalán creado por Esquerra Republicana por otro llamado Oficina de Investigación e Innovación Social, ORIS. Supongo que ya tendrán pensado el nombre de la activista socialista para que dirija esta oficina, ¿no, señores socialistas? Eso sí, para no trabajar mucho, se pretende mantener la macroestructura del plan de Esquerra. En resumen, se pretende cambiar los nombres de los altos cargos colocaditos a dedo. Lo que buscan no es una mejora

de las condiciones de los catalanes, sino quitar a los enchufados de Esquerra para poner a los suyos.

Hablan en la moción de hacer un mapa sobre prestaciones de la Generalitat, de estudiar el impacto del envejecimiento de la población, de estudiar la evolución de la pobreza y de presentar un informe sobre la situación social en Cataluña, entre otras. Miren, señores, para eso ni hace falta el plan piloto de Esquerra ni hace ninguna falta la oficina social del PSC. Existe una *conselleria* de Asuntos Sociales que tiene suficiente infraestructura, suficiente personal, cargos y funcionarios para llevar a cabo estos estudios y estos análisis.

Como hemos dicho y seguiremos repitiendo, combatir la pobreza –combatir la pobreza– es un objetivo prioritario para VOX. Consideramos que la manera más justa de hacerlo no es condenar a los españoles a vivir de la renta pública, sino garantizar el derecho y el deber al trabajo digno. La mejor política social es la que promueve el empleo y da libertad a los empresarios para emprender y a los trabajadores para que no dependan de sus limosnas.

En situaciones excepcionales, como a la que nos han condenado todos ustedes, VOX está a favor de que los españoles necesitados perciban ayudas para cubrir sus necesidades básicas. Eso sí, ayudas condicionadas, temporales, extraordinarias y vinculadas a la búsqueda de trabajo y un salario digno, que es la forma en la que realmente se puede salir de la situación de pobreza y de la situación de ser dependientes sin necesidad de una dependencia perpetua.

Y, señores, repito, cuando no eres dependiente eres más libre, aunque a ustedes ya sabemos que la libertad no les gusta mucho.

Gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la senyora Mar Ampurdanès Gutiérrez.

Mar Ampurdanès Gutiérrez

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades... Avui tornem a afrontar un debat imprescindible per al país com és el debat entorn de la renda bàsica universal, el dret de drets, i que tindrem en dues parts, com ja s'ha dit, a través d'aquesta moció, del Partit dels Socialistes, i de la següent, d'Esquerra.

Així doncs, voldria començar saludant a totes les persones que ens acompanyen avui aquí a l'hemicicle i que, dia rere dia, lluiten perquè la renda bàsica universal sigui una realitat. Moltes gràcies.

És evident –però sembla que cal repetir-ho– que quan parlem de renda bàsica universal ni parlem de caritat ni parlem d'una pagueta ni parlem d'una manera de desincentivar que la gent treballi. Del que estem parlant és d'un ingrés per a tothom sense condicionants; d'una eina que no només és potentíssima per combatre la pobresa estructural –que ja fa massa que patim–, sinó també imprescindible per combatre la por i el malestar en una situació de crisi com la que vivim a dia d'avui. Rebre uns diners a final de mes, uns ingressos mínims a partir dels quals desenvolupar la vida, és també una mesura de seguretat, una mesura de la seguretat de viure bé.

En aquest sentit, tot i que en una quantitat menor, és també important remarcar que la renda bàsica universal seria percebuda pels menors d'edat. I aquest fet és clau per millorar les condicions econòmiques de moltes famílies del nostre país, de molts nuclis familiars, i millorar també les expectatives de futur de les generacions més joves.

Però permeteu-me que recuperi una idea: universal i sense condicionants. Precisament perquè és per a tothom, sense condicionants, escapa de les lògiques de la majoria de prestacions, que només s'atorguen si ets capaç d'acreditar que ets prou pobre com per merèixer-les. Així doncs, no cal que hagi de demostrar que no pots pagar el lloguer, no cal que hagi d'aportar nòmines que corroborin que cobres un sou de

misèria i no cal que des de dalt, amb les butxaques plenes, et diguin si amb el que tens ja hauries d'anar tirant.

Segons les dades del darrer òmnibus del CEO, un seixanta-cinc per cent de la població està a favor de la implementació de la renda bàsica universal. Però és que, a més, un seixanta-cinc per cent dels electors del PSC també hi donen suport. Llavors, nosaltres no ens expliquem aquesta oposició frontal que el partit fa a la proposta. Creiem que només pot respondre a dos escenaris: un primer, que vostès siguin negacionistes de les enquestes, negacionistes de les dades, i que, per tant, si volen sumar-se a la petició de tancar el CEO, doncs, ja saben a quina part de l'hemicicle han d'unir-se; i un altre factor és que vostès coneguin perfectament les dades, la voluntat dels seus electors, i que els siguin absolutament indiferents.

No sabem quina de les dues opcions resulta més preocupant, però ens sembla una irresponsabilitat per part seva reconèixer les dificultats econòmiques que travessa la majoria de la població d'aquest país i alhora impedir que prosperin polítiques que ajudarien a fer-hi front. Perquè vostès parlen d'un elevat cost de la renda bàsica universal, com ja s'ha dit, però després aposten per invertir diners públics en macroprojectes –en el Quart Cinturó, en el Hard Rock–, en privatitzar serveis que haurien de ser cent per cent públics, en fer bízums de diners públics als propietaris d'habitatges i, en definitiva, en seguir omplint les butxaques dels rics de sempre, fet que queda a anys llum de les necessitats de la població. I, en aquest sentit, diputats i diputades del PSC, de tant en tant vostès haurien de recordar que la essa de les seves sigles vol dir «socialista». *(Alguns aplaudiments.)*

Finalment, com no pot ser d'altra manera, cal esmentar que a la seva moció el PSC diu «realitzar un mapa de les prestacions que siguin competència de la Generalitat de Catalunya». Amics, potser aquí hi ha un dels altres esculls: potser és que l'RBU tampoc els agrada perquè és una eina de sobirania, potser és que la renda bàsica universal no els agrada perquè és una fórmula per garantir drets que superen les propostes que fa el seu estat.

Nosaltres seguirem defensant la renda bàsica universal com una gran eina per millorar les condicions de vida de la immensa majoria de la població, perquè els drets es conquereixen organitzant-se i lluitant. Així que, diputats i diputades, la batalla per l'RBU no ha fet més que començar.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el senyor Joan Carles Gallego i Herrera.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bé, doncs bon dia a totes i tots. Crec que és una llàstima que, en un mateix moment temporal com avui, estiguem debatent, una darrere l'altra, dues mocions que en el fons comparteixen la visió de l'escenari.

Crec que tots i totes compartim que estem en un escenari d'insuficiència d'ingressos per a una vida digna per a un alt percentatge de la població. Sabem que hi ha aquest prop del vint-i-cinc per cent en general, o del trenta-sis per cent en el cas dels infants, que estan en situació de pobresa. Coincidim, per tant, que hi ha un percentatge alt de la població catalana que està en situació d'insuficiència d'ingressos per garantir-se una vida digna.

Però també coincidim en que hi ha una insuficiència dels sistemes de protecció social per donar-los una resposta, perquè sabem que hi ha exclusions en funció de la situació laboral en uns casos, o hi ha també insuficiència de les quanties d'aquestes prestacions, especialment en llars amb més d'un membre o amb efectes col·laterals amb relació al tema de l'accés a l'habitatge i tal. Per tant, crec que l'escenari el compartim. I el diagnòstic de la situació..., compartim la necessitat d'aplicar polítiques de rendes que ens permetin actuar davant d'aquest escenari.

I som conscients que hi ha diversos models que giren al voltant de la condicionalitat a l'hora de donar resposta... (*Veus de fons.*) D'acord –perdó, eh? Ui, no, no us preocupeu (*rialles*), no exhauriré el temps; encara que fos indefinit també, eh? Doncs això, el que deia, que certament que hi ha diversos models que giren al voltant de la condicionalitat, sigui condicionalitat de rendes per accedir-hi o siguin condicionalitats de conductes també per accedir, diguéssim, a un model o altre de rendes, no?

Sabem que hem passat de les rendes mínimes a les rendes garantides. Sabem que també hi ha la possibilitat de parlar dels complements salarials o del salari mínim vital, i també, diguéssim, de les rendes bàsiques universals. Serien models diferents que volen atacar el mateix escenari, eh? I hem anat canviant d'un model a l'altre en funció de com ens hem anat posicionant amb relació a la suficiència o no suficiència dels ingressos o amb relació també al paper que juga la condicionalitat amb relació a millorar o no millorar que la gent no es quedi atrapada en la situació de pobresa.

És en aquest marc que des d'En Comú Podem estem oberts a explorar diversos models de polítiques de rendes, també la renda bàsica universal. Per això, amb relació a la moció que presenta el Partit Socialistes, el que trobem com a punt feble és l'aposta per eliminar l'oficina pilot de la renda bàsica universal. Perquè nosaltres som dels que creuen que estudiar i treballar no són incompatibles; al contrari, hem de garantir que estudiar i treballar siguin elements compatibles. I creiem que l'oficina pilot de la renda bàsica universal precisament el que vol és estudiar, conèixer, fer recerca social amb relació a la possible implantació d'una de les alternatives de polítiques de rendes que permetés donar una resposta que superés alguns dels problemes que anem detectant en el dia a dia. Hem detectat problemes amb relació a la condicionalitat, és cert, però també hem constatat problemes amb relació a la gestió de l'accés a aquestes polítiques de rendes, que també acaben generant exclusió del propi accés a la política de rendes. Per això se situa també, diguéssim, aquesta proposta.

Per tant, nosaltres, amb relació a la proposta que fa el Partit dels Socialistes, no veiem bé la proposta número 1, tot i que demana que es compleixi el que va aprovar el Parlament; però no veiem positiu, diguéssim, eliminar l'oficina del pla pilot. Al contrari, el que necessitem són dades, i volem que aquest treball que s'ha fet durant dos anys i mig reverteixi en informació i que se'ns expliqui tot el que s'ha fet. Per tant, en això no hi estem d'acord.

La qüestió, tal com ha quedat en la moció definitiva amb les transaccions que s'han fet, creiem que tampoc és..., o sigui, estariem a favor de la creació d'aquesta oficina que permeti també estudiar més a fons aquestes qüestions. Entenem que no és incompatible una cosa amb l'altra. Creiem que fins i tot en el marc d'aquest plantejament d'una oficina que abordi tota la problemàtica social, també l'experimentació, el pla pilot, el coneixement sobre les possibilitats de la renda bàsica universal tenen elements positius, perquè això permet no descartar la possibilitat de, en un futur no molt llunyà, poder implementar una renda bàsica universal, encara que sigui a títol experimental, de moment, i després definitiu.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Noemí de la Calle Sifré.

Noemí de la Calle Sifré

Gràcies, senyora presidenta. Bon dia a tothom. Comencem el matí amb la primera de dos mocions sobre la prova pilot de la renda bàsica universal. La presenta el Partit dels Socialistes, i ve a defensar la supressió del pla pilot de la renda bàsica universal que ha engegat el Govern i l'obertura d'una nova oficina d'investigació social, dotant-la d'una sèrie de tasques que hauria de fer el Govern.

Nosaltres donarem suport al punt número 1 pels motius que ara explicaré, però no podem donar suport a l'obertura d'una oficina que, com he dit, faria les funcions que ja hauria de fer per si mateix un bon govern.

Un bon govern el que faria..., o el que defensem nosaltres que ha de fer un govern és analitzar les prestacions i veure com es poden millorar perquè compleixin la seva funció redistributiva. Un bon govern el que hauria de fer és simplificar la burocràcia per facilitar la vida als ciutadans. Un bon govern estudiaria l'actual procés d'envelliment de la població per veure'n l'impacte en els propers anys –ho parlàvem ahir en la interpellació que li vaig fer al conseller Campuzano, el repte que tenim per davant amb la piràmide poblacional que tenim, invertida. I quan dic «un bon govern» no només parlo del Govern de la Generalitat; també parlo del Govern d'Espanya, que sembla com si aquest tema de l'envelliment no anés amb ell.

El tema del envejecimiento de la población y, por lo tanto, la sostenibilidad de las pensiones es el gran elefante en la habitación que nadie se atreve a abordar, ya que los partidos saben que serían gravemente penalizados en términos electorales. Pero es evidente que va a llegar un momento en que con las transferencias intergeneracionales actuales no se van a poder pagar las pensiones y vamos a tener un montón de ciudadanos que cuando lleguen a la edad de jubilación van a tener unas pensiones muy pequeñas, si es que llegan a tener, y que además no van a tener un piso en propiedad, con lo cual en la etapa más avanzada de la vida van a cobrar una miseria de pensión y van a tener que pagar unos precios de alquiler aberrantes.

Y, sinceramente, es una irresponsabilidad no hablar de ello, ¿no?, porque un buen gobierno estaría trabajando ya en ello. Así que dejémonos de oficinas y pongámonos a trabajar tanto el Govern de la Generalitat, por la parte que le toca en relación con las prestaciones, como el Gobierno de España, por las competencias que tiene respecto al tema de las pensiones.

Se ha hablado de caridad, ¿no? La mencionaba la diputada de VOX. Nosotros creemos que hablar de caridad en pleno siglo XXI es anacrónico. La caridad, este concepto tan cristiano, a mí me trae imágenes en blanco y negro, imágenes del Nodo, imágenes de la palmatoria y el silicio. Nosotros, Ciudadanos..., el espacio político que ocupa Ciudadanos está a favor de la redistribución, está a favor de la justicia social. La caridad no es justicia social, la caridad significa las migajas que van a dar unos, unos pocos. No, no se trata de migajas; se trata de corregir las situaciones de desigualdad. Nosotros somos liberales progresistas, y por lo que apostamos es por rentas redistributivas para asegurar la igualdad de oportunidades de los ciudadanos, no para darles migajas. No, no, no..., hablar de caridad en pleno siglo XXI de verdad que yo creo que es estar muy fuera de lugar.

Y, volviendo a la moción que nos ocupa, de las rentas básicas, es curioso y a la vez es muy interesante que la renta básica es una idea que cuenta con apoyos desde la extrema izquierda, como, por ejemplo, Yanis Varoufakis, hasta la derecha libertaria, como Sam Altman, que es el creador de ChatGPT.

Pero a nosotros nos parece una idea perversa por varios motivos. Primero, porque es derrotista; derrotista, porque asume que el ochenta o el noventa por ciento de la gente va a ser incapaz de ganarse la vida en un mundo posindustrial, en el que la inteligencia artificial va a desplazar a la especie humana y, pues, vamos a terminar todos viviendo en una distopía gobernada por Skynet.

Segundo, porque creemos que es naïf. Nadie puede creerse seriamente que las élites que supuestamente sí tuviesen trabajo en ese escenario fuesen a generar y pagar suficientes impuestos como para sufragar una renta universal.

Y, finalmente, porque no queremos vivir en un mundo en el que el diez por ciento de la población diseña, mantiene y controla un montón de máquinas mientras el resto sobrevive de las migajas o de la caridad que reciben. Ese mundo de clases ociosas, ya sea por voluntad propia o porque no encuentran trabajo, para Ciudadanos, lejos de ser la utopía que muchos imaginan, sería la mayor distopía social jamás imaginada.

Pero, en cualquier caso, me parece un debate apasionante. Y en la próxima moción, pues, tendré la oportunidad de seguir desarrollando nuestro posicionamiento. Gracias.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el senyor Raúl Moreno Montaña.

Raúl Moreno Montaña

Gràcies, presidenta. Molt breument, perquè tinc només dos minuts. Mirin, els grans avenços es fan amb consens i s'han de pagar –i s'han de pagar. Perquè si un planteja un gran avenç i no el pot pagar, el que està fent és generar expectatives i, per tant, generar frustració a una part de la població. A favor dels grans avenços? Tots. De fet, n'hem estat protagonistes i n'hem dissenyat molts d'ells al nostre país, el nostre grup parlamentari, el nostre partit. Però s'han de poder pagar.

Segon. Mirin, només els hi demano que diguin en públic el mateix que diuen en privat, i, per tant, que siguin sincers. No d'ara, eh?, des de fa mesos. Nosaltres ho hem estat. Que diguin en públic el mateix que diuen en privat. Són vostès els que renunciïn a la prova pilot. Nosaltres ho hem defensat des del principi. Ara són vostès els que renunciïn a una prova pilot. I caldria respondre la pregunta de, efectivament, per què cal mantenir oberta una oficina d'una prova pilot si no hi ha prova pilot. Per tant, és molt evident.

La senyora de la CUP diu: «L'RBU és sobirania.» D'acord. Diu: «És una eina potentíssima per reduir les desigualtats.» Com ho saben? Quin país del món l'ha aplicat? Cap. Diu: «El seixanta-cinc per cent dels electors del PSC diuen que donen suport a través del CEO a la renda bàsica universal.» També diu el CEO que el suport a la independència ha baixat i vostès no tenen per què deixar de defensar-la, no? (*Alguns aplaudiments.*) I, escoltin, en tot cas, no mirin tant les enquestes, mirin més els resultats electorals –els seus, sobretot.

Senyor Gallego, la nostra moció incorpora, pel que fa a la renda bàsica, que la renda bàsica universal es pugui també estudiar, només faltaria, amb la resta de prestacions i amb molts altres temes socials que necessiten investigació social. I, per tant, nosaltres és el que hem fet. Ara, el que no entenem és que hi hagi només una oficina per a aquesta finalitat, quan aquesta finalitat, justament, per majoria parlamentària –perquè el propi Govern que la va tirar endavant ara es fa enrere–, no té sentit que continuï existint.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 26 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la renda bàsica universal

302-00349/13

Passem al vintè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la renda bàsica universal, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. I, per exposar-la, té la paraula la senyora Alba Camps i Roca.

Alba Camps i Roca

Gràcies, presidenta. Bon dia a tots i a totes. Novament doneu-vos tots i totes per salutades. La renda bàsica universal forma part d'aquelles idees que el sociòleg Erik Olin Wright qualificava d'utopies reals, factibles, amb el potencial de transformar la

lògica del sistema. En aquest cas, traslladar fora de la lògica del sistema, del mercat, el mínim necessari per viure, per existir, per fer efectiu allò que les republicanes entenem com a llibertat i que és l'absència de dominació, també llibertat enfront les forces del mercat.

Ja ho vam dir a la interpellació: la prova pilot és investigació i recerca social. I ho és feta des del rigor i des del compromís científic. I és cert, ja hi ha estudis fets a altres països, i la majoria d'aquests estudis ens han permès tenir una idea de com funcionen alguns aspectes de la renda bàsica. Per exemple, podem concloure que no té gaire efecte en la inserció laboral, ni negatiu ni positiu. Ara bé, sí que té un efecte en el temps dedicat a cures i a la formació, que incrementa de forma notable. La universalitat i la suficiència són dues característiques bàsiques de la renda bàsica universal no estudiades en profunditat en anteriors plans pilots –en el de Catalunya sí. I és cert que cap país tampoc l'ha implementat fins ara, tot i que ja existeixen mecanismes anàlegs. Per exemple, l'estat d'Alaska reparteix els dividendes de l'explotació dels seus recursos petrolífers entre la ciutadania, una política que va reduir la taxa de pobresa un vint per cent.

Hi insistim –hi insistim– perquè no volem –i que quedi clar, senyor Moreno– ni podem renunciar a tot això. Vol dir això que no volem millorar altres prestacions? Al contrari, va ser Esquerra Republicana qui va impulsar la renda garantida de la ciutadania, el primer dret social conquerit després de la gran recessió del 2008. I hem estat nosaltres qui hem negociat garantir que la Generalitat també gestioni l'ingrés mínim vital per tal de garantir-ne el funcionament més eficient possible per combatre la pobresa.

No obstant, la renda bàsica universal té un potencial transformador que ens fa superar l'actual contracte social, a voltes massa assistencialista i paternalista. I algú pot dir que la renda bàsica universal no és un objectiu realista. Ho repeteixo, tampoc ho eren les jornades laborals de vuit hores i el sufragi universal. La persecució del que pot sonar com a utopia és el motor del progrés.

Parlem clar: no és una qüestió de ciència o d'impossibilitat, tal com volen plantejar els senyors i senyores del PSC; és una qüestió ideològica, va d'idees. Un dels nostres pilars ideològics és la lluita contra les discriminacions, la igualtat d'oportunitats real i una redistribució de la riquesa. En resum, justícia social i republicanisme. I sabem que no va de partits, perquè si podem tirar endavant és gràcies a moltes. Per exemple, donar les gràcies des d'aquí al Grup de la CUP per ser els primers en insistir-hi, per situar-ho en aquest acord de govern. Gràcies. Gràcies als comuns per donar-hi suport. Gràcies a aquells i aquelles de Junts per Catalunya que també hi creieu i, evidentment, doneu un cop de mà perquè puguem arribar a un consens en aquesta moció. I a tots vosaltres, un prec: no defalliu, perquè us necessitem a totes.

I per què no volem ni podem defallir? Doncs milers de petites històries ho expliquen. La meva segona feina va ser amb disset anys en un bar. Cobrava 4,5 euros l'hora, m'hi posava a les cinc del matí i alguns dies plegava a les nou de la nit. Treballava caps de setmana i algunes tardes.

A la universitat vaig tenir un company de classe que venia sense dormir: per poder estudiar feia torn de nit en una fàbrica. Aprovava la meitat d'assignatures i, evidentment, no es va llicenciar. En un curs vaig conèixer una dona, la Montse. Portava un dispositiu sempre amb ella per si apareixia el seu agressor i pare dels seus fills. Durant anys ell li havia bloquejat tots els comptes i l'havia aïllat i privat de qualsevol contacte amb el món. Una amiga de la infància va renunciar directament a la universitat perquè no s'ho podia permetre; estava becada, però havia de fer servir el seu temps per sobreviure.

Podria continuar. I segurament, diputades i diputats, vosaltres també teniu moltes històries properes o fins i tot pròpies que van en aquest sentit, perquè aquest és el món en què vivim, espero que de moment: amb enormes discriminacions i desigualtats d'oportunitats.

I si tots aquests casos en els que penseu, que ara de cop porten nom propi, haguessin tingut més oportunitats? I si no s'haguessin hagut de preocupar per sobreviure econòmicament? I si aquestes persones haguessin pogut escollir lliurement el seu futur? Amb la renda bàsica universal hi ha una possibilitat, o més d'una. El nostre deure és convertir aquestes possibilitats en realitats.

Nosaltres hi seguirem treballant, que quedi clar. Sabem que ho farem acompanyats per moltes. I als que no ens volen acompanyar ja no els hi demanem que col·laborin –no hi comptem–, sinó que ens deixin treballar per aconseguir una societat més justa, de drets efectius per a tota la ciutadania.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades, per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, el senyor Joan Carles Gallego i Herrera.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bé. Doncs coincidim en el fet que, amb l'escenari de crisi social i d'incerteses del futur degut a l'automatització, apareix, diguéssim, la renda bàsica universal com una possible resposta davant d'aquesta realitat. Sabem també que el concepte aquest de renda bàsica universal és suficientment ampli avui com per admetre el suport des de l'esquerra, per entendre'ns, fins i tot al Banc Mundial o al Fons Monetari Internacional. Això vol dir que necessàriament hem d'entendre que, si volguéssim aplicar la renda bàsica universal de manera eficaç, necessitem dades, necessitem anàlisi profunda i necessitem recerca sobre l'impacte.

Això és el que ens fa, sobretot, posicionar-nos amb relació a la necessitat de seguir experimentant amb aquesta oficina, amb aquest pla pilot, i conèixer la feina iniciada fa dos anys i mig per poder continuar generant coneixement.

També, en qualsevol cas, considerem –i veig que en la moció final queda recollit– que mentre estudiem hem de treballar, mentre estudiem hem d'aplicar i millorar la renda garantida de ciutadania, que és allò que tenim. No hem de renunciar a fer la recerca per veure com podem fer això, però hem de millorar aquell instrument que tenim i que ens ha d'ajudar a treballar per l'erradicació de la pobresa.

Però, en qualsevol cas, sabem... o nosaltres partim, d'alguna manera, del fet que quan parlem de polítiques de rendes el que estem plantejant en última instància és que volem que la riquesa estigui al servei de la societat. Volem també la redistribució d'aquesta riquesa. I entenem que bona part de la redistribució d'aquesta riquesa passa pel treball entès en sentit ampli, i per això caldrà actuar també sobre aquestes qüestions. I entenem també que la propietat ha de ser un valor d'ús, no un valor de canvi, perquè si deixem la propietat com a valor de canvi l'únic que fem és perpetuar un sistema d'acumulació de poder i de riquesa.

Per tant, en aquest marc, entenem que la lògica de les economies de rendes o de les polítiques de rendes, que cal fer-les davant de l'escenari que tenim, no pot substituir la lògica de la democràcia econòmica. Ho dic també per deixar-ho clar. Podem parlar de la renda bàsica universal, podem parlar de la renda garantida, però no podem obviar que si volem anar més enllà també hem de començar a introduir la lògica de la democràcia econòmica per canviar les bases d'un sistema que genera aquestes externalitats negatives que acaben provocant pobresa o exclusió social.

I la lògica de la democràcia econòmica passa per la fiscalitat, passa per la gestió de les empreses, passa per la protecció social i passa també pel lideratge d'una forta iniciativa pública per generar els marcs de riquesa i de redistribució, en definitiva.

Ho dic perquè entenem que aquests elements s'han de situar en la mesura que vulguem avançar cap a una política de rendes més universal, més incondicional, però haurem d'abordar aquests temes. Si no, no disposarem ni de fiscalitat suficient per garantir-ho ni de capacitat d'incidir allà on es redistribueix de manera primària

la riquesa generada en el treball ni d'altres mecanismes de protecció social complementaris que han d'anar actuant en el dia a dia, ni disposarem d'un sector públic capaç de liderar les transformacions necessàries.

Perquè el que ens preocupa en última instància és –que aquesta seria una miqueta la teoria del Fons Monetari Internacional o del Banc Mundial, no?– que la renda bàsica universal, ho dic aprofitant que una diputada abans ha parlat de les *migas*, de les engrunes... No ens agradaria que la renda bàsica universal fossin les engrunes, les engrunes d'aquells que no els hi preocupa qui recull el gra, qui amassa el gra o qui forneja el pa, sinó que del que es tracta és de tenir el poder de seguir tallant les llesques de pa, encara que sigui al cost de repartir les engrunes.

Treballem, experimentem, coneguem, però no oblidem que hem de complementar la nostra acció política amb aquestes transformacions més de fons de la realitat econòmica a partir d'aprofundir en la democràcia econòmica que ens permeti que puguem avançar amb una renda bàsica universal o amb unes polítiques de rendes cada cop menys incondicionals, menys garantistes per a tothom, però canviant les bases de funcionament d'un sistema que, si no, acaba generant els problemes que volem solucionar amb mesures que acaben sent palliatives.

Res més. I gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el senyor Raúl Moreno Montaña.

Raúl Moreno Montaña

Gràcies, presidenta. Esquerra ens presenta una moció sobre la renda bàsica universal on renuncia a la prova pilot de la renda bàsica. Els dos primers punts s'inicien amb una definició del que és una renda bàsica universal i demanen un debat informat i rigorós, amb dades –després de dos anys de l'oficina no sé si l'hem tingut o no, però és el que demanen–, i constaten la qualitat tècnica i científica del pla pilot, que no poso en discussió.

De fet, la meua intervenció de fa quinze dies es va basar en el pla pilot dissenyat per l'oficina, en les dades del Govern, en l'informe econòmic del Govern d'anys anteriors i en quadres pressupostaris, tots ells extrets de la mateixa plana web de l'oficina del pla pilot. Però la consellera em va dir que aquelles xifres eren falses; doncs són exactament les mateixes que publiquen al web.

I no passa res; si el debat sobre si es pot o no es pot finançar és un debat interessant... Jo de moment a vostès no els hi he escoltat cap xifra. I jo en vaig donar moltes, les seves, que s'han de dir en veu alta. Tot i així, no entraré en la qualitat tècnica dels documents allà penjats. Formaran part, ara sí, d'un bagatge acadèmic aprofitable en el debat sobre les polítiques de rendes del nostre país. Tot ajuda, no cal llençar res. De plans pilot, de powerpoints, de pactes, programes, plans estratègics, n'estan els calaixos de la Generalitat plens.

Esquerra insta el Govern a una cosa: a continuar amb els treballs de difusió i estudi de la renda bàsica, oblidant que l'oficina no era per a això. Era per portar a terme una prova pilot, que ara ja no es farà, tal com va afirmar la consellera fa quinze dies. Sota el nostre punt de vista, el que busca Esquerra és mantenir l'oficina oberta sigui com sigui –no canviar ni la seva direcció ni els òrgans ni res de res–, amb l'excusa de que ara donarem una mica més de marge a l'estudi i difusió de propostes emancipadores per erradicar la pobresa, i que presentin un informe d'aquí a un any amb la feina feta. És això. Aquesta és la tasca de l'oficina, no?

Com deuen comprendre, tot i les bones intencions, era difícil arribar a un acord amb les següents premisses: «No farem prova pilot de renda bàsica, ho reconeixem. Però no volem tancar l'oficina, no volem canviar-li el nom –potser maquillar-lo una mica–, no volem tocar la seva estructura, no volem tocar la seva direcció, no volem que deixin de fer el que feien. Ampliarem amb un tema més el seu radi d'acció, amb

l'única exigència de que ens presentin un informe quan arribi la legislatura.» No, no era això –no era això.

No comptin amb el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar per dir que canviem quan no canviem res; per mantenir per terra, mar i aire una oficina no tant per la seva finalitat –que ja no és la mateixa per la qual es va crear–, sinó per la gent que ocupa part dels seus càrrecs directius. Quan el nostre grup demana sinceritat a Esquerra –ja els hi he dit abans– és perquè puguin dir vostès en públic el mateix que diuen en privat, des de fa anys, amb relació a aquest tema.

Venim d'una interpel·lació on Esquerra Republicana reconeixia que el seu sistema d'ajuts no ajuda a reduir les desigualtats, sense haver fet cap proposta per millorar-ho. Nosaltres som més de la redistribució que de la distribució de la riquesa –de la redistribució.

Ens deien que el Govern apostava per la innovació i nosaltres per l'*statu quo*, que ens quedàvem enrere davant tots els canvis socials, que vostès volien fer una prova pilot i que nosaltres la vam aturar, tot acompanyat del reguitzell dels millors èxits, com l'espoli fiscal, els lobbys militars, la monarquia, la disposició addicional tercera, rodalies, Renfe... Va sortir de tot. Vint-i-quatre hores més tard reconeixien, en privat, que la prova no es farà perquè ni tan sols han articulat una proposta legislativa per fer-ho.

Què creiem nosaltres? Doncs que Esquerra va incloure l'oficina del pla pilot per exigències de la CUP; que mai han volgut tirar endavant seriosament la prova pilot; que membres del Govern han manifestat la seva posició contrària; que mai s'ha buscat la complicitat de cap altre grup parlamentari per cercar majories; que aquells que defensaven que no era el moment de la prova pilot hem ofert una pista d'aterratge a Esquerra Republicana a un avió que volava sense motor –feliç aterratge.

Unes consideracions, senyora Camps. La renda garantida de ciutadania no la va impulsar Esquerra Republicana, va ser una iniciativa legislativa popular. I si es va trigar anys en poder tramitar-la va ser perquè Esquerra Republicana, en aquells moments en el Govern, la va aturar. Això és així, perquè jo hi era en aquells moments. I això és així. (*Aplaudiments.*)

Dos, no posi l'exemple d'Alaska. No, miri, a Alaska són dos mil dòlars anuals, 147 euros al mes. I no és perquè el Govern hagi volgut fer-ho així. No, no; és que tenen..., es va adonar, el senyor Hammond, l'exgovernador republicà, que tenien pous petrolífers i, per tal de compensar la població dels problemes de l'extracció de petroli, va determinar que crearia un fons amb el vint-i-cinc per cent (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) per repartir aquests 147 euros al mes a les persones, als ciutadans, d'Alaska. Vostès estan parlant d'una renda universal de vuit-cents euros al mes, incondicional...

La presidenta

Gràcies.

Raúl Moreno Montaña

...infants inclosos. No és exactament el mateix. No ho posi com a exemple.

Gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la senyora Mar Ampurdanès Gutiérrez.

Mar Ampurdanès Gutiérrez

Gràcies, presidenta. Diputats i diputades... Abans de començar, voldria donar les gràcies a la diputada Alba Camps per la seva predisposició a treballar la moció. Malgrat que finalment només ha estat incorporada una de les nostres esmenes –a la resta ja m'hi referiré més endavant–, hem pogut parlar-ne amb honestedat, i això sempre és d'agrair.

La renda bàsica universal és, com dèiem abans, una eina de redistribució de la riquesa que permet a tothom cobrir les necessitats bàsiques per viure. A l'inici de legislatura, com ja s'ha dit també, va ser la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar qui va posar sobre la taula aquesta proposta. I gràcies a això durant els darrers anys hem pogut tenir un ampli debat sobre l'RBU, tant a l'agenda mediàtica, al debat polític aquí a l'hemicicle, com entorn de la proposta amb un sector més ampli i nombrosos agents socials que avui ens acompanyen.

Segurament és just per això, perquè era una proposta de la CUP, que hi ha partits, com el PSC, que insisteixen a fer tot el possible per enterrar-la, tal com aquest mateix partit feia explícit recentment al debat monogràfic sobre seguretat, on demanava deixar enrere qualsevol política que provingués de la nostra formació. Nosaltres seguirem apostant per això, com bé poden pensar.

Concretament amb relació a la moció d'Esquerra i a les esmenes que hi vam presentar, la nostra voluntat era, precisament, la de reconèixer tota la feina que s'ha fet des de l'oficina, però també la de reconèixer l'RBU com una eina fonamental i prioritària en una lògica, precisament, diferenciada de la de la resta de prestacions.

Hem tingut ocasió d'explicar que l'assignació monetària que suposa aquesta renda bàsica universal ha de permetre cobrir les necessitats materials més fonamentals de la població –és a dir, pagar allò més bàsic que ens cal per viure–, però els beneficis d'aquesta eina van bastant més enllà. I, en aquest sentit, voldríem destacar que la renda bàsica universal no desincentiva que la gent treballi, com es repeteix molt per part d'algunes formacions, sinó que permet a tothom aspirar a treballar en unes millors condicions laborals.

Justament al darrer òmnibus –i em torno a remetre a les dades estadístiques del Centre d'Estudis d'Opinió– es confirma aquesta idea, perquè s'evidencia que amb la implementació de la renda bàsica universal el noranta-sis per cent de la població enquestada diu que seguiria treballant. La diferència és que d'aquest noranta-sis per cent de treballadors i treballadores que continuarien treballant un vint-i-set per cent d'ells reduiria l'horari i un sis per cent canviaria de feina. Així doncs, la gent no deixaria de treballar, però ho faria en millors condicions: ho faria amb una major conciliació laboral, personal i familiar, i ho faria, simplement, amb més llibertat per distribuir el seu temps.

Ens trobem, a dia d'avui, en un context mundial on l'u per cent més ric acumula el seixanta-tres per cent de la riquesa. Al final del 2022, els marges de les empreses eren un seixanta per cent superiors a finals del 2019, mentre els salaris amb prou feines havien crescut un quatre per cent. Aquest context porta a que la meitat de la població catalana afirmi que té problemes per arribar a final de mes.

L'RBU és una proposta amb què hi guanya el vuitanta per cent de la població. Hi guanya en oportunitats, hi guanya en qualitat de vida i hi guanya en seguretat i certeses. Però, clar, toca la butxaca de l'altre vint per cent, especialment del deu per cent més ric, el deu per cent ric a costa del treball de la majoria i de l'extracció sistemàtica de rendes de baix cap a dalt, via l'habitatge –amb hipoteques i lloguers–, via factures de la llum, via augment de preus dels aliments per ampliar marges de beneficis... I sempre tot a costa dels treballadors i les treballadores.

L'RBU és una eina per capgirar, precisament, aquesta tendència, però sabem que és una eina amb la que no n'hi ha prou, malgrat que obre el camí, a poc a poc, cap a una societat més justa i igualitària.

Nosaltres parlem de l'RBU perquè parlem de redistribució de la riquesa. I, en aquest context en què la riquesa es concentra cada cop en menys mans, també hem de parlar de l'establiment d'una renda màxima, és a dir, d'una quantitat a partir de la qual no es pot acumular més riquesa, que es traduiria en un tipus impositiu del cent per cent a determinades fortunes. Segur que molts es posen les mans al cap, amb aquesta proposta, o somriuen una mica, però així com la renda bàsica universal

no formava part de l'imaginari col·lectiu no fa tants anys, doncs, nosaltres aspirem a anar més enllà i a posar també la renda màxima a l'horitzó de tots i totes.

A Esquerra els diem que agraiem i que està molt bé que apostin per la renda bàsica universal com a eina d'emancipació, però els demanem, també, que calen més polítiques públiques precisament per enfortir aquesta redistribució de la riquesa, per enfortir amb compromisos fermes el sector públic del nostre país. Controlem, regulem els preus del lloguer i d'aquells béns més bàsics que ens permetin, justament amb aquesta renda bàsica universal, tenir-hi un accés que no suposi un augment del cost de tot plegat.

I seguim defensant l'RBU i començant a plantejar que ja va sent hora que als més rics se'ls hi acabi el negoci.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la senyora Maria Assumpció Laïlla Jou.

M. Assumpció Laïlla Jou

Bé; gràcies, presidenta. I de manera molt ràpida, perquè ja hi han moltes coses que hem dit en la moció anterior.

Jo he començat dient que agraiïa aquest debat, entre altres coses, perquè parlem molt, però crec que hem de parlar molt més de temes socials, i més quan veiem que encara hi ha gent que confon la caritat amb els drets i que creu que les administracions administren la caritat, quan el que estan fent és donar compliment a drets. Podem discutir quin és el mecanisme, però, en qualsevol cas, l'Administració no fa mai caritat. Per tant, encara, pel que veig, ens queden molts debats, també en aquest faristol, sobre quins són els drets universals; què vol dir generar oportunitats; què vol dir fer xarxa social; què vol dir, doncs, acompanyar la vulnerabilitat per tal d'erradicar, en la mesura que es pugui, això. Per tant, benvingut el debat una altra vegada, en aquest cas, sobre la renda bàsica universal, però també qualsevol debat social.

Aquí agrair, també, en nom d'en David Saldoni, la voluntat de la diputada Camps de trobar aquest punt en comú. Fins i tot en la moció anterior i també en la que vos tès ens presenten sobre la renda bàsica universal, perquè partim de la mateixa premissa. I, per tant, aquí agrair la capacitat de transaccionar les esmenes que havíem fet des de Junts per Catalunya amb aquesta visió de «no volem llençar els diners d'una feina ja feta»; existeix una oficina que nosaltres entenem que se li ha de donar un altre aire; no ha de centrar-se en la renda bàsica universal, sinó que ha de centrar-se en fer una recerca d'innovació social per veure com abordem també aquest acompanyament social que parlem quan volem, doncs, donar compliment als drets que, segurament amb un missatge més cristià, podríem dir que són principis justos i necessaris.

En aquest sentit, presentem unes esmenes que van en aquesta línia de donar resposta continuada i permanent al Parlament, a la Comissió de Drets Socials, de la feina que faci aquesta nova oficina. I, per tant, demanem, doncs, que es faci una presentació anual d'un informe de la situació global a Catalunya. Crec que això de la situació social a Catalunya..., això crec que ha de ser de molta utilitat per a les feines que es facin en aquest Parlament.

Que, a més a més, aprofundeixi en aquesta anàlisi social des de tres vessants, no? Per una banda, l'emancipació –n'hem parlat moltes vegades en moltes comissions–: ja no només la juvenil, sinó l'emancipació al llarg de la vida en molts aspectes. Per tant, val la pena també tenir una anàlisi social sobre aquest àmbit. Parlar també de l'erradicació de la pobresa, però també de la vida digna; un gran concepte, també, que caldria, doncs, aprofundir-hi. I, per tant, des d'aquesta perspectiva, òbviament, hem de parlar de finançament i hem de parlar de rendes. I, per tant, com incorporem el debat de la reforma, per exemple, de la renda garantida de ciutadania en aquest

debat, però també abordar el finançament de moltes altres rendes, i tenir competències, per exemple, en fiscalitat, que ens poden també donar eines per tal d'aprofundir en tot el debat de rendes, que crec que és important fer-ho, sobretot des de la perspectiva social.

Per tant, ho torno a dir, no volem llençar la feina feta. Reconeixem la importància d'aquesta comissió assessora. També li demanariem a aquesta nova oficina que no faci tantes presentacions, tantes proclames, tantes rodes de premsa abans d'acabar la feina i de venir-la a presentar al Parlament, sinó que es dediqui a fer una feina més d'anàlisi, de treball, d'introspecció, i que ens la pugui venir a explicar al Parlament i no vagi presentant les feines fetes, sinó que faci una feina molt més discreta i d'estudi, que és el que necessitem tots en aquest àmbit, perquè el que no podem és generar expectatives a les quals després no podrem donar compliment, com hem dit abans.

Per tant, en aquest sentit, doncs, agrair una altra vegada les transaccions a les que hem arribat amb el Grup d'Esquerra Republicana. I, per tant, anunciar també que, en aquesta línia, donarem suport podríem dir que majoritari a tota la moció que ens presenta Esquerra Republicana.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies. A continuació, i per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de VOX, la senyora María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidente. Defienden ustedes la renta básica universal como una medida para redistribuir riqueza y buscar la igualdad de oportunidades. Escuchándolos hablar en esta y en la anterior moción uno podría llegar a pensar que el dinero crece de los árboles, y no. Esta medida se implantaría gracias al dinero público, es decir, al dinero del contribuyente, lo que significa que, aparte de pagar impuestos estatales y autonómicos, el trabajador medio pagaría también una tasa extraordinaria para pagar a un número de personas, y recibiría a cambio ochocientos euros mensuales, cantidad estipulada por ustedes, que le serían arrebatados con altos intereses, según presentase su declaración anual del IRPF, porque no hablamos de una aportación libre de impuestos. Esa es la traducción de su proyecto.

En VOX le insistimos al Govern en que una cosa son las ayudas sociales y otra muy diferente regalar dinero sin la contraprestación que significa creación de valor —es antieconómico y es irracional—, y en que las oportunidades en las que se deben centrar son ofrecer un trabajo digno a los ciudadanos, porque esa es la verdadera renta universal que va a permitir a una persona vivir libremente. Y ahí viene el concepto que a ustedes les asusta: vivir libremente, sin depender de las migajas que da el Estado para malvivir, y que además ustedes acompañan con medidas desincentivadoras de búsqueda de empleo, porque de eso se trata: una renta vitalicia.

Para los trabajadores que pagan impuestos, es una trampa de la que difícilmente van a poder salir; para los desempleados, que no los pagan, un pasaporte vitalicio para mantenerse en la zona del desempleo.

Tanto es así que Otto Kahn, coordinador del Instituto de Trabajo para la Investigación Económica de Finlandia, donde se implantó una medida similar, concluyó que la renta básica universal no afectó para nada a la esfera laboral; es decir, no mejoró las perspectivas laborales de aquellos que se encontraban en paro. Lo que sí sabemos es que los que trabajaban para cubrir la cuantía de esa renta que tan alegremente regalaba el Estado tuvieron que hacerlo más para que su nivel socioeconómico no se viese afectado por esta medida. Toda una tomadura de pelo, con el único fin de crear un colectivo muy dependiente del Estado, que se traduce, ¿cómo no?, en votos, y que, a su vez, estos se traducen en poder para los implementadores de la renta.

Pese a que el artículo 58 de la ley de acompañamiento de los presupuestos que define el programa no tiene presupuesto asignado, se estima que el proyecto piloto costaría aproximadamente entre 85 y 90 millones de euros, más 4 millones adicionales para la puesta en marcha de la oficina del plan piloto, que implementaría la renta básica universal y que se encargaría de ejecutar este proyecto, según palabras del propio director Sergi Raventós.

Esta oficina, que costaría 4 millones, la componen cinco miembros, incluido su director, según la página de transparencia de Gencat, director que, por cierto, dispone de un sueldo público de 83.141,076 euros desde el 13 de septiembre del 2021, pese a que jamás se ha implementado esta renta y pese a que en la votación de los presupuestos del año pasado se suprimió este plan piloto. Todo un ejemplo de gestión de dinero público y un claro reflejo de lo que supondría la implantación de la renta básica universal.

La apuesta de VOX siempre es la de utilizar los recursos sociales en pro de los más desfavorecidos, y siempre acompañarlos de herramientas que permitan a la persona salir adelante de una forma autónoma para que pueda crecer social, personal y económicamente, y así ser libre. Todo lo contrario de lo que buscan ustedes con esta y la verdad es que con todas las medidas que ustedes van proponiendo en este Parlamento.

Muchas gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Noemí de la Calle Sifré.

Noemí de la Calle Sifré

Gracias, señora presidenta. Retomamos el debate sobre la renta básica universal, esta vez desde la perspectiva de Esquerra Republicana, que apuesta por ella.

Desde el espacio político que representa Ciutadans, defendemos las prestaciones redistributivas como un mecanismo para combatir la pobreza, especialmente la infantil, ya que lastra la igualdad de oportunidades para toda la vida. No se puede ser libre sin oportunidades para desarrollar tu proyecto de vida, y la pobreza es el mayor enemigo de la igualdad de oportunidades. Está demostrado que el fracaso escolar está estrechamente relacionado con las rentas más bajas. El fracaso escolar está estrechamente relacionado, a su vez, con unas bajas expectativas laborales. Y con unas bajas expectativas laborales difícilmente podrás tener oportunidades para desarrollar tu proyecto de vida. Así que Ciutadans apuesta por rentas que ayuden a reducir las desigualdades, porque las sociedades menos desiguales son las más competitivas.

Eso sí, en el diseño de este tipo de prestaciones es imprescindible atender a la evidencia para producir políticas públicas de mayor calidad. Y en este sentido consideramos que, a diferencia de la *renda garantida de ciutadania* o el ingreso mínimo vital, que sí apoyamos desde Ciutadans, una renta básica universal no sería eficiente por la gran cantidad de recursos que implicaría movilizar, probablemente detrayéndolos de otras partidas específicamente destinadas a personas en situación vulnerable.

No sería justa, porque implicaría dar la misma cantidad de dinero a aquellas personas en peor situación y a aquellas que están en una situación de abundancia material. Así que, más allá de la gran subida de impuestos o recorte de otras partidas que requeriría generalizar esta renta, ¿sería aceptable –no para nosotros, sino incluso para los propios receptores de la renta– saber que tanto el que cobra 2.700 euros mensuales como el que apenas llega al salario mínimo perciben la misma prestación?

Por eso nosotros siempre hemos defendido las transferencias condicionadas, el mejor instrumento a la hora de reducir la pobreza y las desigualdades, partidas con

la menor burocracia posible para no desincentivar que se pida, ¿no? –algo que suele ser el principal problema, especialmente entre aquellos con menos recursos–, y partidas destinadas a que sean invertidas en conceptos clave, como educación o alimentación, acompañadas, obviamente, de orientación laboral y políticas activas de empleo, y, por supuesto, debidamente evaluadas para asegurarnos de que se están desplegando con eficacia.

Así que, primero, las rentas tienen que estar enfocadas a quienes más lo necesitan. Es fundamental priorizar a las personas que se enfrentan a dificultades significativas, en vez de ofrecer un apoyo universal que podría llegar a personas que no lo necesitan tanto.

Segundo, hay que hacer un uso eficiente de los recursos. Al centrarse en personas con menos recursos, las prestaciones pueden dirigir los recursos limitados de manera más eficiente hacia aquellos que realmente lo necesitan. Esto es importante para garantizar que el sistema de bienestar sea sostenible a largo plazo y pueda seguir brindando apoyo de calidad a quienes más lo necesitan.

Y tercero, hay que evitar la desincentivación laboral, y las rentas básicas universales pueden desincentivar la búsqueda de empleo. Los liberales valoramos mucho el trabajo y la independencia económica. Las prestaciones que nosotros defendemos son aquellas que están diseñadas de manera que se reduzcan gradualmente a medida que los beneficiarios obtienen ingresos adicionales, lo que llamamos «compatibilidad con las rentas del trabajo», lo que evita en gran medida la desincentivación laboral.

Para finalizar, la pregunta que sobrevuela la renta básica universal es la misma pregunta..., como cuando los catalanes salimos al resto de España, donde es habitual tener una tapa gratis; y cuando nos ponen una tapa gratis..., no estamos muy acostumbrados, y decimos: «Això, qui ho paga?» Pues esto es lo mismo: «Això, qui ho paga?»

Nosotros no somos partidarios de hacer experimentos con la Coca-Cola, y menos aún cuando los recursos son escasos. Hay que gestionarlos eficientemente. Y creemos que Cataluña no se puede permitir gastar 80 millones de euros en experimentos sociales cuando hay tantas necesidades a las que dar solución y tantos ciudadanos que no están viendo garantizados los derechos que tienen reconocidos por ley pero que no se cumplen porque el Govern de la Generalitat no pone los recursos presupuestarios suficientes para garantizar esos derechos.

Gracias.

La presidenta

Per part del diputat no adscrit, té la paraula el senyor Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Sí; gracias, presidenta. ¿En cuantos países del mundo se aplica la renta básica? En ninguno. ¿Son todos los países del mundo maléficos y sin sensibilidad social? ¿Todos? ¿Todo el mundo está equivocado menos nosotros aquí, que vamos a encontrar la piedra filosofal de la nueva política económica? ¿Esto es una broma?

¿El dinero público cae del cielo? ¿Por qué no dicen que esto lo acabará pagando el que sí madruga, el que sí se esfuerza? ¿No es más razonable invertir en FP, en empleo, en igualdad de oportunidades, en educación? ¿Ustedes creen que es razonable que una administración diga a los ciudadanos: «Usted, siéntese en el sillón, que ya le caerá una paguita del Estado. Y, bueno, en fin, ya luego me votará, lógicamente, porque le tengo cautivo»? En fin...

Yo creo que vivir de prestado del Estado no es ni el más digno modelo de vida que necesitan los ciudadanos en Cataluña; esto es solo comunismo bien maquillado, que solo trae decadencia política, económica y moral.

Gracias.

La presidenta

I, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la senyora Alba Camps i Roca.

Alba Camps i Roca

Gràcies, presidenta. Que la renda bàsica universal és una proposta de futur i amb capacitat d'impulsar un nou contracte social sap qui ho diu, senyor Moreno? No ho dic jo, ho han dit persones tan poc sospitoses d'esquerranisme com en Jordi Sevilla, exministre del PSOE. La seva decisió de desgastar el Govern els ha acabat situant encara més a la dreta que els sectors més liberals del PSOE. Així que no, no podem acceptar les seves esmenes.

En comptes d'això, avui aprofitem una moció que, u, reivindica la renda bàsica universal com un camí per tirar endavant i erradicar la pobresa; dos, reconeix la bona feina realitzada per l'oficina; tres, insta el Govern a continuar els treballs en aquesta feina; quatre, dona marge a l'oficina per presentar una proposta de reforma de les seves funcions i ampliar-les incorporant els grups parlamentaris a la governança; cinc, no, senyor Moreno, no renunciarem mai a això, ni ho fem ni ho farem. No canviem posicionament, el que fem és adaptar-ho a la realitat parlamentària i al calendari, això.

Moltíssimes gràcies a tots aquells i aquelles que ens donen suport, però molt especialment a les persones que avui ens acompanyen i que són els que lluiten dia a dia per acostar-nos una mica més a aquesta possible nova realitat que és la renda bàsica universal.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 26 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'acord de claredat

302-00350/13

Passem ara al vint-i-unè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'acord de claredat, presentada pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. I, per exposar-la, té la paraula la senyora Montserrat Vinyets Pagès. *(Sergio Macián de Greef demana per parlar.)* Senyor diputat Macián?

Sergio Macián de Greef

Presidenta, hem presentat una reconsideració per inadmissió d'unes esmenes a la proposició..., a la moció de la CUP, i no sé si el secretari n'hi ha donat compte.

La presidenta

Un moment, si us plau. *(Pausa.)* Sí, diputat. De les esmenes que van presentar com a VOX. És una correcció lingüística i es va inadmetre com a correcció d'esmenes. Vol dir que..., suposo que ja els n'han informat, però se li va inadmetre per ser una correcció lingüística. Vol dir que no se li ha admès la reconsideració. I, a partir d'aquí, senyor diputat...

Sergio Macián de Greef

En tot cas, independentment de la resolució que prengui la Mesa, entenem que és una reconsideració que s'hauria d'adoptar a la Junta de Portaveus, perquè és una reconsideració que se'ns ha notificat el seu acord aquest matí.

La presidenta

No, diputat. Si no es va admetre ja a tràmit, ja no va entrar ni a la Junta de Portaveus i va ser inadmesa a la Mesa. Vol dir que ja no va entrar ni a Junta de Portaveus. Per tot això, crido ja a que pugui tenir la seva exposició la senyora Montserrat Vinyets Pagès.

Montserrat Vinyets Pagès

Bon dia, diputats, diputades. Els presentem a votació una moció que bàsicament té quatre punts, molt concrets.

El primer és la necessitat de constituir de forma immediata una ponència redactora conjunta, d'acord amb l'article 129 del Reglament del Parlament, per tal que elabori el text de la proposició de llei del referèndum d'autodeterminació com a pas previ a la realització d'aquest referèndum abans d'acabar aquesta catorzena legislatura.

En segon lloc, que cal actuar amb sobirania més enllà dels límits constitucionals i estatutaris i més enllà de les restriccions imposades per institucions polítiques diverses i judicials.

En tercer lloc, la necessitat d'internacionalitzar el conflicte. Així, concretament, a través de la necessitat d'adreçar-nos a Nacions Unides, Comissió Europea i Consell d'Europa per reclamar amb urgència una resolució democràtica del conflicte en el primer trimestre del 2024 basada en l'autodeterminació i l'amnistia.

I, per últim, una vegada aprovada aquesta llei del referèndum, iniciar els debats i treballs necessaris per garantir-ne la realització.

Aquests són els quatre punts d'aquesta moció. En primer lloc, volem donar les gràcies a tots els grups parlamentaris que han donat suport a la possibilitat que aquesta moció es discutís avui en aquest Ple. Sembla una obvietat, però no ho és. Dos partits polítics van entrar reconsideracions a la Junta de Portaveus sobre l'admissió a tràmit, i un tercer grup, el Partit Socialistes, també va defensar, va donar suport a aquestes reconsideracions, que avui no es pogués parlar en aquest faristol d'autodeterminació, i continuant, per tant, perpetrant el mantra de no donar legitimitat democràtica al moviment independentista.

Per què hem presentat aquesta moció? Doncs l'hem presentat perquè formem part d'un partit polític independentista que té un mandat de les persones que l'han votat, i és treballar en favor de la materialització del dret d'autodeterminació com una única garantia de millorar les condicions materials de vida de les persones. Perquè quaranta anys d'autonomisme ja ens han donat, no?, l'exemple que això no ho resol l'autonomisme.

Aquest és el programa amb el que ens vam presentar a les eleccions, un programa polític avui vigent i que sembla que té cabuda en aquest sistema democràtic del règim del 78, que repeteix constantment que no és el d'una democràcia militant.

Bé, nosaltres veiem que portem dos anys i mig de legislatura, que ja n'hem passat l'equador, intentant incidir en clau independentista, però mai arriba aquest «moment oportú». Primer van ser els estralls de la pandèmia, però no ens enganyem, sobretot ha sigut la repressió. La repressió que ens fa recular, la repressió que paralitza, una cosa ben normal, per altra banda: precisament per a això està pensada la repressió. Però alguna vegada haurem d'esquivar-la i tirar endavant, perquè no podem continuar a la casella de sortida.

I, llavors, per una banda vam veure que es publicava aquest informe del consell acadèmic i per una altra banda es va començar a negociar la investidura d'una nova edició del «govern més progressista de la història» a Madrid, i vam pensar que era un bon moment per situar una proposta de consens en termes d'autodeterminació i que pogués ser benvinguda per a aquest nou escenari.

Una proposta que es pogués treballar en el marc del Parlament, on hi som representats tots els partits polítics, i no en negociacions d'investidura, on ERC ha anat

per una banda i Junts ha anat per una altra i no s'ha sigut capaç d'articular una estratègia conjunta. Tampoc vèiem la possibilitat de fer-ho en taules de partit, on les responsabilitats queden diluïdes en una espècie de nebulosa, de converses a massa bandes, on mai s'acaben de treure conclusions clares.

Per això hem pensat que l'eina necessària en aquest moment polític era una eina jurídica que preveu precisament el nostre Estatut d'autonomia, que és la ponència redactora conjunta per a l'elaboració d'aquesta llei del referèndum d'autodeterminació.

Perquè l'informe del consell acadèmic encarregat pel Govern diu que la fórmula del referèndum ha estat la més utilitzada per donar solució als conflictes polítics territorials, i posàvem en valor aquesta idea. Perquè es diu que s'ha deixat pas a la desjudicialització per tornar a la política allò que és pròpiament de la política, i aquesta és una bona manera de passar-hi la prova del cotó. Perquè en la ponència redactora conjunta no es parteix..., no es partiria de cap text previ redactat per ningú, sinó que és aquesta ponència la que escriu en un foli en blanc totes les paraules sobre les que començar a treballar. I perquè en aquesta ponència redactora conjunta hi podrien comparèixer tots els representants d'aquestes experiències internacionals a les que es fa referència a l'informe, no?: què va passar al Quebec, a Escòcia, al nord d'Irlanda, com a posicions més properes, però també analitzar altres casos com Eslovènia, les repúbliques bàltiques o Montenegro. I també hi podríem abocar totes aquelles experiències pròpies per construir entre tots aquesta via catalana. I perquè és oberta des del minut zero a tots els grups polítics amb representació en aquesta cambra.

Aquest és l'esperit d'aquesta moció. I els demanem, si us plau, que hi donin suport.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el senyor Jordi Orobitg i Solé.

Jordi Orobitg i Solé

Moltes gràcies, presidenta. Bé, avui abordem una moció de la Candidatura d'Unitat Popular que, en aquest cas..., interessa a l'hemicicle l'aprovació d'una moció que el que preveu és que iniciem els tràmits d'una redacció d'una llei, d'una llei pel referèndum d'autodeterminació de Catalunya, en virtut d'allò que ara disposa el Reglament i mitjançant, en aquest cas, doncs, una ponència conjunta. I, evidentment, ja l'hi he avançat, senyora Vinyets, lamentablement no podrem votar favorablement a la seva proposta.

Ja en vam fer una, de llei sobre el referèndum d'autodeterminació. La vam fer l'any 2017. La vam fer amb els seus companys Gabriela Serra i Benet Salellas; en aquest cas, per Junts pel Sí, en Lluís Corominas i jo mateix. I certament, doncs, aquesta llei finalment va emparar un referèndum, el que vam fer l'U d'Octubre, que per nosaltres, si més no per nosaltres –i crec que és un sentiment compartit per tot l'independentisme–, ha esdevingut l'acte de sobirania més important del poble de Catalunya dels darrers quatre-cents anys.

Malauradament –i tots en som conscients–, aquest referèndum no va venir seguit de quelcom que resulta imprescindible perquè Catalunya pugui esdevenir un estat independent, què és el reconeixement internacional, i jo crec que tots en som conscients. I, per tant, des de la nostra anàlisi de la situació i de l'anàlisi de la seva proposta, entenem que està descontextualitzada. Que probablement tenia el seu motiu, la seva raó de ser, l'any 2017, i per això vam fer el que vam fer; que potser podria ser que en tingués en un futur, però a dia d'avui no és així. Perquè la realitat, el context en el que ens trobem, ens porta a entendre que hem de fer, hem de seguir passos diferents d'aquells que vam seguir en el seu moment, no perquè aquells no fossin legítims, sinó perquè els temps són diferents.

Des d'aquest punt de vista, i entenent que el referèndum és irrenunciable, igual que ho és el dret a l'autodeterminació del nostre país, doncs, per part del president es va encarregar aquest informe, aquest informe sobre les premisses i els principis en què s'hauria de fonamentar l'exercici del dret a l'autodeterminació per mediació d'un principi de claredat. Tenim aquest informe, certament, com bé vostè ha relatat, però nosaltres entenem que això forma part del camí a on hem d'arribar finalment, que és, precisament, a la convocatòria d'un referèndum d'autodeterminació.

Per nosaltres hi ha una sèrie de passos previs, que són els que s'han seguit, són aquells que s'esdevenen d'aquest informe, en aquest cas, d'aquests experts, però que també tenen a veure amb aquest procés previ de negociació, que ha estat menystingut per molts, però que vam mantenir la passada legislatura amb el Govern espanyol i que ara tindrà continuïtat, pel que respecta a l'acord que ha signat Esquerra Republicana amb el PSOE, amb l'acord que recentment hem signat. I que tenen a veure amb el reconeixement explícit de que existeix un conflicte polític, que aquest conflicte polític s'ha de resoldre democràticament, s'ha de resoldre mitjançant el diàleg i la negociació; que exigeix, per tant, que hi hagi un referendament dels acords d'aquesta taula de diàleg i negociació per part del poble de Catalunya.

I per això nosaltres interpel·lem el vuitanta per cent de la societat, que vostès representen, igual que ho fa Junts, igual que ho fan altres formacions polítiques d'aquesta cambra legislativa, però que a dia d'avui no se sumen a aquesta necessitat d'aquest referèndum, per seguir treballant en la línia de fer-ho efectiu i possible.

Nosaltres hem marcat que hi havia un principi irrenunciable, que era el de la desjudicialització per poder negociar de tu a tu. I saben que l'acord que hem anunciat recentment arriba a aquest punt de desjudicialització, acorda una llei d'amnistia que ha de servir, precisament, perquè totes aquelles persones que seuen en aquesta taula de negociació puguin fer-ho en igualtat de condicions, i, per tant, tinguem la capacitat de trobar, de cercar aquest instrument que ens permeti resoldre democràticament aquest conflicte, que per nosaltres, evidentment, ha de ser un referèndum. I així ho diu literalment el document, quan parla d'un «conflicte de legitimitats» i d'un «conflicte de sobiranes».

I, senyora Vinyets, vostè ho sap, eh?, li tinc molt respecte, a vostè, al seu grup parlamentari. Per nosaltres ni vostès ni Junts són els nostres adversaris ni els nostres enemics; són els nostres socis per fer realitat el desig del nostre poble d'autodeterminar-se. Sabem que comptem amb altres formacions polítiques que respecten el principi democràtic i que es volen sumar a aquesta lluita. I, per tant, els interpel·lo i els emplaço a seguir treballant plegats, sense recels i amb unitat d'acció, per poder fer realitat aquest legítim dret del nostre poble, que és el de l'autodeterminació i el de la independència.

Visca Catalunya lliure.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la senyora Mònica Sales de la Cruz.

Mònica Sales de la Cruz

Gràcies, presidenta. Consellera, diputats... La moció que ocupa ara el debat ens ha desconcertat, a Junts per Catalunya, per diverses raons. Compartim l'objectiu de la independència, com saben, però no l'estratègia que defensen en aquest text. D'entrada, es tracta d'una moció emparada en un projecte, l'acord de claredat, que no ha estat presentat, debatut ni consensuat per una majoria en aquest Parlament.

Vam fer fa unes setmanes el debat de política general, on Junts i la CUP vam estar d'acord en que la manca de confiança vers l'actual Govern de la Generalitat genera feblesa, inestabilitat i manca de previsió per fer front als reptes que té Catalunya. I avui, en canvi, porten a la cambra un text basat en una proposta en solitari d'un govern en minoria i que sembla que la validen i la vulguin assumir.

Precisament per això hem volgut registrar una esmena demanant la necessitat de l'acció política del Govern de la Generalitat. Se sustenta en majories parlamentàries que la validen, amb el benentès que justament la proposta de l'acord de claredat impulsada pel Govern no ha estat ni debatuda ni validada pel Parlament ni presentada en el programa de govern que va permetre la investidura del president de la Generalitat. Lamentem que no l'hagin admès. Com deuen comprendre, un acord de claredat sense el suport del Parlament no el podem acceptar.

Ens trobem també davant d'una moció que té la voluntat d'elaborar una nova llei de referèndum d'autodeterminació, malgrat que companys de la CUP, com ja els hi han dit, ja van participar de l'elaboració i van debatre i aprovar aquesta mateixa llei l'any 2017. Normal, doncs, que no acabem d'entendre gaire bé el perquè d'aquest text, d'aquesta moció.

Són obvis els nervis que ha despertat aquest text a les files de la dreta i l'extrema dreta d'aquest Parlament, que, com ja ens hi tenen habituats, han volgut censurar el debat, i fins i tot amb l'amenaça d'emparar-se en els tribunals. Però els hi diem, una vegada més, que ja n'hi ha prou. Ocupin-se de tots els ultres que campen darrerament pel carrer i evitin donar lliçons, i molt menys en aquesta cambra.

A Junts per Catalunya sabem del cert que el gran consens d'aquest Parlament i d'aquest país va ser el referèndum de l'U d'Octubre que vam portar a terme mitjançant una llei debatuda i aprovada en aquesta cambra i també la posterior declaració del 27 d'octubre.

Ho fem convençuts que defensar l'U d'Octubre i el 27 d'octubre és una qüestió de coherència, però també de compromís amb el país i amb la seua gent. L'U d'Octubre és un colossal exemple de resiliència i de resistència. L'U d'Octubre és el consens polític i social més gran que ha tingut aquest país en els darrers anys d'història. No el malbaratem. Per a Junts continua vigent i mantenim aquest compromís amb tots els milions de persones que el van fer possible. Si el volen llençar a la paperera de la història, no comptin amb el nostre suport, que no en serem còmplices.

Des de Junts defensem l'U d'Octubre, la seua validesa i la seua vigència. I és des de la validesa de l'U d'Octubre i la vigència del 27 d'octubre que sempre hem dit que només un referèndum acordat amb l'Estat i validat internacionalment pot substituir l'U d'Octubre. I aquest és el nostre compromís. Hem de poder parlar d'un referèndum acordat amb l'Estat i validat internacionalment. I, evidentment, el Parlament, com a representant legítim del poble de Catalunya, haurà de ser qui acabe de decidir els camins a emprendre. I per això Junts defensarem ara, i ho hem fet sempre, allò que el Parlament de Catalunya approve.

El que no podem fer és tirar cadascú pel seu cantó. El nostre compromís es donar suport a allò que siguem capaços de consensuar i que el Parlament approve. De la mateixa manera que ara també defensem el que ha aprovat aquesta cambra, i que és, precisament, el mandat de l'U d'Octubre i del 27 d'octubre que van tenir com a primera pedra el 9-N, que avui fa nou anys.

Des de Junts hem estat molt clars sempre, ho som avui i ho hem estat. És per tots aquests motius que lamentem que no se'ns hagin acceptat les esmenes presentades. I per això els anuncio que farem un vot d'abstenció. No és un «no», és un «conjurem-nos tots els independentistes a fer un acord el més ampli possible i consensuat en aquest Parlament».

I, si m'ho permeten, ja que els veig una mica neguitosos, esperem que vingui un bon vent que infle les veles per poder redreçar el rumb i per poder avançar. Aleshores segur que ens trobarem tots plegats per continuar treballant per la independència del nostre país.

Moltes gràcies.

La presidenta

Diputats, diputades, els informo que suspenem un moment el Ple perquè sí que ha entrat una nova reconsideració de les esmenes a la moció de la CUP i hem de convocar la Mesa i, si cal, la Junta de portaveus.

La sessió se suspèn a les onze de matí i nou minuts i es reprèn a dos quarts de dotze del migdia i sis minuts.

La presidenta

A continuació, i per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el senyor Ferran Pedret i Santos.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, presidenta. Diputats i diputades... Permetin-me començar amb el que clàssicament es coneix com una *captatio benevolentiae*, i és que els he de dir que, malgrat el que ha manifestat el grup que proposava la iniciativa que avui es discuteix, nosaltres des del Grup Parlamentari Socialistes manifestem ple respecte per les formacions que sostenen entre els seus objectius i projectes polítics el de la independència de Catalunya. No el compartim, òbviament, tenim una profunda discrepància respecte a això, però ho respectem. I considerem, en tot cas, que cal confrontar els projectes polítics democràticament i convèncer la majoria de la ciutadania respecte a la bondat d'uns o dels altres.

També els he de dir que nosaltres volem, en tot debat parlamentari, però especialment en moments que considerem històricament transcendents, ser el màxim de sincers possible respecte a les pròpies posicions i a com avaluem les posicions dels altres, precisament per respecte a aquesta sinceritat. I, des d'aquest punt de vista, hem de dir que considerem que la CUP presenta avui una proposta a la cambra amb un sentit de l'oportunitat política i de la responsabilitat històrica que mai serà prou glossada. És molt possible que hi hagi una intenció política, aquí, donat el context en el que es troba el conjunt del país i les converses entre formacions polítiques molt distants entre elles, però ho considerem un error.

Nosaltres pensem que és molt difícil convèncer el grup promotor d'això, però hem de congratular-nos de que, evidentment, expressant les seves pròpies posicions polítiques, Junts i Esquerra hagin decidit apartar-se, ni que sigui en aquesta qüestió, de l'estratègia marcada per la CUP, una formació política que es va presentar a les darreres eleccions generals amb la idea de bloquejar i fer ingovernable Espanya, amb el dubtós mèrit d'aconseguir sortir-ne extraparlamentària. Per tant, és quelcom a celebrar que Esquerra Republicana i Junts s'hagin apartat de la CUP en aquesta qüestió.

I, a més, ens sembla que és un error, també, perquè una majoria dels catalans i les catalanes no estan en això en aquest moment, fins i tot una majoria de les persones que són votants independentistes. I, si no em volen creure a mi, mirin les enquestes que fa l'Institut de Ciències Polítiques i Socials o el Centre d'Estudis d'Opinió respecte a, per exemple, com creuen que acabarà aquesta dècada anomenada «de procés» les persones que contesten l'enquesta. Per tant, ens sembla molt clarament que la societat catalana no està..., en aquest moment.

Deia Karl Marx just a l'inici d'*El 18 brumari*, fent una cita de Hegel, que tots els grans fets i personatges de la història universal apareixen dues vegades. I deia que Hegel oblidava afegir que el primer cop ho fan com a tragèdia i l'altre com a farsa.

A nosaltres ens han titllat de traïdors i ens han dit de tot quan fèiem tot allò que estava a les nostres mans, tot allò possible, per evitar la tragèdia. I ara ens titllen de traïdors i ens diuen absolutament de tot quan fem tot allò que creiem necessari i que estimem possible per minorar el mal que ens vam fer tots i totes l'any 2017. I no ens reca, no ens pesa, la nostra tradició política, la del socialisme democràtic; segurament no és ni la tradició política de la puresa ideològica ni la del confort de les grans

certeses, sinó la de transformar assumint contradiccions, aprenent-ne, i comprendre les complexitats.

No els demanem, per tant, malgrat el que s'hagi dit en aquesta cambra, ni que renunciïn als seus objectius ni a les seves idees –ja els ho hem dit, aspirem a confrontar democràticament les propostes–, però sí que celebrem que en aquesta ocasió almenys evitem la segona volta de la història en forma de farsa.

A nosaltres, per cercar acords que puguin satisfer raonablement àmplies majories de la ciutadania de Catalunya, ens hi trobaran sempre; per a la proposta que avui presenta la CUP, òbviament, no ens hi trobaran.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el senyor Manuel Jesús Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Muchas gracias, presidenta. Señores diputados, muy buenos días. La CUP, cual perrito faldero de Esquerra Republicana, nos intenta imponer ahora un referéndum de autodeterminación de Cataluña siguiendo la voz de su amo, el Gobierno Aragonès, justificándose además con el informe que se ha realizado del *acord de claredat*. Bien, les ha salido la jugada mal, porque les han dejado en la estacada y en lugar de ser su perrito faldero se han convertido en su chivo expiatorio.

El informe este al que hago referencia y su consiguiente moción –la suya, de ustedes– es un cúmulo de despropósitos que tiene dos intenciones sumamente repugnantes y antidemocráticas: primera, exterminar la historia y la esencia de Cataluña, que siempre ha sido parte consubstancial de España. Sí, porque Cataluña no es Nueva Caledonia ni Kosovo ni Crimea ni Escocia ni Quebec; segunda, atacar contra el estado de derecho vulnerando el orden actual jurídico, vulnerando la división de poderes y la igualdad de todos los españoles ante la ley.

Porque la vergonzosa traición del Partido Socialista –del PSC, concretamente– cediendo a los chantajes de los separatistas mediante la amnistía a delincuentes del golpe de 2017, a delincuentes también de las violencias de 2019 a cambio de que Sánchez se perpetúe un día más en el Gobierno, en el poder, permite, alienta, anima a los separatistas a repetir los pasos hacia el precipicio, al menos hacia el borde del precipicio de 2017, que como bien todos ustedes saben acabaron en enfrentamiento civil y aniquilación de la libertad y del progreso de Cataluña.

VOX ha pedido a la Mesa que no admita esta moción. Justifica esta moción un intento de romper la unidad nacional, incompatible esta cuestión con el orden jurídico. La Mesa nos lo ha rechazado a sabiendas de que es inconstitucional. La celebración de un referéndum de autonomía... –perdón–, de autodeterminación es inconstitucional, y reiteradamente lo ha repetido el Tribunal Constitucional. Les advertimos a los proponentes de esta moción, y también, por su responsabilidad, a la Mesa, de que llevaremos este asunto a los tribunales.

Bien, el único final que tiene todo esto, esto de sus golpes a los que están acostumbrados, golpes de estado, es que los responsables al final se sientan en el banquillo de los acusados y el pueblo español tiene que salir a llevar adelante una reacción en las calles.

Por cierto, del grupo proponente no espero ninguna reconsideración, porque la soberbia totalitaria y cerril de la CUP no tiene límites. Fíjense, si yo he presentado una enmienda por una serie de faltas gramaticales y ortográficas, un mal uso de las mayúsculas, un uso incorrecto de los pronombres relativos, del reflexivo, un mal uso de la tilde en el verbo «ser» y ustedes no han querido aceptar esa enmienda... Los grandes defensores, la CUP, los grandes defensores del catalán no la han aceptado. Y, encima, la señora Sabater el martes tiene la osadía de decir aquí en el atril que España lleva a cabo un proceso de sustitución lingüística, un ataque a la lengua. Pero si el ataque a la lengua catalana lo hacen ustedes maltratándola, cometiendo

errores gramaticales y ortográficos... (*Alguns aplaudiments.*) Dejen en paz ya nuestra lengua catalana.

En 2017 el pueblo español reaccionó en las calles contra el golpe. El Estado, que parecía dormido, se vio arrastrado a actuar para frenar la independencia unilateral que nos arrebatava nuestros derechos y nuestras libertades como españoles que somos. Se encarceló a los responsables del golpe y se salvaguardó el estado de derecho.

Cinco años después, el Partido Socialista ha acabado con casi todas las herramientas constitucionales que teníamos para frenar cualquier golpe antidemocrático. El Partido Socialista ha indultado a los responsables del golpe cuando estos aseguraban que lo volverían a hacer, ha rebajado la malversación, ha suprimido la sedición. El Partido Socialista, al restituir a los responsables del golpe de estado, les ha legitimado a volver a hacerlo. Y ahora, encima, va a amnistiar a cientos de criminales que agredieron salvajemente a la policía...

La presidenta

Gràcies, diputat. Se li ha acabat el temps.

Manuel Jesús Acosta Elías

...y que hicieron arder en llamas las calles de Cataluña.
Muchas gracias. (*Aplaudiments.*) Y por favor...

La presidenta

Gràcies, diputat. Se li ha acabat el temps.

Manuel Jesús Acosta Elías

...no maltraten nuestra ortografía y nuestra querida gramática catalana.

La presidenta

Si us plau... (*Alguns aplaudiments.*) Té la paraula, per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, el senyor David Cid Colomer.

David Cid Colomer

Bé; gràcies, presidenta. Mirin, nosaltres, des dels comuns, tenim el referèndum acordat amb l'Estat en el nostre horitzó, en el nostre ideari polític. De fet, nosaltres hem defensat sempre el referèndum quan alguns ens han dit moltes vegades que era impossible acordar-lo o fins i tot que era una pantalla passada. Alhora, nosaltres vam dibuixar ja el 2019, davant d'una situació de bloqueig dur –dur–, amb presó i amb repressió, i, a més a més, en una societat..., jo no diria trencada, però sí comocionada, vam defensar un full de ruta que bàsicament es definia clarament amb llibertat, diàleg i solucions.

I això és el que hem estat fent i el que hem estat construïnt tant a la legislatura passada com en aquesta mateixa legislatura. I amb això ens vam presentar a les eleccions generals del 2023. De fet –també ho dic des de l'absolut, evidentment, respecte–, tothom sabia què estava votant quan votava En Comú Podem a les eleccions generals. I, de fet, crec que els resultats ens avalen. És a dir, nosaltres vam tindre la confiança de 500.000 catalans i catalanes que van apostar pel nostre projecte polític.

I, a més, nosaltres sempre ho hem fet de la mateixa manera, és a dir, no col·locant dates límit, dates jo diria moltes vegades inabastables. I moltes vegades aquestes dates han respost més a competència electoral entre els mateixos partits independentistes que no a una realitat concreta de fer possible els horitzons polítics, òbviament, de cadascú. I crec que en aquesta moció ens trobem amb el mateix plantejament.

I, a més, mirin, jo els hi dic, des de tot el respecte: jo crec que avui tots i totes sabem el que tenim entre mans. Ho sabem. I crec que la presentació de la moció no és casual. Jo, de fet, deia l'altre dia que esperava que tothom, des del respecte més absolut, estigués a l'alçada del que ens estàvem jugant en aquest moment –del que ens estàvem jugant.

Perquè jo no comparteixo amb vostès –i això també els hi vaig sentir a la sessió de control–..., jo no comparteixo que estiguem davant ni d'una traïció ni d'una renúncia ni, evidentment, tampoc d'una rendició. Jo ho vaig dir, no hi ha res a l'èpica de la derrota, no hi ha res; hi ha frustració, hi ha decepció, hi ha derrota. Però és que, a més a més, la llei d'amnistia, quan s'acabi aprovant, és una victòria política de Catalunya i dels catalans i les catalanes. És que és una victòria política dels catalans i les catalanes, el que hem aconseguit.

I, a més a més, nosaltres això també ho fem des de la convicció. Perquè nosaltres hem volgut disputar, evidentment..., clar que hem volgut disputar, a dins de l'Estat, qui és el que marca el rumb. I no és el mateix... Jo ja ho entenc, que durant molt de temps s'ha afirmat en aquest Parlament que era el mateix; no és el mateix un govern del PP i VOX que un govern amb Sumar - En Comú Podem i amb el Partit Socialista. No és el mateix. Com que no és el mateix que nosaltres estiguem al Govern o no hi siguem.

I és evident que hi han actors... (*Remor de veus.*) Sí, sí; sí, jo ja ho sé, si és que la dreta ho ha entès perfectament, que és una victòria política a Catalunya, l'amnistia. Ho ha entès perfectament. Ho ha entès. La dreta política ho ha entès; la dreta econòmica, la dreta periodística. I ho ha entès, evidentment, la dreta judicial, que és la que ho ha entès perfectament.

I, mirin, no ho sé..., és a dir, a la política no hi ha espais buits. Quan es deixen espais buits, els altres els ocupen. Bé, doncs alguns ens hem d'arremangar i ens arremanguem. I és una victòria. Ho vaig dir al debat de política general: és una victòria política, la llei d'amnistia, com ho és el català al Congrés, com ho serà el català a Europa. Com molts dels acords que s'han aconseguit. Com molts els acords que fem nostres. I, per tant, jo els hi insisteixo: nosaltres no compartim l'èpica de la derrota, i menys quan Catalunya necessita victòries; les necessita ara i avui.

I, a més, deixin-me fer un apunt final també sobre el tema de l'amnistia, perquè la política també és això, també són les persones –també són les persones. I segurament molta de la gent que estarà emparada per la llei d'amnistia té una situació d'incertesa, fins i tot també, doncs, de risc de poder entrar a la presó; alguns segurament no els coneixem, alguns fins i tot són companys d'escó, com el senyor Jové. Altres fins i tot diria que són..., no?, jo diria que, ja, amics, com el senyor Wagensberg.

Miri, doncs, jo, què vol que li digui... Jo al final crec que també això és fer bona política. Perquè, malgrat que nosaltres no tenim dirigents polítics que puguin estar afectats per la llei d'amnistia, jo crec que això també és bo per al país i és bo per a molta gent. I jo, mirin, humilment, crec que això a mi em reconcilia amb la política, amb la bona política: mirar als ulls a molta gent i dir-li que tindrà menys incertesa i que potser no..., i potser –potser–, i estic segur que serà així, no anirà a la presó. I això crec que té a veure amb el que hem de fer en un parlament, que les qüestions es discuteixin a la política i no es discuteixin als tribunals.

I crec per això, per tot això, des d'un punt de vista polític, però també d'un punt de vista personal, és una victòria per a molta gent. No la facin més petita.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Anna Grau Arias.

Anna Grau Arias

Bueno, a ver, ¿qué es esto? ¿El día de la marmota? En los famosos plenos del 6 y 7 de septiembre del 17 ya se puso a votación aquí mismo una autoproclamada ley de referéndum que pretendía dar una mano de pintura parlamentaria al experimento de ingeniería social que ustedes llaman «Uno de Octubre». Eran otros tiempos, tiempos dramáticos, pero con menos renunciaciones y decepciones que los tiempos de ahora. Ciutadans, PSC y PP abandonaron el hemiciclo en señal de protesta contra aquel atropello disfra-

zado de ley, que se aprobó con el mejunje de votos de ustedes solo para acabar tumbada por el Tribunal Constitucional, como no podía ser de otra manera.

En resumen, vamos a definir las reglas del juego. Este debate no es constitucional, no es normal y, se vote lo que se vote, se vote a favor o se vote en contra –nosotros no votaremos, nosotros hemos pedido la reconsideración–, todos aquellos que han colaborado en permitir esta nueva vulneración del marco constitucional se pueden ver respondiendo ante los tribunales.

Por de pronto, ¿nos pueden aclarar, señores de la CUP, qué significa exactamente «actuar con soberanía más allá de los límites constitucionales y estatutarios y más allá de las restricciones impuestas por las instituciones políticas y judiciales del Estado»? ¿Cuál es el plan? ¿Montar otro Tsunami Democràtic, coordinado por Carles Puigdemont y Marta Rovira, siguiendo atentamente las instrucciones de su admiradísimo Arnaldo Otegi? ¿Volver a bloquear autopistas y a paralizar aeropuertos? ¿Volver a causar enormes daños materiales y humanos con centenares de heridos, con policías con la cabeza abierta en la UCI, con un muerto? Porque sí, señores, se pongan como se pongan, murió una persona, un ciudadano francés de sesenta y cinco años, de un infarto, cuando los sucesos le obligaron a andar varios kilómetros para intentar coger su avión en medio de aquel caos. (*Remor de veus.*)

Ya sé que les pone muy nerviosos que se les recuerde que hubo por lo menos un muerto en el marco de las actuaciones que el juez de la Audiencia Nacional (*forta remor de veus*) –presidenta– Manuel García Castellón investiga si constituyen un delito de terrorismo. Eso a ustedes les parece intolerable; les parece persecución política, les parece que la Audiencia Nacional les tiene manía. Pero la Audiencia Nacional no les prestaría ninguna atención, ¿saben?, si no se dedicaran ustedes a amenazar infraestructuras y comunicaciones críticas, a dar rienda suelta a sus apetitos de guerrilla urbana y, luego, no querer hacerse responsables de las consecuencias de sus actos.

En todo el mundo civilizado, si nuestras acciones causan perjuicios, no digamos un perjuicio tan grave como una muerte, aunque no fuese esa la intención, aunque hasta Carles Puigdemont les hubiera advertido de que no interesaba que muriera nadie... Pues, en fin, si a pesar de todo pasa lo que pasa, alguien tiene que asumir responsabilidades. Alguien tiene que dar la cara y, sobre todo, mirar a la cara a las consecuencias de sus actos.

Hace tiempo que el independentismo catalán acredita un infantilismo político muy grave y muy preocupante. No es verdad que todas estas locuras de ustedes no hagan daño a nadie. El *procés* es *bullying* político a escala catastrófica. El *procés* ha generado incontables víctimas civiles, políticas, económicas, empresariales, colectivos enteros arrasados por la autocensura, la amargura y el asco de vivir aquí. También, como les recordaba ya hace un momento, y por mucho que les escueza, víctimas físicas y literales. No sé qué clase de *poble català* tienen ustedes en la cabeza, pero miedo da pensarlo y pensar de qué nos quieren liberar.

Como miedo da ver que quien en 2017 les hacía frente ahora, por un puñado de votos, nos quiera vender que todo esto es bueno, que todo esto es la agenda de no sé qué diálogo, de no sé qué reencuentro. ¿Por qué nos engañan? ¿Por qué se engañan? Yo, leyendo esta moción y las enmiendas de unos y otros a esta moción, incluidos los señores de VOX, que *qui els entenguí que els compri...* A ver, aclárense..., si quieren parar este debate o participar en él y, encima, corregirles las faltas de ortografía.

En fin, que sumando dos y dos, yo, que llevo toda la vida siendo catalana, ya les digo: ni amnistía ni autodeterminación ni el *peix ni la lluna en un cove*. Todo aquello que se pacte con Puigdemont allá en Waterloo o con Pere Aragonès saliendo de ver al papa de Roma ya puede ser un disparate, ya puede ser una injusticia funesta para todos los catalanes o nacionalistas, da igual. Para ellos nunca será bastante, ¿no se dan cuenta? Y si alguno les dice que sí, que va a bastar, ya vendrán otros a decir que no. Ya saldrá una lista nueva de más hiperventilados todavía. Si no es la CUP, será

la ANC o la Giorgia Meloni de Ripoll, doña Sílvia Orriols. ¿No querían la ultraderecha? Pues toma, dos tazas. Por desgracia, la Cataluña «indepe» se ha convertido en un surtidor inagotable de antipolítica, de *antiseny*, de anticonvivencia y de anti-futuro.

La presidenta

Té la paraula, per part del Grup Mixt, el senyor Daniel Serrano Coronado.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, presidenta. Diputados, diputadas, buenos días. Nos presenta la CUP esta moción sobre el acuerdo de claridad que propuso el *president* Aragonès en el debate de política general del año pasado, y que en última instancia lo que pretende, con un acuerdo de claridad, es la celebración de un referéndum, diseñado en una supuesta ponencia parlamentaria que se debería crear a tal efecto.

Vaya por delante que nosotros creemos que esta moción no debería haberse admitido a trámite para su debate y votación por su contenido manifiestamente inconstitucional, pero, lamentablemente, una vez más la mayoría separatista de la Mesa demuestra un comportamiento irresponsable al admitir este tipo de mociones, aunque desgraciadamente ya nos tienen acostumbrados.

Dicho esto, y más allá de que la moción se apruebe, que todo indica que no se aprobará, el momento en el que se debate esta moción no es un momento cualquiera, ya que coincide con un 9 de noviembre, un 9-N, y en el que Pedro Sánchez ha llegado a un acuerdo, el presidente del Gobierno de España, con Junts per Catalunya y con Esquerra Republicana para seguir en la Moncloa. Y, en ese sentido, he de reconocer que desconozco las verdaderas intenciones políticas del señor Sánchez eligiendo estos peculiares compañeros de viaje. Insisto, desconozco las intenciones más allá de permanecer en la Moncloa al precio que sea. ¿*Quo vadis*, Partido Socialista Obrero Español?, cada vez menos socialista, poquito obrero y ya prácticamente nada de español.

Pero si algo hay que agradecer a los socios separatistas del Partido Socialista es la claridad de lo que ellos pretenden y de sus planteamientos, pero ya les anticipo también que lo que nosotros pretendemos también va a ser muy claro. Porque lo que pretenden ustedes, los partidos separatistas, es volver a octubre del 2017, en una suerte de reinicio del *procés*. Y, señores del Partido Socialista, mucho indulto, mucha amnistía, ¿y a cambio de qué? Pues a cambio de que sus socios separatistas se vuelvan a reír una vez más de todos los españoles.

Ustedes saben perfectamente que este pacto con los separatistas para mantener al señor Sánchez en la Moncloa acabará mal. Acabará mal para el Partido Socialista, porque tarde o temprano lo pagará en las urnas, pero acabará peor para todo aquel que pretenda abrir nuevamente un proceso como el que ya tuvimos que sufrir los catalanes en 2017, porque el estado de derecho siempre responde.

Y vamos a hablar claro: aquí no hay ningún conflicto político con el Estado español; aquí lo que hay realmente es un conflicto de los partidos separatistas con la realidad y con el orden constitucional y con la ley. Ese es el único conflicto de verdad que existe.

Es evidente que el Partido Socialista ya ha renunciado a defender el orden constitucional en Cataluña, pero igual que les he dicho que tarde o temprano ustedes lo pagarán en las urnas, más pronto que tarde el Partido Popular volverá al Gobierno de España. Y les anticipo que nosotros ni nos vamos a resignar ni vamos a renunciar a defender la unidad territorial y la democracia en nuestro país. Lo haremos desde el Gobierno de España cuando así lo decidan los españoles, pero que nadie dude de que también lo vamos a hacer desde la oposición.

Ustedes deben de entender –los partidos separatistas–, de una vez, que lo que los españoles queramos para nuestra nación lo decidiremos todos los españoles, y no solamente una parte de ellos –en este caso, los separatistas. ¿Ustedes quieren mo-

dificar la Constitución? Pues háganlo. Lo pueden hacer en cualquier momento, la Constitución no es inamovible. Pero por los cauces y mayorías contempladas en la Constitución, porque sus normas son muy claras.

De hecho, ya que estamos hablando de un acuerdo de claridad, pues, miren, no hay mayor acuerdo de claridad en España que la Constitución española de 1978. Ahí sí que hay normas claras. ¿Quieren cambiar la Constitución? Insisto, busquen las mayorías en España necesarias para ello. Porque lo que no sirve es, como no se tienen en esas mayorías, buscar atajos antidemocráticos. Insisto, búsquenlas. Con nosotros, evidentemente, no cuenten.

¿Saben por qué? Porque nosotros consideramos la Constitución española del 78 una historia de éxito. ¿Y saben lo que es una historia de fracaso? Su *procés*. Su *procés* sí que fue una historia fracasada, y ahora quieren nuevamente retomar esa historia. Y pretenden nuevamente detener el reloj de los catalanes y que el debate territorial e identitario lo vuelva a invadir todo, relegando los debates y decisiones importantes sobre nuestra economía, nuestras empresas, nuestra industria, nuestras políticas sociales..., todo en segundo plano excepto una cosa: su monotema. Pues, miren, no. No va a volver a suceder, porque ya se encargará el Partido Popular de impedirlo en las instituciones y con todos los instrumentos del estado de derecho a nuestro alcance.

Miren, ya veremos si la amnistía que han pactado llegará a buen puerto, con el tiempo. Pero, más allá de sus pactos ocultos, lo que sí les aseguro es que aquí no va a haber ningún referéndum de independencia. No vamos a permitir que se trocee la soberanía nacional de los españoles ni vamos a permitir que los separatistas se apropien de Cataluña. Parece mentira que no vean hacia dónde caminan la Unión Europea y el mundo, pero ustedes se empeñan en caminar en dirección opuesta.

Tengan esto en cuenta: van a tener al Partido Popular enfrente, y ya les aseguro que aquí no va a haber un *procés* 2.0.

Muchas gracias.

La presidenta

Té la paraula el diputat no adscrit, el senyor Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Gracias, presidenta. España es bastante más que su presidente del Gobierno. Aunque Pedro Sánchez venda su alma del diablo para seguir en la poltrona, ustedes no se van a salir con la suya.

El trágala que propone todo el separatismo de esta cámara es ilegal e inmoral. Es repugnante el ejercicio de pillaje y rapiña separatista al que estamos asistiendo. Su oportunista extorsión al Gobierno de España va a provocar decadencia, involución democrática, violencia y caos. Ni siquiera con un presidente sin escrúpulos como Pedro Sánchez van a conseguir la ruptura de España, que es lo que ustedes desean. Puede que a él sí que ustedes le puedan chantajear, pero no a la mayoría del pueblo español, que estará a la altura, si las cosas van a mayores. El golpe a la democracia que están protagonizando ustedes y Pedro Sánchez no les saldrá gratis.

Gracias.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula senyora Montserrat Vinyets Pagès.

Montserrat Vinyets Pagès

Gràcies, diputats i diputades. A pesar de tot el que s'ha dit per part de la dreta i l'extrema dreta, som una nació, tenim el dret a decidir i el deure de trobar eines per vehicular aquest dret a l'autodeterminació. El nostre compromís amb l'U d'Octubre és inqüestionable. Encara ens cal una autocrítica col·lectiva per assumir responsabilitats, per reconèixer errors, per identificar aquests errors i, sobretot, per aprendre'n,

perquè no es tornin a repetir. Però és que han passat sis anys des de l'U d'Octubre i en aquest temps no s'ha fet cap proposta, en termes legislatius, per implementar el seu mandat. I avui celebrem l'amnistia, i tant que la celebrem, però veiem que l'autodeterminació ha decaïgut de l'equació dels acords.

D'ERC en coneixem l'estratègia, han estat clars, però no la compartim. I pensem que és naïf creure que l'Estat s'avinirà a reconèixer el dret a l'autodeterminació del nostre poble. Govern qui governi, si l'Estat no s'hi veu obligat, no accedirà a pactar un referèndum. I això avui només ho aconseguirem reprenent el conflicte amb l'Estat; per això l'acord de claredat no és el nostre marc.

I, diputats de Junts, els vam dir que si el problema eren les referències a l'acord de claredat, les trèiem absolutament totes de la moció, en trèiem inclús l'exposició de motius. No ens vinguin ara amb excuses. El problema que veiem nosaltres és que no coneixem bé la seva estratègia, més enllà de proclamar alt i fort que s'ha d'implementar el mandat de l'U d'Octubre. Molt bé, nosaltres també volem que s'implementi aquest mandat, però vostès han tingut la passada legislatura la presidència de la Generalitat per implementar aquest mandat.

Ara han arribat a un acord amb els socialistes. Esperem que el que es publiqui..., que, ja que no voten a favor d'aquesta moció, sigui la celebració d'un referèndum pactat, i els felicitem i serem els primers en alegrar-nos si això és així. Però per al cas que no sigui així, els estarem esperant amb aquesta proposta, encara que avui no prosperi. Una proposta pensada perquè pugui servir de camí pel que transitar i a través del que anar esquivant obstacles (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), tant els previsible com els imprevisibles.

I sí, amb tot això...

La presidenta

Gràcies...

Montserrat Vinyets Pagès

...amb un vent de garbí que bufi de fons, que sempre ve de baix i de l'esquerra.

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 26 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les infraestructures

302-00343/13

Passem el vint-i-dosè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les infraestructures, presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. I, per exposar-la, té la paraula el senyor Jordi Terrades Santacreu. (*Remor de veus.*)

Jordi Terrades Santacreu

Gràcies, presidenta. Conselleres, diputades, diputats... Ahir el molt honorable president de la Generalitat donava.... (*Persisteix la remor de veus.*)

La presidenta

Si us plau, silenci...

Jordi Terrades Santacreu

...donava el tret de sortida per al debat per a la formulació dels pressupostos de l'any 2024. Però, clar, abans de parlar dels pressupostos del 2024, hem d'avaluar què ha passat el 2023, sobretot en allò que s'ha complert o no s'ha complert del que vam acordar el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar amb el Govern de la Generalitat, amb el Grup d'Esquerra Republicana. I ja els hi dic que de moment la nostra

valoració no és positiva. No arriben, des del nostre punt de vista, ni a l'aprovat, rascat, raspat, que deia; més aviat suspenen, respecte als acords que van subscriure amb el meu grup parlamentari.

Vostès fan molts anuncis, però aquests anuncis al final no els acabem veient reflectits a la realitat. En matèria d'infraestructures, consellera, ara que ens acompanya, els incompliments són clamorosos, eh? –són clamorosos. A la moció que presentem avui i a la interpellació que li vaig fer ara fa quinze dies n'hem posat només alguns exemples, perquè, si no, ens hagués sortit una moció no de llençol, com a vegades es presenten..., tot l'aixovar sencer, eh?, haguéssim hagut de portar aquí.

Miri, més enllà del que vostès diuen que està en curs, el vuitanta per cent de lo acordat en matèria d'infraestructures no s'ha iniciat. I l'exemple més il·lustratiu són les actuacions que han de tirar endavant en el ferrocarril metropolità de Barcelona, el metro, el mode de transport públic –no em cansaré de dir-ho– més important de Catalunya: la darrera setmana –la darrera setmana–, gairebé 1.600.000 usuaris diaris. I la inacció del Govern de la Generalitat en el compliment dels acords pressupostaris, des del nostre punt de vista, clama al cel.

Pel que fa al pla de millora de la xarxa actual, no es fa res; el pla de perllongaments segueix endarrerit. I de la compra de nous trens –per exemple, els de la línia 9– no en sabem res. És a dir, aviam si al final tindrem l'obra civil acabada i no tindrem els combois perquè circulin per dintre de la línia.

I que funcioni el metro és clau. En general, que funcioni bé el transport públic és bàsic per treure vehicles privats dels nostres carrers, de les nostres carreteres; és clau perquè es puguin desplegar les zones de baixes emissions, amb complicitat i acceptació de la ciutadania.

Mirin, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar no està en contra del desplegament de les zones de baixes emissions, com maliciosament algun membre del Govern ha fet córrer aquests dies. El que estem és radicalment molestos per com s'ha volgut desplegar: no parlant –no parlant– i conversant i consensuant amb els ajuntaments del país, els que estan obligats a desplegar les zones de baixes emissions; ajuntaments que, en tots els casos, ja havien..., i tenen a punt les seves zones de baixes emissions d'acord amb els criteris que havia marcat el Ministerio de Transición Ecológica ara ja fa més d'un any, eh?

I moltíssims d'aquests ajuntaments i d'aquestes zones de baixes emissions, que en alguns casos ja s'han començat a desplegar, tan malament no ho devien haver fet, perquè en la majoria de casos han rebut fons Next Generation europeus, és a dir, aquests fons que ens permeten o que han de permetre transformar, anar transformant l'economia del país i també les realitats urbanes del país. Senyal que havien fet els deures.

En tot cas, en les converses que hem tingut amb el diputat Estruch aquests dies –intenses, per cert–, hem arribat a un acord en el sentit de que el Govern ha de convocar i parlar amb els ajuntaments del país, amb els ajuntaments que estan obligats a desenvolupar les zones de baixes emissions, justament per consensuar aquest decret que el Govern del país vol tirar endavant.

En conclusió, aquestes són les propostes que els hi hem sotmès a consideració en aquesta moció.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula per defensar les esmenes presentades, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el senyor Ferran Estruch i Torrents.

Ferran Estruch i Torrents

Gràcies, presidenta. Membres de la Mesa, bon dia. Diputades i diputats... També veig bastant públic. M'han dit que hi havia alcaldes i alcaldesses del Pla d'Urgell;

també saludar-los. Bon dia a tots i a totes. Gràcies, diputat Terrades, per la moció. Consellera, disculpi també; benvinguda, altre cop.

Com vostè ha dit, han sigut dos dies de negociació intensa d'una moció d'infraestructures en la qual hi havia diversos temes. De temes molt importants, n'ha dit alguns vostè: el tema del metro; també aquí hi ha el tema de les zones de baixes emissions, i també carreteres importants, que ahir també el diputat socialista preguntava per la C-55, que ens afecta a les comarques centrals. I, per tant, una moció molt extensa.

Dir-li que, com sap, hem pogut arribar a acords i votarem majoritàriament tots els punts. I això..., li agraeixo també, doncs, l'esforç pel debat i per consensuar. I també dir-li que el fet que votem favorablement tots els punts també és un símptoma que les coses s'estan fent, estan passant, estem licitant projectes, el Govern està fent obres. Evidentment –ho comentava la consellera–, ens agradaria que tot anés més ràpid, però els temps administratius són els que són. Però el Govern està treballant, i jo crec que amb impuls, en l'àmbit de les infraestructures i també del metro, en aquest sentit.

Crec que a nivell del metro –que hi ha dos punts de la moció en els quals en parlen– hi ha una realitat, que és que el Govern hi està invertint i hi està fent inversions importants. Avui la consellera estava a la línia 9 del metro, a la Sagrera, i hi presentaven, doncs, diferents actuacions. El Govern ha invertit gairebé 900 milions a la línia 9 del metro. I fa pocs mesos presentàvem cinquanta trens de 300 milions que incorporàvem al metro, a ferrocarrils metropolitans. Per tant, s'està complint.

És veritat que, segurament, en aquest sentit, doncs, cal celeritat en les licitacions que cal fer, que encara estan per fer. I aquí hi estem d'acord. I el Govern està compromès a tirar-ho endavant i, per tant, a fer tots els esforços perquè això vagi endavant.

També, amb relació a la línia 1, que ja vostè apuntava que també estava encallat, dir-li que de la línia 1 ja s'ha publicitat la licitació de la redacció del projecte constructiu i a la línia 4 també ja s'hi està treballant. També hem pactat, pel que fa a la línia 3, que ja tenim un projecte de redactat..., s'ha d'actualitzar, en aquest sentit, també, tenint en compte..., estem pendents, doncs, de com acabi tot el..., les noves dependències de l'Hospital Clínic.

Per tant, jo crec que s'està treballant i s'està treballant bé. Segurament ens agradaria que fos més ràpid i, en aquest sentit, doncs, emplacem, evidentment, el Govern a accelerar tot allò que pugui accelerar. I esperem també que entre tots ho puguem fer possible.

En els altres punts –l'hi deia– estem d'acord. I aturar-me en un punt important que per a nosaltres era clau, que eren les zones de baixes emissions. En aquest punt..., és un tema molt important, un tema clau i urgent i fa temps que el Govern..., vostè ha dit que no hi havia diàleg. Ho hem parlat extensament i hi ha hagut diàleg. Al Govern, va estar encomanat l'any passat, al març de l'any passat, pels municipis i per les entitats municipalistes, que posés uns criteris a les zones de baixes emissions, tal com marca la normativa europea, la normativa espanyola i la normativa catalana. S'han fet més de trenta-set reunions. S'ha reunit. Hi ha una proposta de regulació d'aquestes zones de baixes emissions que, com sap, és una obligació i també és una necessitat per millorar la salut de les persones, que això és el més important i a la qual cosa estem compromesos.

Per tant, hi ha hagut negociació, hi ha hagut acord i hi ha una proposta amb l'aval científic i tècnic per part de la comunitat científica. És evident que hem consensuat, doncs, fent una altra reunió per acabar de pactar tot allò que es pugui acabar de pactar, però no podem fer –i entenc que no és la intenció, en tot cas, ens ho aclareix– que sigui l'excusa per no aplicar el que s'ha d'aplicar a les zones de baixes emissions. Com sap, Europa ja ha condemnat l'Estat espanyol per temes importants amb relació a la qualitat de l'aire i estem a la punta de mira. I, per tant, ens cal actuar. I esperem

que, en aquest sentit, aquesta proposta no sigui per aturar aquest pla de qualitat de l'aire amb l'horitzó 2027, que el necessitem abans d'acabar l'any, sinó que sigui per millorar-lo i, per tant, per aprovar-lo abans que s'acabi l'any. Creiem que és imprescindible, perquè per a nosaltres la salut de les persones és el més important i amb això nosaltres no hi jugarem.

Pel que fa a la C-55, dir-li, doncs, que, com sap i compartim aquí, és una prioritat per a nosaltres. Li agraeixo que no hagi acceptat les esmenes de Junts, que anaven en contra del projecte que ha consensuat el territori –també Junts en el seu moment, ara fan un altre discurs–; però estem fent el projecte que l'anterior Govern va dir que faria i l'estem aplicant, i ara diuen que en volen un altre. Coses que, doncs..., *vivir para ver*, com dirien.

Per tant, aquestes coses... Li agraeixo que siguem coherents amb l'acord de presposats que tenim amb el Partit Socialistes i que tirem endavant el projecte que tenim acordat per millorar la C-55 en el tram entre Sant Vicenç, Castellbell i Manresa, fent possible la variant de Castellgalí.

Moltes gràcies, presidenta, diputats i diputades.

La presidenta

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la senyora Cristina Casol Segués.

Cristina Casol Segués

Gràcies, presidenta. Membres de la Mesa, consellera, diputades, diputats, bon dia a tothom. Jo repassaré aquesta moció punt per punt, perquè té molt abast i té compromisos reconeguts, altres no tan coneguts, però és molt potent i crec que és millor fer-ho així.

És important entendre'n l'abast en conjunt per fer-nos una idea dels perjudicis que comporta el no compliment, la no acció, la no licitació, el no fer, el no planificar; perjudicis i detriments en infraestructures que ja patim dia a dia els catalans i que, sense fer, augura encara un futur pitjor.

Bé, doncs, primer punt. Respecte als preus reals del cost de l'obra pública. És incomprendible que encara es facin licitacions d'obra per sota del cost real. La revisió de preus és un acord de govern. Les bases de preus s'han d'actualitzar, perquè la pujada de preus de matèries primeres és un fet indiscutible i els acords de govern s'han de complir. Per tant, l'òrgan de contractació corresponent, en aquest cas, d'infraestructures, haurà d'accelerar per resoldre aviat. I ho repeteixo, eh?: és incomprendible que estiguem avui aquí recordant al Govern que ha de complir els seus acords.

En segon lloc, i respecte a la proposta del decret d'aplicació de les zones de baixes emissions. Si a tot Europa s'estan revisant els criteris d'aplicació per a una efectiva mitigació del canvi climàtic i de la millora de la qualitat de l'aire de les ciutats, justament es revisa per no poder complir temporalment les expectatives i per no provocar un problema econòmic a les ciutats o a les empreses. I és lògic que el Govern faci el mateix: ho ha de revisar, ho ha de consensuar amb els ajuntaments, i sobretot els ajuntaments que estan afectats per aquesta proposta de decret.

En tercer lloc, i respecte a la licitació dels trens del tronc central de la línia 9 del metro, no hi ha altra –no hi ha altra. El Govern ha de donar compliment als compromisos econòmics recollits en el pla d'inversions del metro del 2023 al 2035, així com al seu contracte programa. S'ha de donar compliment a aquests acords i a aquesta planificació.

El quart punt, que també és sobre el metro i respecte a la licitació de projectes de l'ampliació de la línia 1, de la línia 3, de la línia 4, la xarxa de metro de Barcelona, ja fa molts anys que es reivindiquen aquestes millores, aquestes prolongacions; la línia 1, tant pel costat Besòs com pel costat Llobregat, noves estacions, connexions... Sembla tot molt lluny encara per arribar al 2030, però és que si no hi han licitacions no hi arribarem de cap manera, i s'ha de licitar la redacció d'aquests projectes. Tam-

bé el perllongament de la línia 3 en la direcció del Baix Llobregat, un projecte molt ambiciós, per una banda, que no ha crescut des del 1975. És molt necessari enllaçar tots els municipis. També ho és la Sagrera. No em vull descuidar que falta encara molta feina a fer en l'àmbit de la línia 4 del metro. L'intercanviador intermodal de la Sagrera, per favor; encara queda, en aquesta ciutat de Barcelona, per completar i integrar tots els serveis ferroviaris. Tota aquesta feina s'ha de fer i està en un calaix.

El cinquè punt. Ferrocarrils, Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya. S'ha de continuar amb els estudis, els estudis de factibilitat, perquè el desdoblament de les línies entre Igualada i Manresa i la connexió amb Castellar del Vallès és molt necessari. La xarxa interna de retorn és negativa i cal saber si és factible desdoblant la línia o si seria millor fer un nou itinerari. Tot això s'ha de treballar, i s'ha de treballar sense fi. És a dir, hem d'estar completament impulsant totes aquestes estructures que estaven planificades i que s'han de tirar endavant.

El sisè punt i el setè, què fan respecte a carreteres comarcals. La C-55, entre Manresa i la variant de Castellgalí..., s'han de treballar. En sessió de control ahir els hi van preguntar. S'ha de treballar ritme i accelerar-ne la redacció en un territori que està penalitzat històricament en xarxes d'infraestructures. Hem de treballar. Així com amb la comarcal 59, que, atenent la caducitat que va tindre la declaració d'impacte ambiental, hem de tornar-la a fer, per a veure si és viable el projecte de variant de Sant Feliu de Codines.

Bé, en conclusió, tots aquests punts, tots aquests projectes, estan reconeguts i sembla que dormen en algun calaix de la seva conselleria. Només en parlen per negociar pressupostos –només en parlen per negociar pressupostos–, i és pervers. Com podem veure, aquesta obligació no és cap novetat. És que és molt important. Està tot inclòs en plans directors, està tot inclòs en altres documents de planificació a mitjà i llarg termini (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), s'han de dur a terme, és necessari complir i fer complir.

La presidenta

Gràcies, diputada.

Cristina Casol Segués

No hi ha opció a no poder fer, el Govern ha de fer.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies. A continuació, i per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de VOX, el senyor Andrés Bello Sanz.

Andrés Bello Sanz

Señora presidenta, señora consellera, señores diputados, buenos días a todos. Bueno, una vez más los socialistas nos traen una moción para recordar al Gobierno de la Generalitat sus continuos incumplimientos en materia de infraestructuras. Pero lo hacen suavemente, para no molestar, no sea que los separatistas se enfaden y no permitan que Pedro Sánchez siga disfrutando de su poltrona y de su falco.

A los separatistas solo les interesan las infraestructuras cuando las gestiona el Estado, pero no para procurar su ampliación y mejora, procurando así mejorar la calidad de vida de los ciudadanos y la competitividad de las empresas catalanas. El único interés de los separatistas en las infraestructuras es poder usarlas como arma política frente al Estado. Así, vemos que continuamente están haciendo potentes campañas quejándose de los déficits de inversión, del incumplimiento en la ejecución presupuestaria o del mal funcionamiento de algún servicio público. ¿Pero qué ocurre cuando la Administración responsable de una infraestructura o servicio público es la Generalitat de Catalunya? Pues que nunca reconocen incumplimientos presupuestarios, o retrasos en la ejecución de las obras, o molestias a los ciudadanos que las sufren. Los servicios públicos, cuando los gestiona la Generalitat, nun-

ca sufren averías, accidentes, inundaciones o cancelaciones. Todo es maravilloso. Y cuando la realidad no se puede esconder, lanzan alguno de sus fraudulentos tópicos: «Sí, es verdad que ha habido una avería, un error o un proyecto no realizado, pero la culpa es del Estado.» Y es en ese momento cuando suelen utilizar su comodín del déficit fiscal, del que aquí tenemos auténticos profesionales; comodín que vale tanto para ocultar su mala gestión del día a día como para disimular su continuo despilfarro de dinero público para financiar sus ensoñaciones separatistas.

En esta moción socialista nos señalan varios de esos incumplimientos por parte del Gobierno de la Generalitat, tanto en inversiones en carreteras como en Ferrocarriles de la Generalitat o en las líneas de metro. Sobre ello ya se ha hablado en este Parlamento, y en VOX les hemos mostrado siempre nuestro apoyo. Desde VOX siempre apoyaremos la construcción y mejora de infraestructuras de transporte que ayuden a mejorar la calidad de vida de los ciudadanos y la competitividad de las empresas creando riqueza y empleo.

Instan, en otro punto, a que la Generalitat cumpla la ley de contratos del sector público. Pues por supuesto que debe ser así, faltaría más, ¿no? Pero, desgraciadamente, cada mes vemos cómo la Sindicatura de Cuentas nos está avisando de los continuos incumplimientos de dicha ley por parte de la Generalitat de Catalunya y sus entidades públicas dependientes, y no parece –no parece– que la Generalitat tenga previsto hacer nada para mejorar su cumplimiento.

Nos hablan también –una de sus especialidades– de la regulación de las zonas de bajas emisiones, en lo que parece una carrera entre los ayuntamientos socialistas y la Generalitat separatista para ver quién es más progre de los dos y atenta más contra la libertad de circulación de los ciudadanos catalanes. Desde VOX reiteramos nuestro compromiso con todos los ciudadanos, pero especialmente con los más humildes, que no pueden comprarse un coche nuevo, que cumpla con todos los requerimientos de la agenda 2030. Desde VOX haremos todo lo que esté en nuestra mano para defender los derechos de los ciudadanos, incluidos los propietarios de vehículos.

Muchas gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la senyora Montserrat Vinyets Pagès.

Montserrat Vinyets Pagès

Sí; gràcies, presidenta. Bé, aquesta moció, presentada pel Partit dels Socialistes, toca diferents aspectes; un, relatiu a la llei de contractació, no?: que s'adjudiquin les contractacions d'acord amb la llei de contractes del sector públic. Ens sembla una obvietat. Hi votarem a favor. I si hi havia alguna cosa amb relació a que a l'empresa pública d'Infraestructures.cat hi ha alguna cosa..., que s'estan utilitzant uns preus de referència que són inferiors als preus de mercat, entenem que això era més matèria –sigui dit amb tots els respectes, eh?– de la Comissió de Territori que no portar-ho al Ple. Estem d'acord en que la gent s'ha de guanyar la vida quan fa una feina; que, després, si no s'atenen als preus correctes venen sobre costos; que els concursos acaben deserts i que això només fa que anar allargant *sine die* aquestes obres que perpètuament van quedant deserts. Els hi votarem a favor d'aquest punt.

Pel que fa al segon punt, el que fa referència a les zones de baixes emissions, veiem que s'ha endolcit el punt presentat de forma inicial pel Partit dels Socialistes, un punt que entenem que era molt perillós, perquè si s'aprovava aquell punt es deixava la ciutadania de la resta de ciutats de més de cinquanta mil habitants sense protecció i era un pas..., un rescales, un anar enrere en termes de mobilitat. Veiem que aquest punt, tal com inicialment es plantejava, doncs, s'ha vist modificat. Igualment, per això, a la vista que, darrera aquesta modificació, hi veiem advertir l'aliança del Partit Socialistes, de Junts i del Partit Popular per descafeïnar, no?, aquesta intencio-

nalitat de descafeïnar les zones de baixes emissions..., tot i que nosaltres tenim algunes discrepàncies amb el tema de les zones de baixes emissions, en el dilema de les nostres discrepàncies i, per altra banda, el lobby del motor que està a darrere d'anar descafeïnant les zones de baixes emissions, doncs els hi votarem en contra d'aquest punt que vostès proposen.

Posteriorment, la moció recull tres punts relatius a serveis ferroviaris –és una constant. I des de la CUP repetim que l'aposta que ha de fer aquest país és per un sistema ferroviari integral, verdader, i, de fet, constantment recriminem al Partit dels Socialistes que sempre parla de trens, però, a l'hora de demanar obres concretes, sempre aposta per obres que tenen relació amb els combustibles fòssils. Però li avancem, senyor Terrades, que votarem afirmativament els tres punts que vostès porten a la moció. El primer, el punt 3, sí, sense res a afegir. El punt 4 també és un sí, tot i que més prioritari i barat que la línia 3 a Esplugues hauria de ser la connexió del tram pel carrer Laureà Miró; però, tot i això, ens sembla correcte tal com vostès plantegen el punt. I el punt número 5, «continuar durant l'any 2023 la redacció de l'anàlisi de factibilitat del desdoblament de les línies de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya fins a Igualada i Manresa, i de la connexió amb Castellar del Vallès», també els hi votarem a favor.

I, pel que fa a la resta de punts, doncs, el que volem dir és que és molt imprescindible que a la C-59 s'hi facin, d'una vegada per totes, totes les actuacions necessàries en matèria de seguretat viària i que no es pot continuar de la manera que s'està ara. Emplacem el Partit Socialistes que continuï avançant en posar a l'agenda política com a prioritat l'aposta per un sistema ferroviari integral. I els exhortem a que facin possible un verdader traspàs integral de rodalies, que això vol dir cedir a la Generalitat vies, catenàries i tot el que té relació amb el sistema ferroviari del país.

Gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, el senyor David Cid i Colomer.

David Cid Colomer

Gràcies, presidenta. Li comentava abans al senyor Terrades –espero que no se m'enfadi– que ens té acostumats, el Partit Socialistes, a que a cada Ple, pràcticament, fa una interpel·lació d'infraestructures i ens porta una moció subsegüent. I amb aquesta, no?, a vegades, dicotomia de Doctor Jekyll i Mister Hyde, avui toca Doctor Jekyll, i avui tocava una moció d'infraestructures que crec que va en la línia del que haurien de ser, ja l'hi dic, totes les que presentéssim els que teòricament estem a favor de combatre l'emergència climàtica.

I, per tant, crec que la moció va en la bona direcció, especialment –també l'hi dic– perquè han arreglat el punt 2, perquè també la redacció del punt 2 sobre el tema de les baixes emissions..., també és cert que la seva redacció inicial era, jo diria, altament preocupant, i crec que era un retrocés rellevant sobre el que suposen les zones de baixes emissions. Per cert, no només una política dels governs locals o de la Generalitat, sinó també de la pròpia Unió Europea i avalada per la pròpia Unió Europea. I, per tant, crec que el redactat final..., i evidentment nosaltres també hi estem d'acord, amb consensuar totes les mesures que es requereixen per posar en marxa aquestes zones de baixes emissions; també –i ara m'hi referiré– les mesures en favor del transport públic, no?, que és el que fa, de fet, també, la moció. Segurament en falten moltes –ara no hi és la consellera, que jo també m'hi referiré–, però, de fet, el que fan vostès també és –igual que anem fent nosaltres– passar el rasclat pel que va estar la negociació de pressupostos amb el Govern i tot allò que el Govern és incapaç de fer i és incapaç de complir.

I, evidentment, també, com hem traslladat nosaltres, que, abans d'entrar a la negociació de qualsevol pressupost de l'any 2024, el que cal fer és analitzar què és el

que s'ha fet amb el pressupost del 2023 i veure quin és el seu compliment, que és altament insuficient. També els hi deia l'altre dia que no sé si nosaltres també ens haurem d'acostumar a aquesta frase que ha fet fortuna, i més un dia com avui, això de «cobrar per avançat», perquè al final, quan teòricament acordem els pressupostos, després tenen moltes dificultats per complir-los, no?

Però, en tot cas, nosaltres donarem suport pràcticament a tot el conjunt de la moició. Jo crec que hi ha infraestructures, des d'un punt de vista metropolità, que són cabdals. És a dir, evidentment la línia 9, ho és; és fonamental, no en termes del que representa Barcelona com a capital del país, sinó en termes de regió metropolitana. I també, evidentment, amb el que suposa el desplegament de la xarxa de metro a l'àrea metropolitana.

Evidentment, podríem parlar d'altres infraestructures que també per nosaltres són cabdals. Jo crec que per l'impacte que pot tenir la connexió del Trambesòs i el Trambaix a la mobilitat metropolitana..., crec que, en aquest sentit, també és fonamental col·locar-ho. I, de fet –ho dic també en benefici seu–, hi han altres infraestructures de metro o altres extensions de les línies de metro que en algunes altres mocions hem discutit. Penso ara, per exemple, també en el cas de la línia 1 a Badalona. I, per tant, estem segurs que les compartirem, no?

I, de fet, també vull posar en valor que fins i tot podem estar d'acord amb les millores que proposen. És veritat que nosaltres apostem per la construcció d'aquest país de trens, de la Catalunya de trens, però és veritat que hi han d'haver intervencions a la xarxa viària. Tant de bo totes les que proposen fossin en aquest sentit, que van en la línia de millorar la seguretat viària, o d'altres, fins i tot, de plantejar alternatives que nosaltres hem fet en infraestructures ja a bastament discutides, com per exemple..., o que són més prioritàries, abans que altres infraestructures, com, per exemple, el Quart Cinturó. I penso en aquest cas en l'enllaç constructiu entre la C-16 i la C-58. Comencem per aquí, no?, i després ja analitzarem si fa falta altre tipus d'infraestructures. I, per tant, prioritzem, que al final també és el que pertoca.

I deia que per nosaltres també és evident que segurament falten coses. També les posarem segur damunt de la taula en els propers mesos. I ja els en dic una, que, a més a més, també ho sap la consellera –l'altre dia en parlàvem. Nosaltres volem, també, en el que té a veure amb la promoció i la defensa del transport públic –i ho hem dit també ja públicament, no crec que sigui cap sorpresa–, que s'estengui la rebaixa del preu del transport públic que hem tingut l'any 2023 a tot el 2024. I això ho plantejarem com un element fonamental.

Crec que, evidentment, en el context que encara tenim d'alta inflació i en el que dèiem, fins i tot, de fer front a les necessitats que tenen molts ciutadans i ciutadanes davant de l'extensió de les zones de baixes emissions, necessitem un transport públic evidentment robust, evidentment amb noves infraestructures, però també competitiu des d'un punt de vista de preus. I, per tant, com deia, nosaltres defensarem que cal estendre la rebaixa del preu del transport públic durant tot l'any 2024.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, la senyora Marina Bravo Sobrino.

Marina Bravo Sobrino

Gracias, presidenta. Diputados, diputadas, hablamos ahora de infraestructuras en este Parlamento; hablamos de infraestructuras por los pelos. Había otro punto del orden del día que hablaba sobre *rodalies*; un debate que nos hubiera gustado tener, pero a Esquerra Republicana de Catalunya se ve que hoy no le interesaba ese debate.

Hoy para Esquerra Republicana –está muy claro– es un día distinto, están en otra fase. Ahora con el tema de *rodalies* están en la fase de ponerse medallitas, de explicarles a los suyos que son unos grandes negociadores y que han conseguido,

pues, una cosa que es maravillosa. Nosotros sabemos que eso en dos días se les va a pasar. Dicen ahora que sí con la cabeza, pero en dos días eso se les va a pasar. Empezarán a decir que no es tan maravilloso, y en cuatro días estarán de nuevo diciendo que todo es un desastre y no solo que España nos roba, sino que nos roba más de lo que nos está robando hoy mismo.

A ustedes no les interesaba hoy el debate, pero la verdad es que tampoco nunca les han interesado los debates abiertos, plurales, con datos, con argumentos o con razonamiento sobre qué es lo que hay que hacer con las *rodalies* en Cataluña. Les interesa, básicamente, poder seguir utilizándolas como arma política, como arma de confrontación política para su propaganda, para generar sentimiento de agravio, que es el motivo por el que básicamente se han interesado por ellos.

Llevan años trabajando en generar ese sentimiento de agravio. Para mí cada uno es muy libre de sentirse agraviado, si quiere. Yo tengo amigos que parece que hayan nacido con ese sentimiento de agravio. Cada uno es muy libre. También somos libres, muchos, de sentirnos orgullosos de pertenecer a un proyecto común basado en la igualdad y en la solidaridad entre españoles. Pero, como digo, cada uno es muy libre de sentirse agraviado si quiere, faltaría más.

Pero reconocerán que tenemos un problema cuando el sentimiento de agravio se alimenta desde las instituciones y se alimenta con mentiras. Y eso es lo que han hecho, precisamente, con la cuestión de las vías en Cataluña. Han repetido, se han paseado por toda Cataluña diciendo que el traspaso se hizo mal, que era incompleto, que no puede funcionar si uno gestiona las vías y otro gestiona el servicio de cercanías. Y, por supuesto, han ido con su mentira, con esa que es golosa de creer para la ciudadanía..., de que «¡ay, si las vías fueran nuestras!» Si las vías fueran nuestras, en los trenes de *rodalies* iríamos comiendo helado y no tendríamos retraso.

Y ¿por qué la ciudadanía no les va a creer? Si yo no supiera nada de trenes y si escuchara todo el día TV3, pues igual también me parecería que era imposible que las cosas funcionaran tal y como están ahora. Porque, además, el Gobierno de España, precisamente, tampoco es que explique otra cosa, tampoco es que rebata las mentiras. Y las cosas hay que explicarlas, y las mentiras hay que rebatirlas. Y los catalanes tienen que saber que este modelo que ustedes dicen que es imposible que funcione, que es anómalo, que es insólito, es precisamente el que impulsa la Unión Europea y es el que funciona precisamente en los países que tienen mejores cuotas de transporte por ferrocarril. En países tan diferentes en su organización, como son Francia o Alemania, ambos funcionan así. Y sí, las cercanías tienen problemas, siempre; en sus mentiras hay algo de verdad. Las cercanías tienen problemas, han ido envejeciendo, la movilidad ha crecido mucho, y ahora mismo están saturadas. Por supuesto que tienen problemas. Pero no tienen más problemas que los que están teniendo las cercanías de los países de nuestro entorno. Y mucho menos tienen más problemas que los que están teniendo otras ciudades de España.

Y esta moción... Y veía que se miraban y hablaban de «¿por qué me habla a mí si la moción es de los señores del PSC?». (*Remor de veus*.) Pues sí, lo tengo muy claro. Tengo muy claro por qué hablo de *rodalies* cuando esta moción es del PSC, y es porque esta moción lo que hace es precisamente poner en evidencia la irresponsabilidad del partido que se hace llamar «socialista».

Esta moción es un listado de la incapacidad que ha tenido el Govern de la Generalitat de gestionar cosas sobre las que tenía toda la responsabilidad: la línea 9 de metro, la ampliación de la red de metro en Cataluña. Si realmente tenían interés en que se mejorara la cuota de transporte, el número de viajeros por ferrocarril, podrían haber expandido la línea de metro muchísimo más, como sí han hecho otras comunidades autónomas.

Esta moción, como digo, pone en evidencia la irresponsabilidad del partido que se hace llamar «socialista». Nosotros la aprobaremos, porque estamos de acuerdo en que la solución a todos nuestros problemas no es que el Govern de la Generalitat lo

gestione todo, porque ya lo que ellos gestionan, pues, tiene muchísimas carencias y no lo hacen bien. Nosotros, por supuesto, la moción la aprobaremos, pero no dejaremos de denunciar que los acuerdos a los que han llegado no solo son perjudiciales y no solo limitan las oportunidades de los trabajadores de Renfe y Adif, como muy rápidamente han detectado, sino que también limitan las oportunidades de todos los catalanes.

La presidenta

Té la paraula, per pronunciar-se sobre les esmenes, el senyor Jordi Terrades Santacreu.

Jordi Terrades Santacreu

Diputat Estruch, miri, les zones de baixes emissions han d'estar implementades a finals d'aquest any. A la reunió que vostè feia referència, si les dates no em ballen, estem parlant de març del 2022, eh? Què es pensa, que els ajuntaments que havien d'implantar les zones de baixes emissions han estat sense fer res? No. Les tenen dissenyades. Fins i tot han demanat fons europeus, que els hi han estat concedits, per implementar-les. I la majoria, per no dir tots, les tindran aprovades el 2023.

Quina ha estat la primera notícia del Govern fa quinze dies? Fa quinze dies, quan els ajuntaments ja ho havien treballat, quan hi havien fons europeus compromesos... I vostè sap perfectament que la modificació dels fons europeus no és tan senzilla. És a dir, s'exposaven a perdre aquests recursos. I el que nosaltres hem instat és que ha d'haver una col·laboració efectiva entre el Govern de la Generalitat i els ajuntaments del país.

I respecte al tema de les inversions del metro, que saben que nosaltres ho hem portat aquí sovintejadament i que ho seguirem portant. Clar, de les converses que hem tingut, he tingut una certa preocupació, no respecte a vostè, sinó respecte a les posicions del Govern i al desconeixement del Govern respecte a qui és el titular d'aquesta infraestructura, qui ha de fer front a les inversions i a les ampliacions, que no és altre que el Govern de la Generalitat de Catalunya, no els ajuntaments –no els ajuntaments.

Sap des de quan el Govern de Catalunya té competències i és el propietari de la infraestructura? Miri, l'hi diré: 26 de juliol de l'any 1978 –quaranta-cinc anys. I que els actuals responsables de la conselleria encara estiguin dubtant de qui és el que ha de fer la inversió i la millora de les infraestructures és preocupant.

La presidenta

Acabat el debat, us faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 26 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la islamització creixent de Catalunya

302-00345/13

I passem al vint-i-sisè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la islamització creixent de Catalunya; presentada pel Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. I, per exposar-la, té la paraula el senyor Alberto Tarradas Paneque.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, presidenta. Buenos días, señores diputados. Cataluña está sufriendo un proceso de islamización que, si no actuamos de urgencia, tendrá unas consecuencias nefastas para el futuro de nuestra generación, pero especialmente las tendrá para las generaciones venideras.

Décadas de fronteras abiertas y políticas de efecto llamada que han traído masivamente a personas procedentes del continente africano y de Oriente Medio, muchas veces incluso colaborando directamente con las mafias que trafican con seres humanos, han permitido que, entre aquellos que venían a nuestra región de una forma legal, se colaran lobos con intereses muy concretos.

Con su inconsciencia política, su multiculturalismo o su sustitución demográfica han abierto las puertas de Europa a un enemigo que amenaza con hacer caer los cimientos de nuestra civilización. Y, miren, señores diputados, Europa, Occidente se fundamenta sobre siglos de conocimiento. El pensamiento de Atenas, el orden de Roma y la espiritualidad de Jerusalén son los cimientos, son los pilares sobre los que se levanta nuestra civilización, la civilización más próspera, más libre y más exitosa que jamás ha conocido la humanidad.

Por culpa de la izquierda y del separatismo y otros partidos que nos han gobernado y que han abierto de par en par las fronteras de España, han provocado que hoy nuestro modo de vida en muchas regiones esté ya en peligro. El pasado viernes 13 de octubre, el viernes de ira, los hermanos musulmanes, a través de su organización terrorista palestina Hamás hicieron un llamamiento a la yihad global. Desde ese día, la sangre de los europeos se ha derramado en Arrás, en Francia, donde un magrebí, de nombre Mohamed y veinte años de edad, asesinó a puñaladas a un profesor de instituto. En Bruselas, un tunecino sin papeles y con orden de expulsión asesinó a tiros a dos suecos, también realizando la misma proclama de *Al-lah akbar*.

Pero la barbarie islamista también ha sembrado el terror aquí en Cataluña, en El Prat, un magrebí intimida con un cuchillo a una mujer al grito de «Alá es grande». Y en Mataró, otro magrebí ataca a machetazos a dos transeúntes realizando esa misma proclama. Eso fue hace pocos días. Y sin olvidarnos tampoco del atentado, el terrible atentado que sufrimos el 17 de agosto de 2017, donde se perdieron la vida de dieciséis personas en un solo día.

Estos son solo algunos de los atentados que hemos sufrido y que demuestran como la integración de muchos musulmanes ha fallado. Su multiculturalismo ha fallado. Y, entre otros, la fundación Nous Catalans, de Àngel Colom, tiene la responsabilidad directa de que hoy Cataluña sea la capital europea del yihadismo. De hecho, en estos mismos momentos se está llevando una operación policial con más de catorce detenidos en distintas provincias de España.

Y es que los dirigentes separatistas, con tal de que los catalanes no nos sintamos españoles y rascar cuatro votos más, han sido capaces de entregar nuestras calles, nuestros barrios y nuestra identidad al islamismo. Y es por eso que hoy muchos barrios en municipios...

La presidenta

Senyor diputat... Senyor diputat, rectifiqui el seu discurs, que està intentant relacionar que qualsevol persona per discriminació d'origen porti, doncs, aquest discurs d'odi i discriminació que vostè està fent amb aquestes vinculacions inapropiades.

Li faig la seva primera crida a l'ordre. Si no controla aquest discurs, tindrà una segona crida a l'ordre.

Alberto Tarradas Paneque

Como decía, muchos municipios como Salt, Figueras, Mataró, Ripoll, Palafrugell, entre otros, en determinadas zonas ya se parecen mucho más al Rabat o a Islamabad que a municipios europeos. Las comunidades islámicas se han guetificado. En un tercio de las mezquitas se predica el salafismo. El comercio tradicional, el de toda la vida, que fundamenta la identidad de muchos de nuestros barrios, está siendo sustituido por industria halal. Los bares...

La presidenta

Senyor diputat, torna a fer vinculacions i portant amb el seu discurs una relació que porta a un discurs d'odi i discriminació per origen. Segona crida a l'ordre. A la tercera li retiraré la paraula.

Alberto Tarradas Paneque

Hay bares donde dejan de vender alcohol y en zonas donde antes las mujeres podían pasear libremente, ahora vemos a cientos de mujeres cubiertas bajo un nicab, un velo negro integral que las cubre por completo.

Por eso les pido hoy, señores diputados, que despierten, que abran los ojos: el islamismo es incompatible con la democracia; el islamismo es incompatible con la libertad, y el islamismo es incompatible con nuestro modo de vida occidental. (*Alguns aplaudiments.*) El islamismo no entiende de estados ni naciones, solo de tierra sometida y de tierra por conquistar; *dar al-islam* y *dar al-harb*, le sonará a usted. El islamismo predica la desigualdad, situando a la mujer y a los infieles como seres inferiores.

La presidenta

Senyor diputat...

Alberto Tarradas Paneque

El islamismo...

La presidenta

Senyor diputat, li retiro la paraula. (*Aplaudiments.*) Senyor diputat, abandoni el faristol. Li retiro la paraula com a presidenta. (*La presidenta retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.*) Senyor diputat, no té la paraula... (*L'orador continua parlant.*) No té la paraula. Si us plau, diputat... (*L'orador continua parlant.*) Senyor diputat, li demano que torni al seu escó o, si no, no podrà ni entrar al recinte.

I ara... (*Joan Garriga Doménech demana per parlar.*) Senyor Garriga...

Joan Garriga Doménech

En observança del Reglament, a l'article 90 i les funcions objectives de la presidenta, el senyor diputat ha fet referència a l'islamisme, no a la religió de l'islam. (*Remor de veus.*) I l'islamisme és veritat que discrimina...

La presidenta

Si us plau, si us plau, diputats, ja contestaré jo, si us plau.

Joan Garriga Doménech

...la dona. És veritat que l'islamisme discrimina la dona. Això no es pot dir al Parlament de Catalunya?

La presidenta

Senyor diputat, ell ha fet un discurs d'odi i de discriminació per origen. (*Veus de fons.*) Senyor diputat, ja l'hi contesto. I com a presidenta d'aquesta cambra no permetré discursos que portin aquest codi de conducta (*veus de fons*) de que diputats siguin capaços de relacionar qualsevol persona pel seu origen..., que estan portant discriminació i discurs d'odi. Amb tot això ja li he retirat la paraula i no pot tornar-la a tenir si continua tenint aquest discurs d'odi.

Amb això continuem amb la moció. (*Veus de fons.*) Senyor diputat, ja l'hi he contestat. No l'hi accepto i continuem amb la moció.

Atès que no hi han esmenes presentades, a continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el senyor Mario García Gómez.

(*Els diputats de VOX abandonen l'hemicicle. Aplaudiments.*)

Si abandonen, doncs, els representants que han presentat aquesta moció, l'hemicicle, queda retirada aquesta moció.

Passarem, doncs, a les votacions de la moció.

(Alberto Tarradas Paneque torna a l'hemicicle. Forta remor de veus i rialles.)

Senyor Mario García, té la paraula.

Mario García Gómez

Bé; gràcies, presidenta. Diputades, diputats, evidentment, votarem en contra d'aquesta moció que ens presenta avui VOX; una moció pròpia de l'extrema dreta, esbiaixada, falsa, sense cap rigor acadèmic, que barreja conceptes de manera perversa i que ho fa només per atiar la por i l'odi contra aquells que a l'extrema dreta no li agraden.

Diputado de VOX, mire usted, que usted presente esta moción justo en el momento en que los factores geopolíticos nos llevan a reforzar la alerta terrorista por peligro de un atentado de carácter radical es sencillamente perverso y malintencionado. Ustedes mezclan frívolamente conceptos como «islamismo», «yihadismo», «radicalización», «radicalización violenta», y lo hacen con el objetivo racista y xenófobo de atacar a la religión musulmana. Y para ello juegan frívolamente con la alerta terrorista y con el miedo a que sucedan, o no, posibles sucesos para nada deseados, y con el único objetivo de atizar el miedo y el odio en nuestra sociedad.

Ante esto, decirle rápidamente..., uno: meter en un mismo saco conceptos como «islam», «islamismo», «yihadismo», «radicalización» y «radicalización violenta» es como, y para que nos entendamos todos, confundir interesadamente el cristianismo con el catolicismo, con el Opus Dei o con grupos sectarios como El Yunque, organización ultracatólica paramilitar y de extrema derecha que ustedes conocen bien y de primera mano. *(Alguns aplaudiments.)* Dos: si bien la radicalización violenta es un problema grave en la Unión Europea, lo es también cualquier tipo de radicalización violenta, incluida la de la extrema derecha, tal como se puede comprobar en el TE-SAT de 2023, el informe de situación y tendencias sobre terrorismo en Europa. Tres: la radicalización violenta de las personas se produce siempre a modo individual y no a modo colectivo. Cuatro: la radicalización violenta no se produce solo en el mundo *offline*, sino que cada vez más se produce en línea, vía redes sociales, aplicaciones de mensajería, foros *online* y plataformas de videojuegos. ¿Es que acaso, diputado de VOX, tenemos que cerrar Internet? Cinco, destacar al respecto el enorme trabajo de los Mossos d'Esquadra y de todos los cuerpos policiales en general en la lucha contra la radicalización violenta en Cataluña, en España y en la Unión Europea. Y seis: destacar la coordinación europea y el trabajo de la Interpol en la lucha contra el yihadismo y contra el terrorismo en general, tal como establece la Directiva de la Unión Europea 2017/54, que, por cierto, define lo que es un delito terrorista, y que dice así –y seguro que les suena de primera mano, señores de VOX, a tenor de lo sucedido estos días delante de nuestra sede socialista de Ferraz–: «Los ataques terroristas son delitos penales llevados a cabo con el propósito de intimidar a una población, coaccionar a un gobierno o a una organización internacional.»

Per acabar, vull compartir amb tots vostès una notícia relativa a aquesta moció que ens presenta avui VOX, que és d'aquesta setmana passada, sobre un fets que connecta bé i de primera mà, i que expressa la grandesa de la nostra democràcia i que diu així: «Catorze ultradretans accepten fins a dos anys i mig de presó per assetjar un centre islàmic a Nou Barris.» La fiscalia ha rebaixat les penes, que arribaven als deu anys, i els acusats eviten la presó amb un curs de drets humans.

Al respecto quiero enviar desde aquí un afectuoso saludo a Abdelaziz, presidente de la comunidad islámica de Nou Barris, en la calle Japón, la cual he tenido el placer de visitar varias veces y compartir con ellos su día a día, y hacerlo extensiva a todas las comunidades islámicas de Barcelona y de Cataluña, a Mohamed, a Youseff, a Chaid y a todas las mujeres que forman parte de las comunidades islámicas. Gente

trabajadora, buenas personas, amantes de la paz, defensoras de la buena convivencia y que tuvieron que soportar insultos, vejaciones, faltas de respeto y comportamientos salvajes como tirar excrementos y trozos de carne de cerdo a la puerta de su mezquita; unas acciones asquerosas que ustedes, diputados de VOX –sí, sí, ustedes–, alentaron tanto con su presencia como por las redes sociales.

Manifestar al respecto que los y las demócratas nos sentimos compatriotas de todas las buenas personas que vienen a Cataluña y a España a trabajar y a mejorar sus condiciones de vida y, por lo tanto, de nuestra sociedad en general, al margen de su color de piel, de su religión o de sus creencias. Muchísimo más compatriotas que con la extrema derecha, con la que lo único que compartimos y, por desgracia, es un documento nacional de identidad.

Gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el senyor Francesc de Dalmasas i Thió.

Francesc de Dalmasas i Thió

Gràcies. La veritat és que ens semblava que avui era una molt bona ocasió i una molt bona ocasió –moció– per fer un petit homenatge a en Carles Furriols, el president de la Fundació Trueta, que vam acomiadar aquest dissabte, un dels meus mestres. El vaig conèixer fa vint-i-quatre anys a Albània, un país de majoria musulmana. Treballàvem tots dos a camps de refugiats kosovars –kosovars que majoritàriament eren musulmans. I, per tant, voldria aprofitar per enviar a tota la seva família, als seus fills –a la Dolça, a la Júlia i al Carles– i a tota la família de la Trueta el nostre condol del grup parlamentari i estic segur que de la immensa majoria d'aquest Parlament. (*Aplaudiments.*) I abans d'estar, de trobar-nos aquí a Albània fa vint-i-quatre anys, abans havíem coincidit a Bòsnia i també vaig coincidir amb ell, que em va obrir força vies, per feines que vam fer tant a Afganistan com a Pakistan.

Per tant, podríem fer un debat sobre què significa viure en societats que professen un tipus de religió o un altre, però no aniré en aquest camp on ens volen portar vostès, perquè, al final, la religió com a tal, ja ho sabem, és una qüestió de fe i nosaltres ens intentem moure per la raó. I on ens agrada estar és en reconèixer que, efectivament, el fet religiós pot generar qüestions magnífiques –i penso en el bisbe Casaldàliga– i pot generar, doncs, també reaccions horroroses, com tots podem imaginar amb l'ISIS, per exemple.

En tot cas, ens agrada això, les raons, ens agraden les dades. Les dades, per exemple: des de la invasió d'Ucraïna per part de Rússia, doncs, hem rebut 180.000 persones que han vingut del nord –no tenim dades desagregades, els hi parlo de l'Estat espanyol–, però, per exemple, via les Canàries, vinguts d'Àfrica, doncs estaríem parlant de 35.000 persones. Què li semblen les quantitats, oi? No podem parlar gaire d'invasions.

I quan parlem de gihadisme..., és que a vostès va per barris, això del gihadisme, que els hi molesti. A nosaltres ens preocupa molt. Se'n recorda d'Es Satty? Se'n recorda d'aquest imant salafista que es dedicava a captar i a radicalitzar persones? Se'n recorda? Se'n recorda que molts partits d'aquesta cambra, curiosament els que no tenim obediència espanyola, vam demanar que s'investigués els seus vincles amb la intel·ligència espanyola i específicament amb els atemptats del 17 d'agost? Nosaltres no hi donem gaire credibilitat, però resulta que hi ha un comissari de policia, excomissari de policia espanyol, que diu que tenien tota la informació d'aquest atemptat i que el que calia era donar un ensurt. Aquí veig que el gihadisme, per a segons qui, no era una lluita que calia combatre. I aquest ensurt –aquest ensurt– van ser setze morts i més de cent setanta víctimes.

Nosaltres farem el mateix discurs aquí i avui que el que fem a tot arreu. Hi ha un camp on es pot debatre tot, que és el dels principis democràtics essencials, que és

el de la Declaració dels drets humans, el dels drets humans de tercera generació, els drets col·lectius. I aquí podem parlar de tot. Fora d'aquest camp, no volem debatre amb ningú.

Gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la senyora Basha Changue Canalejo.

Basha Changue Canalejo

Bé; gràcies, diputats, diputades. La islamització de Catalunya. La pel·lícula.

Entenem, entenen, la islamització com aquella conversió a l'islam; aquella adopció de la religió, costums i cultura islàmica; l'aplicació de la llei de la xaria. I això és una fantasia que no existeix a Catalunya, perquè, tal com indiquen les dades del CEO, l'enquesta d'autoidentificació de l'islam ha baixat tres punts del 2014 al 2020: ha passat del 7,3 al 4,3. La religió catòlica autoidentificada ha pujat, ha passat del 52,4 al 53. Segons la Unió de Comunitats Islàmiques de Catalunya, que escombren una miqueta més cap a casa..., diuen que l'estudi demogràfic de la població musulmana els posa a 641.101 persones, que són el 8,1 per cent de la població total de Catalunya. I els centres de culte han crescut: les mesquites, de 139 a 284 entre el 2004 i el 2020; però les evangelistes han crescut molt més, de 341 el 2004 fins a 788 el 2020, és a dir, més de 444 centres evangelistes més, cosa que suposa un 131 per cent més.

Per què, llavors, no estan parlant d'evangelització de Catalunya i el que crida l'atenció és l'islam? Perquè la seva posició es basa en fer-nos creure que l'islam és el cor del terrorisme i que, per tant, qualsevol persona musulmana és un terrorista en potència. Tothom es tira les mans al cap, com hem vist en diferents intervencions avui, amb aquesta obsessió antimora de l'extrema dreta. Però no siguem hipòcrites diputats i diputades. Recordem l'*acuerdo para afianzar la unidad en defensa de las libertades y la lucha contra el terrorismo*, el conegut *pacto yihadista*, signat per PP i per PSOE, que diu: «El terrorismo global constituye una de las principales amenazas para la seguridad nacional y el ordenamiento democrático, ya que afecta a los valores y principios esenciales que rigen nuestra convivencia», un acord impulsat per Rajoy i Sánchez i signat per PP, PSOE, Ciutadans, Unió Democràtica de Catalunya, entre d'altres, i rebutjat per Convergència, Esquerra, Izquierda Unida, PNV i Podem, més per una qüestió de tacticisme partidista que no per no estar d'acord amb aquest marc antiàrab del pacte. Perquè aquest «nosaltres» està construït, no ho oblidem, en base a marcadors racials i culturals.

Això ha desenvolupat en diferents territoris el *plan estratégico nacional de lucha contra la radicalización violenta*. Però Catalunya va ser pionera en això. Aquí tenim el POEA, el pla operatiu especial antiterrorista, que analitza i valora el grau d'amenaça sota el qual es troba Catalunya. Això treballa dintre del paradigma preventiu, que entén la radicalització basada en la idea, com deia al principi, de que dintre de cada musulmà hi ha un terrorista en potència i, per tant, suposa l'existència de predisposicions psicoculturals i desenvolupa plans com el Proderae per definir i detectar aquestes predisposicions en forma de marcadors.

El Proderae és el protocol de detecció de prevenció i intervenció en processos de radicalització i extremisme violent, que s'aplica a comissaries i unitats policials de proximitat; s'aplica a les escoles i als instituts, amb la col·laboració de docents i educadors, que es converteixen en policies dintre dels centres escolars, i dintre de les presons i als centres de menors, amb la col·laboració dels funcionaris i treballadores públiques. Aquest protocol està basat en la identificació de l'islam amb el terrorisme i amb el paradigma intercultural en el que cap aquesta retòrica de superioritat moral i cultural del discurs orientalista clàssic, és a dir, tradició islàmica versus modernitat cristiana laica. Aquest protocol es basa en marcadors com «trastorn mental greu»,

«impulsivitat conductual», «recent entrenament físic», «necessitats personals bàsiques no cobertes», «repetició d'hàbits i conductes diàries»..., vull dir, qüestions que qualsevol personal de salut mental en un moment donat interessat pot perfectament significar.

El diputat Espadaler, fa ja uns dies, treia pit d'això, d'aquest Proderae, i ho feia des de la seva perspectiva de dades i despatxos. Però les conseqüències per a la canalla i la població civil d'aquesta criminalització preventiva comporta condicionar l'ús de l'espai públic, entorpir les condicions veïnals i un paradigma tòxic que permea a les relacions socials entre els alumnes. Esquerra, que dirigeix ara la conselleria d'Interior, segueix aplicant aquest protocol. I tenim una cosa a dir, en tot cas: els nostres fills, diputats i diputades, no són més sospitosos que la resta.

Davant d'això, i per acabar, dues coses. Primer, recomanar a tothom el llibre de Salma Amazian i Ainhoa Nadia Douhaibi *La radicalización del racismo: islamofobia de Estado y prevención antiterrorista*. I un exercici d'imaginació radical, que és una de les estratègies que fem servir les comunitats perfilades pels seus protocols...

La presidenta

Gràcies...

Basha Changue Canalejo

...- ja acabo, presidenta-, que es basen en una cosa tan senzilla com imaginar que, malgrat un món que ens vol mortes...

La presidenta

Gràcies.

Basha Changue Canalejo

...al futur seguim existint. I hi ha persones negres al futur..

La presidenta

Gràcies, diputada. Se li ha acabat el temps.

Basha Changue Canalejo

I ja acabo, presidenta. Hi ha persones gitanes...

La presidenta

Se li ha acabat el temps.

Basha Changue Canalejo

...al futur. I ja acabo, presidenta.

La presidenta

Diputada...

Basha Changue Canalejo

Hi ha persones al futur...

La presidenta

Diputada, se li ha acabat el temps.

Basha Changue Canalejo

...i feixistes... (*La presidenta retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.*)

La presidenta

Diputada, també li demano que faci cas al temps, eh? I, si li demano que acabi, seria important que també ho fes. Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula la senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Sí; des de l'escó, presidenta. Des del Grup d'En Comú Podem hem decidit no participar en el debat d'aquesta moció, perquè és una moció que criminalitza i insulta milions de persones a Catalunya, a Espanya i al món per les seves creences i perquè no és res més que la translació al debat parlamentari i al Parlament de les expressions racistes i xenòfobes que estem veient aquests dies als carrers de Madrid.

Gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el senyor Matías Alonso Ruiz.

Matías Alonso Ruiz

Gracias, presidenta. VOX nos presenta una nueva moción sobre uno de sus monemas estrella, sobre la islamización creciente de Cataluña. Siguiendo la línea habitual de cazar moscas a cañonazos, la moción obliga a una lectura sosegada para valorar adecuadamente qué puntos y hasta qué punto pueden merecer nuestro apoyo.

Empiezan su moción con la pretensión de que el Parlamento de Cataluña, este plenario, se pronuncie sobre cuatro afirmaciones rotundas que llevan el inequívoco sello de VOX. Ustedes afirman que el islamismo es incompatible con la democracia y con los valores y el modo de vida catalán, español y occidental. Resumiendo: debido a la mera presencia islámica en Cataluña, estamos en el epicentro de un choque de civilizaciones. Desconozco a qué acepción del islamismo, de las dos que recoge el diccionario de la Real Academia de la Lengua, se refieren. Si se refieren al «conjunto de creencias y preceptos murales que constituyen la religión de Mahoma», respetables desde el punto de vista de la libertad religiosa de la que disfrutamos en España, o si, por el contrario, se refieren a la «ideología que subyace al fundamentalismo islámico», este sí incompatible con la democracia y con los principios, más que valores, que rigen nuestra convivencia democrática.

Ustedes, en ese primer punto que no alcanza las dos líneas de texto en la moción, utilizan su trazo grueso habitual. El Grupo Parlamentario de Ciutadans creemos que la libertad religiosa está vigente en España y, por tanto, en Cataluña. También nos parece que esta primera afirmación lo que pretende es estigmatizar a toda la comunidad musulmana en Cataluña, y que no extienden ese estigma al conjunto de España por el mero hecho de que estamos en el Parlamento de Cataluña. Eso ya lo hacen en otros foros de forma habitual.

También constatan ustedes que Cataluña se ha convertido –cito textualmente– «en un foco muy sensible de radicalización yihadista, por lo que es preciso adoptar las medidas necesarias frente a esta evidente amenaza a la seguridad». Miren, es innegable que la comunidad autónoma de Cataluña es uno de los focos de radicalización yihadista que más preocupan en el conjunto de España y de la Unión Europea. Pero también es innegable que se han adoptado y se siguen adoptando las medidas necesarias para combatirlo, por parte de todas las fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado, incluyendo en este epígrafe a los Mossos d'Esquadra, también parte del Estado, porque la Generalitat es Estado.

Estamos en un nivel 4 sobre 5 de alerta antiterrorista, especialmente motivado por el riesgo que representa en nuestro entorno democrático el terrorismo yihadista. Nosotros lo sabemos. La ciudadanía, en buena medida, también es consciente de ello. Desconocemos la pretensión de su afirmación, pero nos preocupa que pueda ser un ejercicio más de demagogia y de alarmismo, cuyo objetivo final no sea otro que estigmatizar a determinados conciudadanos, hay que recordar que, muchos de ellos, ciudadanos españoles de pleno derecho. A nuestro entender, es muy probable que así sea. Decir que la inseguridad, *grosso modo*, y el terrorismo están directamente relacionados con los flujos masivos de inmigración en Cataluña es su visión simplista de

la problemàtica que afecta a la seguretat pública en nostra comunitat autònoma. No nos pidan que utilicemos su misma munición.

La última afirmación, relativa a la supuesta connivencia de diferentes agentes políticos, sociales y religiosos, con la expansión del islamismo en Cataluña, se puede o no compartir. Esa afirmación es la percepción, o al menos el enfoque que tiene VOX sobre unos conciudadanos a los que ustedes, vuelvo a repetir, estigmatizan por sistema. Nosotros no vamos a entrar en su cosmovisión.

La moción tiene otros nueve puntos que apelan a la acción del Gobierno de la Generalitat. Hacen un llamamiento a que el Departamento de Interior elabore un plan para detectar potenciales zonas *no go*. Una vez detectadas, piden en ellas presencia constante de efectivos policiales. Miren, no vamos a negar que existen problemas de convivencia en más de un municipio y en más de un barrio de nuestra comunidad autónoma. Cataluña no es una balsa de aceite, aunque haya quien pretenda aparentarlo, pero disponemos de los recursos necesarios para garantizar el imperio de la ley y la convivencia en paz y libertad en todos los rincones de la comunidad autónoma, y nos consta que se están utilizando de una forma proporcionada y eficaz siempre que la situación lo requiere.

La pretensión de vincular la posible convocatoria de la Junta de Seguridad de Cataluña con la –en sus palabras– «amenaza de la islamización creciente» no hace más que redundar en su objetivo de estigmatizar a conciudadanos muy concretos.

No hay tiempo material de entrar en todos y cada uno de los puntos de la moción, pero ya les he dicho, y lo repito, que no compartimos su cosmovisión.

La presidenta

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el senyor Adrià Guevara i Figueras.

Adrià Guevara i Figueras

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, un cop més veiem com tornen a vomitar odi des d'aquest faristol i des d'aquest hemicicle. Avui, un cop més, han faltat al respecte al conjunt de Catalunya, a la institució i en concret a la nostra companya de grup parlamentari. I hem de dir-los que així no, així no es fa política i això no es pot permetre en aquesta cambra.

M'imaginava aquest matí com deuen treballar vostès no? Arriben al matí al seu despatx, giren una ruleta –clac, clac, clac–, i avui ha tocat racisme i xenofòbia. Perquè el masclisme ja el van treballar la setmana passada, l'LGTBI-fòbia ja està molt vista, i perquè no han arribat a temps a la catalanofòbia, perquè, si no, també els veuríem vomitar odi parlant de l'amnistia, com porten fent unes quantes nits a Madrid els seus companys.

I ho fan perquè es carreguen a tothom qui no pensa com vostès. I això té un nom, i es diu «feixisme». I els hi molesta, a vegades, que els hi diguem. Però és que saben què passa? Que si un té idees fatxes i fa discursos fatxes i vol que tornin els dirigents fatxes, doncs, potser sí que és una mica fatxa, no? (*Aplaudiments.*)

I és que no se n'amaguen, perquè ahir mateix defensaven que tornés el llegat dels seus avis. Deixin-me dir-los-ho ben clar: l'amnistia serà una realitat i la societat que vostès volen no tornarà, perquè el feixisme no té lloc a Catalunya, al nostre país.

Tornant a la moció, mirin, no sé per on agafar-la, perquè diuen tantes mentides que no sabem per on començar a desmuntar-les, no? I podríem dir que ens sorprèn, però és que ja no ens sorprèn perquè estem acostumats també a la seva estratègia. Presenten un munt de punts, gairebé quinze, proclamant falsedats no documentades, començant per la premissa falsa de la moció, no?, i és que creiem que no hi ha perill en una societat diversa. Vostès li tenen por, nosaltres no. Nosaltres abracem la diversitat perquè creiem que un país més divers és un país més ric. I per això justament som, orgullosament, un país d'acollida.

I la realitat també, senyores i senyors, és que no hi ha islamització a Catalunya. Abans la companya diputada de la CUP repassava una sèrie de dades, i justament a les dades em remeto, no? La població que practica l'islam està al voltant del cinc per cent a Catalunya. És un percentatge estable dels últims anys, i per molt que els hi pesi, gairebé la meitat de la població que practica l'islam té nacionalitat espanyola. Això és una cosa que no els hi agrada escoltar, però que és plenament cert. I les radicalitzacions –i això també ho saben– no es produeixen a les mesquites, ni a les escoles, ni en programes d'intercanvi cultural. Les radicalitzacions es produeixen en solitud i majoritàriament per internet. I el principal factor per radicalitzar una persona és el ressentiment i l'estigmatització. I justament la millor lluita que podem fer perquè la gent no es radicalitzi és evitar l'estigma.

I vostès són un dels principals motius de radicalització, amb discursos d'odi com els que fan habitualment en aquest faristol. (*Aplaudiments.*) I és que la principal amenaça que afrontem ara mateix són vostès, són l'extrema dreta i el feixisme. I l'afrontem, doncs, de la millor manera que sabem: amb cultura, amb educació, amb defensa de la llengua, amb polítiques socials, polítiques d'inclusió i, sobretot –i ho estem veient avui també en la defensa d'aquesta moció–, fent front comú contra els discursos d'odi i per la defensa dels drets i les llibertats individuals i col·lectives, i combatent i derrotant l'extrema dreta feixista a les urnes sempre que faci falta, com ja hem fet i com seguirem fent.

Mirin –i ja acabo–, vostès ens venen un panorama devastador al nostre país –no és una advertència, surt al seu programa electoral–, perquè el que vostès voldrien és devastar el país, justament. I no els hi permetrem. Perquè sí que és cert que hem de salvar Catalunya, però l'hem de salvar de l'extrema dreta i del feixisme.

Moltes gràcies.

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que procedirem tot seguit a la votació de les mocions substanciades aquest matí, que són els punts 19, 22 i el punt 26 de l'ordre del dia.

(*Pausa llarga.*)

Diputats i diputades, iniciem ara les votacions de les mocions debatudes aquest matí. Com bé saben, els textos de les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes i esmenes transaccionals admeses a tràmit.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la prova pilot de la renda bàsica universal (continuació)

302-00342/13

Comencem per la moció número 19, subsegüent a la interpellació al Govern sobre la prova pilot de la renda bàsica universal.

Comencem a votar el punt 1.

Comença la votació.

El resultat de la votació és de 52 vots a favor, 50 en contra i 28 abstencions.

Passem ara a votar els punts 3 i 4.

Comença la votació.

El resultat de la votació és de 71 vots a favor, 53 en contra i 6 abstencions.

I votem ara la resta de punts.

Comença la votació.

El resultat de la votació és de 73 vots a favor, 51 en contra i 6 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la renda bàsica universal (continuació)

302-00349/13

Passem a votar ara la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la renda bàsica universal.

Comencem votant el punt 1, 2.b i 2.c.

Comença la votació.

Els resultat de la votació és de 78 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt 1 bis.

Comença la votació.

El resultat de la votació és de 49 vots a favor, 52 en contra i 28 abstencions.

Votem ara el punt 4.

Comença la votació.

El resultat de la votació és de 72 vots a favor, 49 en contra i 9 abstencions.

Votem ara la resta de punts.

Comença la votació.

El resultat de la votació és de 69 vots a favor, 52 en contra i 9 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'acord de claredat (continuació)

302-00350/13

Passem al punt 21, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'acord de claredat.

Comença la votació amb el punt 1.

Comença la votació.

El resultat de la votació és de 9 vots a favor, 55 en contra, 60 abstencions, i 6 persones que no han votat.

Passem a votar el punt 2.

Comença la votació.

El resultat de la votació és de 9 vots a favor, 46 en contra, 69 abstencions, i 6 persones que no han votat.

Votem ara el punt 3.

Comença la votació.

El resultat de la votació és de 9 vots a favor, 46 en contra, 69 abstencions, i 6 persones que no han votat.

Votem ara el punt 4.

Comença la votació.

El resultat de la votació és de 9 vots a favor, 53 en contra, 62 abstencions, i 6 persones que no han votat.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les infraestructures (continuació)

302-00343/13

Passem ara a la moció número 22, subsegüent a la interpellació al Govern sobre les infraestructures.

Votem el punt 1.

Comença la votació.

El resultat de la votació és de 130 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Votem el punt 2.

Comença la votació.

El resultat de la votació és de 111 vots a favor, 10 en contra i 9 abstencions.
Votem ara el punt 3.
Comença la votació.
El resultat de la votació és de 97 vots a favor, cap en contra i 33 abstencions.
Votem el punt 4 i el punt 5.
Comença la votació.
El resultat de la votació és de 130 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.
Votem el punt 6.
Comença la votació.
El resultat de la votació és de 121 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.
Votem el punt 7.
Comença la votació.
El resultat de la votació és de 113 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions.
I votem el punt 7 bis.
Comença la votació.
El resultat de la votació és de 121 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la islamització creixent de Catalunya (continuació)

302-00345/13

Passem ara al punt 26, que és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la islamització creixent a Catalunya. (*Joan Garriga Doménech demana per parlar.*) Diputat...

Joan Garriga Doménech

Sí, presidenta. Voldríem la lectura del punt número 1 de la moció 26, si us plau.

La presidenta

Sí. Secretari, procedeixi'n a la lectura.

El secretari primer

«El Parlamento de Cataluña constata que el islamismo es incompatible con la democracia y con los valores y el modo de vida catalán, español y occidental.»

La presidenta

Passem ara a la votació dels punts 3, 4 i 11.

Comença la votació.

El resultat de la votació és de 12 vots a favor, 117 en contra i 1 abstenció.

Passem a votar la resta de punts.

Comença la votació.

El resultat de la votació és de 13 vots a favor, 110 en contra i 7 abstencions.

Acabades les votacions, suspenem la sessió fins a les tres de la tarda.

La sessió se suspèn a dos quarts de dues del migdia i tres minuts i es reprèn a les tres de la tarda. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel secretari general i la lletrada Clara Marsan Raventós.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller d'Interior i la consellera de Territori.

La presidenta

Diputats, diputades, reprenem el Ple.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el servei de dentista públic

302-00344/13

I ho farem amb el vint-i-quatrè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el servei de dentista públic, presentada pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem. I per exposar-la té la paraula la senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

A veure com la posem millor? (*Pausa.*) Perdó, eh? És que tinc dificultats tècniques aquesta tarda; ja em disculparan. Això és molt sostenible, d'altra banda, eh?, no treballar en paper, però té els seus... (*Algú li acosta un plec de papers.*) Moltes gràcies. (*Rialles.*) No, però aquest era un altre problema tècnic, eh? Però s'agraeix, eh?, igualment. Bé, això és el que té la intervenció de les tres de la tarda. Com que estem en família, ens podem relaxar una mica. (*Remor de veus.*)

La presidenta

Ha començat ja? (*Fortes rialles i aplaudiments.*)

Núria Lozano Montoya

No, no. Moltes gràcies, presidenta.

La presidenta

Perquè no sé si comptar-l'hi o no.

Núria Lozano Montoya

Ara sí. Ara sí que em pot comptar. Moltes gràcies, presidenta. Conseller, diputades... Bé, el Ple anterior, En Comú Podem interpellàvem el conseller Balcells entorn del servei de salut bucodental. Dèiem aleshores que una bona salut bucodental és essencial per gaudir d'un bon estat de salut general i una bona qualitat de vida.

I, donada aquesta rellevància, l'any 2020 aquest Parlament va aprovar la Llei 12/2020, de salut bucodental. L'objectiu d'aquesta norma, com vostès saben, promoguda pel nostre grup parlamentari, és l'atenció sanitària bucodental universal i gratuïta des del servei públic, amb el pes prioritari a l'atenció primària.

I la moció que avui debatem està orientada, precisament, al ple desplegament i la implementació dels continguts d'aquesta norma. Perquè s'ha començat amb aquesta implantació, però encara de forma molt desigual territorialment, i no sempre amb els mateixos serveis. I, per tant, cal completar aquest desplegament de l'atenció pública a la salut bucodental, prèvia planificació i calendarització del contingut de la norma i de l'articulació pressupostària per a l'exercici 2023, que és cert que avançava l'atenció a determinats col·lectius, prevista a la norma per a la segona fase d'implementació, a aquest any, en lloc de després dels cinc primers anys de vigència de la norma.

És cert que, a més, tenim encara pendent el desenvolupament reglamentari i, per tant, encara podem baixar a un grau major de detall. Però, en qualsevol cas, formarà part del contingut d'aquest reglament.

A l'inici del desplegament d'aquesta norma plantegem, partint de determinants socials i de salut, prioritzar determinats barris i ciutats amb rendes més baixes, tot garantint el principi de proximitat. Però, vol això dir que només s'ha de desenvolupar en aquests barris i ciutats? En absolut. El que volem dir és que serà per aquests barris i ciutats per on s'hauria de començar aquest desplegament, perquè es va menys al dentista. Hi ha una bretxa de salut que cal tancar garantint l'accés als serveis odontològics d'una part de la ciutadania que no pot pagar els preus del mercat, donada la falta de recursos. I, per tant, estem parlant de la universalització d'aquest servei i, per tant, d'un desplegament homogeni sobre el territori, si bé començant per aquestes zones.

I la forma de fer-ho possible és estendre a tots els CAP la prestació de serveis de prevenció bucodental, amb revisions anuals, amb els tractaments corresponents i, molt principalment, amb programes de promoció de salut bucodental entre la població. Però, sense professionals, això tampoc no es pot dur a la pràctica, com molt bé és comprensible. I, per tant, resulta absolutament imprescindible reforçar la dotació d'odontòlegs a l'atenció primària fins a arribar a l'objectiu que indicàvem anteriorment, que és la prestació d'aquest servei a tots els centres d'atenció primària.

Valorem positivament la introducció de la figura de la higienista dental. I precisament per aquest motiu plantejem la necessitat de completar el seu desplegament, arribant, en una primera fase, a l'objectiu marcat per a aquest 2023 de 365 higienistes. Però l'atenció bucodental va més enllà de la tasca de la higienista i, per tant, seria necessari garantir la presència de l'odontòleg.

La norma plantejava també una població diana inicial que l'acord de pressupostos 2023 ampliava a persones diabètiques. I més recentment, al Ple anterior, el conseller Balcells avançava al 2024 l'atenció a col·lectius com les persones amb discapacitats físiques i intel·lectuals o les persones amb càncer cervicofacial, que, per tant, passen a ser prioritàries a la prestació d'aquest servei.

D'altra banda, el desplegament de la llei requereix que els CAPs disposin de material odontològic, però també d'infraestructures adequades per a la prestació dels serveis. Ara bé, no només cal desplegar el servei, sinó també garantir una equitat territorial en aquesta cartera de serveis i en l'accessibilitat que no situï les persones en la necessitat d'haver de decidir si poden esperar o no a rebre atenció pública, sobretot tenint en compte que això és una situació desigual per definició, perquè no tothom té aquesta capacitat de decisió. Hi haurà persones que no podran adoptar-la. I, per tant, només amb equitat territorial estem en condicions de fer-ho possible. I, per tant, es proposa un temps d'espera màxim de dos dies en atenció urgent i cinc per a atenció periòdica.

I, per últim –i acabo–, la moció recupera sengles acords aprovats per aquest Ple a proposta del nostre grup, als que s'havia de donar compliment al setembre d'enguany, donant trasllat d'informació a la Comissió de Salut: sobre planificació i calendarització de l'ampliació de cartera de serveis i reforçament de la dotació d'odontòlegs, i, en segon i últim lloc, sobre el pla d'acció per a la millora de l'atracció i fidelització de professionals, però concretat en els professionals de l'odontologia.

Bé, fins aquí la proposta que els portem a consideració. Confiam obtenir el seu suport per a la seva aprovació.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la senyora Neus Ramonet i Sucarrat.

Neus Ramonet i Sucarrat

Gràcies, presidenta. Bona tarda, diputades, diputats. En primer lloc, donar les gràcies a la diputada Lozano per la seva disponibilitat i bona predisposició i, tot i que no hem aconseguit transaccionar cap mena d'esmena, en tot cas, l'actitud positiva sempre s'ha d'agrair.

I el missatge és clar: estem bàsicament d'acord amb la moció i compartim els objectius que es van signar. I aquí podríem acabar aquesta intervenció, però intentarem justificar els punts en els quals vam presentar alguna esmena.

I és que, companyes i companys dels comuns, volem el mateix. I és evident que ens agradaria haver pogut desplegar l'acord signat al cent per cent, peròestic segura que, si deixem el partidisme de banda, es posarà en valor la feina feta en els vuit mesos que fa que aquest Parlament va aprovar la llei de pressupostos i que ha fet possible l'ampliació de la cartera de serveis en salut bucodental.

Parlem del desplegament de la cartera de serveis. Vostès han presentat un decàleg en què la paraula «completar» està molt present. I, per completar alguna cosa, és condició *sine qua non* avançar. I és el que estem fent: avançar per complementar-ho.

De fet, a dia d'avui ja s'ha desplegat la llei quant a la cartera de serveis per a infants i joves, per a les gestants, per a les persones amb discapacitats físiques i intel·lectuals, per a les persones amb càncer cervicofacial i per als interns de centres penitenciaris.

I seguim i ho seguirem fent, desplegant-ho, com no pot ser d'una altra manera, als col·lectius vulnerables, com els diabètics. I, per concretar un exemple, els diré que està prevista la incorporació dels adolescents tutelats per la DGAIA, que es materialitzarà en el primer semestre del 2024.

Finalment, també ho volem fer extensible a la població general, amb el benentès que es preveia un desplegament en un màxim de cinc anys des de l'entrada en vigor de la llei, que, com tots vostès saben, és del 2020. I, per tant, seguim avançant.

Quant a la implantació al territori, també volem, com vostès, fer el procés d'implantació i desplegament de manera adequada, garantint la prestació d'aquests serveis al conjunt del territori a través dels centres d'atenció primària.

I recordar que, ara com ara, tots els centres d'atenció primària disposen d'un odontòleg i que, gràcies a l'acord signat amb vostès, l'ampliació de la cartera de serveis és la que deriva en el reforç i en la dotació d'odontòlegs i higienistes dentals a l'atenció primària.

De fet, a l'apartat 7, i amb molt bon criteri, demanen dotar els centres dels recursos materials necessaris per a la prestació dels serveis abans –i remarco la paraula «abans»– de l'inici de la prestació, tant pel que fa a la infraestructura com pel que fa al material odontològic. Hi estem d'acord.

I, coherentment, l'esmena que hem suggerit al punt 5 de la seva moció anava en aquest sentit, establint que el desplegament dels professionals fins a arribar als 365 efectius es farà de forma paral·lela a la disponibilitat d'espais i la seva habilitació, sense demores injustificables, tal com vostès demanaven a l'esmentat apartat.

M'agrada remarcar que la planificació i desplegament dels recursos humans i de les infraestructures s'està realitzant, com correspon a partits com el seu i com el meu, a partir de l'índex socioeconòmic compost –el volum de la població atesa i la disponibilitat d'espais.

Així mateix, amb relació a les infraestructures, durant l'any 22 es va tenir en compte des d'un principi l'espai disponible, i durant el 23 s'ha fet una nova anàlisi aplicant el criteri de l'índex socioeconòmic complex per a les noves infraestructures.

Quant als criteris d'actuació i les llistes d'espera, a l'apartat 8 se'ns marquen uns tempos d'espera enfront dels tractaments urgents i periòdics, un element que sempre dona peu al joc de la demagògia. I, per a mostra, l'exemple que es va citar en aquest faristol en la intervenció del senyor Cid. I és que, si som rigorosos, hem de basar les nostres afirmacions en dades, i no fer de l'anècdota una categoria.

Mirin, com a metgessa i urgenciòloga, els demano com a polítics un plus de responsabilitat, que siguem curosos quan fem servir d'una forma tan alegre la paraula «urgència», ja que al final equiparem per tempos una càries dental amb una agudització dels pacients amb malaltia pulmonar obstructiva crònica o un infart agut o una angina de pit. I, al final, legitimem que els usuaris vagin a urgències per un gra o perquè no els hi creixen les ungles, com jo he viscut.

En tot cas, defugint la demagògia, sent conscients de la realitat, que no sempre és la que ens agradaria, i posant sentit comú a les decisions, s'està treballant en el projecte de programació per motius, en el que es garanteixi una prioritització (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –ja acabo, presidenta– de l'assistència en l'atenció dels motius considerats urgents, priorititzant i ordenant els motius per tal de garantir un accés i un ús adequats.

Entenem que com a grup polític supervisin i vulguin fer un seguiment dels acords, però els asseguro que aquest grup polític està molt d'acord amb vostès; és una prioritat...

La presidenta

Diputada...

Neus Ramonet i Sucarrat

...la salut bucodental.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari Partit Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la senyora Georgina Ebrí Rodríguez.

Georgina Ebrí Rodríguez

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades... Molt bona tarda a tothom. La presentada avui en aquesta moció és una proposta de salut, concretament de salut bucodental a l'atenció primària, que, fins fa ben poc i encara ara, en major part, està relegada a prestadores privades d'aquest servei.

Estem bàsicament d'acord amb la moció que s'ha presentat, però ens agradaria fer el punt en el que signifiquen aquesta moció i aquest tipus d'iniciatives. El fet que per fer una revisió bucodental o per tractar qualsevol malaltia en aquest àmbit les persones hagin de recórrer a un dentista privat deixa fora de l'equació moltíssimes i moltíssimes persones que econòmicament no s'ho poden permetre, persones que directament no poden anar al dentista o que, si hi van, hi van quan la situació ja és francament inquantable.

A més a més, davant d'aquesta realitat trobem també que en aquests casos l'educació sanitària i la prevenció són pràcticament inexistents. Una mala salut bucodental no només es tracta d'un problema localitzat, sinó que també pot ser el punt d'inici o la porta d'entrada d'altres malalties sistèmiques.

Per tant, sí, és important la prevenció, és important el tractament i, sobretot, és bàsic obrir la porta a tota la població a l'atenció en salut bucodental a través de l'atenció primària.

Creiem que és essencial incloure la prestació d'aquest servei en el sistema sanitari públic. Des del Partit Socialista apostem per un sistema de salut universal, gratuït i accessible per a tothom, independentment del nivell de renda de cadascú. Creiem fermament que certs àmbits com la salut bucodental, la nutrició, la ginecologia o la salut mental han d'estar inclosos en els serveis que s'ofereixen des de l'atenció primària. No en poden quedar fora. És per això que mostrem el nostre acord amb el Govern quan parla d'incloure aquests serveis a l'atenció primària, i celebrem quan implementa accions per fer-ho efectiu.

Estem d'acord amb aquest Parlament quan legisla al respecte, i aquest tema, el de la salut bucodental a l'atenció primària, ja el tenim legislat a través de la Llei 12/2020, del 13 d'octubre, de l'atenció pública de la salut bucodental. Per tant, entenem aquesta moció com un impuls a aquesta llei fins que estigui completament desplegada a nivell de tots els territoris de Catalunya, a tots els CAPs de Catalunya, amb equitat en el seu accés i sota el principi de proximitat.

Així mateix, volem remarcar diversos punts que són d'especial rellevància pel que fa al desplegament del servei arreu de Catalunya. En primer lloc, la prioritització de pobles, barris i ciutats amb les rendes *per capita* més baixes i les persones en situació de vulnerabilitat, tant física com psicosocial. En segon lloc, tenir en compte els condicionants de salut de la població: diferents problemes de salut, persones amb discapacitats físiques o psíquiques, persones amb càncer o diabetis, entre altres. I, finalment, garantir la prestació de serveis de prevenció i promoció de la salut bucodental des de la infància i adolescència –precisament edats especialment sensibles

pel que fa a l'adquisició de nous hàbits de salut-, els col·lectius de risc i la població en general.

Manifestem també el nostre acord amb que es concreti la planificació del desplegament d'aquest servei, posant el punt en aspectes més estructurals, com el nombre d'higienistes bucodentals, garantir un temps mínim d'accés al servei i dotar els centres de recursos materials per a la seva prestació, tal com també preveu la llei. Fora bo el compliment dels dos darrers punts, també, de la moció que es demanen pel que fa referència a la presentació per part del departament a la Comissió de Salut de la planificació i calendarització de les accions aquí esmentades.

Pel que fa a les esmenes, volem agrair al Grup Parlamentari d'En Comú Podem l'acceptació de l'esquema aportat amb la finalitat de sumar o ampliar el seu contingut. En la primera esmena hem volgut afegir que, a banda de parlar del desplegament del servei, cal elaborar-ne també el reglament per poder assentar les bases que ens portaran a actuar amb més concreció. La segona esmena ha estat la d'anomenar la conveniència d'introduir els determinants socials que han de servir per guiar-ne el desplegament. I una tercera esmena que feia senzillament un aclariment a nivell conceptual sobre la salut bucodental.

Per acabar, diem «sí» al servei de salut bucodental a l'atenció primària com una manera d'ampliar els serveis de salut públics, garantir el servei a tota la població com un pas més per acabar amb les desigualtats i fer-ho de manera equitativa, independentment del territori de Catalunya on es visqui.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, i per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el senyor Jordi Fàbrega Sabaté.

Jordi Fàbrega i Sabaté

Gràcies, presidenta. Conseller, diputades, diputats, bona tarda a tothom. Deixi'm començar amb un suport. No hi és la vicepresidenta, la consellera Vergés, però amb un suport a la consellera Vergés, al conseller Argimon, als facultatius, l'Adrià Comella, el Marc Ramentol i el Xavier Rodríguez, per aquesta causa injusta que se'ls hi està imputant. *(Aplaudiments.)*

Dit això, començaré amb dues cites. La primera és recordar l'article 8 de la LOSC, que recull les funcions que se li encomanen al Servei Català de la Salut, directament o, si s'escau, per mitjà de qualsevol de les fórmules, eh? Diu exactament així: «I una de les funcions és la promoció, protecció i millora de la salut bucodental, fent especial èmfasi en els aspectes preventius, tot incorporant progressivament les prestacions assistencials fonamentals.» Per tant, venim de lluny, venim de la LOSC, com hem repetit moltes vegades, eh?

I la segona diu: «La Llei 12/2020, del 13 d'octubre, de l'atenció pública de la salut bucodental, suposa una millora considerable en l'atenció a la salut bucodental a Catalunya i un repte per al sistema sanitari català.» Aquesta segona cita és de fa un any i correspon al posicionament del Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya en relació amb aquesta llei. I fixin-s'hi bé, en les dos paraules que empra: «millora» i «repte». Aquesta moció i la interpellació parlen justament del desplegament d'aquesta llei, aprovada per un gran consens d'aquest Parlament, una bona llei per desenvolupar l'atenció bucodental pública i que necessitem que es desplegui per a poder-la valorar i analitzar.

Ja, quan es va aprovar, s'intuïa que hi podia haver algunes mancances. Una vegada la desenvolupem, veurem si és cert o no i com es poden solucionar, si s'escau. Nosaltres no hem presentat esmenes a la moció original perquè la veritat és que ens sentíem prou còmodes amb el redactat original. De fet, la moció el que demana bàsicament és desplegar la llei o, millor dit, avançar en el desplegament de la llei, perquè ja s'està fent, eh?, si hem de ser justos. És cert que aquest avançament en part va

l·ligat a un acord de pressupostos entre el grup proponent, els comuns, i el Govern d'Esquerra. Uns pressupostos que ja hem dit, per activa i per passiva, que no són uns bons pressupostos, que no ens interpellen. I ara, a les acaballes de l'any, doncs, molta gent del sector també ho veu així.

Tornant a la llei, tornem també a la valoració del col·legi: millora i repte. Millora, per què? Doncs perquè les malalties bucodentals, tot i ser prevenibles, la gran majoria, són massa prevalents. Les càries en dents permanents són el primer trastorn de salut de tota la població. Un trenta-quatre per cent de la població les pateix, un de cada tres dels que estem aquí. La periodontitis, o la malaltia de les genives, és el sisè, un onze per cent de la població. I la càries en dentició primària, que pot provocar molts problemes en infants i els provoca, el desè, amb un set o un vuit per cent dels infants que la pateixen. Conseqüències considerables: dolor, reducció de la qualitat de vida, infeccions, dificultats en la masticació i unes despeses en tractaments molt elevades, tant per a la família com per als sistemes de salut.

Com s'ha dit, a més, afecten de manera desproporcionada en entorns socioeconòmics desfavorits, amb unes desigualtats que no podem tolerar. I, com s'ha dit, moltes d'elles són prevenibles. Sempre ho diem, eh? Si el vuitanta per cent dels condicionants de la salut estan fora del sistema sanitari, a part de polítiques en salut, necessitem salut a totes les polítiques.

I, per altra part, és un repte. Els mateixos odontòlegs i estomatòlegs ens demanen, per una part, conèixer l'estat exacte de salut bucodental. De fet, la llei preveu realitzar i publicar cada cinc anys aquestes enquestes epidemiològiques de salut oral. També ens demanen ser presents als òrgans de gestió i de decisió. S'ha creat ja l'Oficina de Salut Bucodental, s'ha creat el seu consell assessor, i només porta un any –esperem a veure'n els resultats. Però cal incloure la salut bucodental en tots els abordatges comunitaris. I aquí tots hem de fer autocrítica, eh?, perquè ni els plans de salut 2011-2015, ni el 16-20, ni el 21-25 consideren la salut bucodental entre les seves prioritats, i això és una mica feina de tots.

I també necessitem crear un programa preventiu bucodental escolar eficient. Existeix el programa «Dents fortes i sanes» per fomentar el raspall de dents a les escoles, però només es distribueix un estoig d'higiene dental, que molts nens s'emporten a casa i allí es queda. Necessitem un programa que promoció i garanteixi el raspallat de dents supervisat a l'escola.

I anem a l'atenció primària. Els dentistes d'atenció primària són els professionals encarregats del diagnòstic, tractament i prevenció d'aquestes malalties. Estan perfectament formats i preparats per a fer-ho, però necessiten ser suficients i tenir temps i recursos. Mirin, les obturacions en càries permanents en menors de catorze anys, els empastaments, la sedació en pacients amb discapacitat i els tractaments dels traumatismes dentaris són tres prestacions incloses en la cartera de serveis que no s'ofereixen a tot el territori. No tenim suficients odontòlegs ni higienistes –cert que els estem posant–, i en molts casos no tenim la infraestructura ni el material adient. I tampoc tenim un circuit de derivació a centres públics on derivar els casos complexos.

Sobre l'accessibilitat, em sembla perfecte que es demani en menys de quaranta-vuit hores, però llavors no demanem, en un ple passat, en una moció passada, que per al metge i la metgessa siguin de cinc dies. Aquí també molt d'acord (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) amb el que ha dit la doctora Ramonet.

I acabo, presidenta, fent un esment de l'atenció bucodental en pacients institucionalitzats. Ara que des d'aquest Parlament aviat parlarem de l'Agència Integrada Social i Sanitària, no ens oblidem d'aquest punt...

La presidenta

Gràcies, diputat.

Jordi Fàbrega i Sabaté

...que no ens podem oblidar. Amb molts d'aquests punts hi estem d'acord per superar aquest repte, i, per tant, hi votarem a favor. I Junts per Catalunya hi serà. I disculpi, presidenta.

La presidenta

Gràcies. (*Aplaudiments.*) Té la paraula, per part del Grup Parlamentari de VOX, la senyora María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidente. Antes de nada, queremos mostrar, el Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, nuestra conmoción ante el intento de asesinato del que ha sido nuestro compañero, Alejo Vidal-Quadras, y trasladar a su familia nuestro cariño, nuestro respeto y nuestro apoyo, y desearle a Alejo una pronta recuperación. (*Aplaudiments.*)

Bien, salud bucodental, uno de los temas en los que más ha incidido VOX en sanidad, entre otras cosas, porque conocemos bien las interacciones sanitarias y las graves complicaciones que acarrea un problema de este nivel.

Hace meses presentamos una propuesta sobre este tema donde solicitábamos prácticamente lo mismo que en esta moción: aumentar el presupuesto en salud bucodental, garantizar la atención en un dentista público, que esta cobertura tuviera una equidad territorial y aumentar la retribución económica de los profesionales para igualarla a la retribución de otras regiones de España. Era muy parecida a esta moción, pero ustedes votaron que no. Supongo que han cambiado de opinión.

Dado que estamos ante uno de los acuerdos de gobierno entre ustedes y Esquerra Republicana para sacar adelante los presupuestos del año pasado, la pregunta, señores de Podemos, es: ¿van a volver a apoyar los presupuestos de la Generalidad cuando este año no se ha ejecutado ni una sola de las premisas que ustedes pactaron con el Govern el año pasado? ¿O es que en realidad les da igual que se cumpla o que no?

La verdad es que en sanidad ni se han acercado a ejecutar ni uno solo de sus pactos: ni mayor inversión en atención primaria, ni apertura de ambulatorios, ni dentista público, ni nada de nada de nada. Pero el consejero de sanidad les dice que sí, que contratarán a más higienistas dentales, que no es lo mismo que odontólogos, señores de Podemos –no es lo mismo. Y lo que se necesitan, sobre todo, son odontólogos que hagan diagnósticos y tratamientos, y esos no quieren trabajar en la red pública, lógicamente, por malas condiciones económicas y malísimas condiciones laborales –lo normal.

En fin, solicitan ustedes un dentista para cada centro de atención primaria. ¡Ángela María! ¡Pero si no tenemos ni médico de cabecera en cada ambulatorio! Garantizar los servicios de prevención de enfermedad bucodental y promoción de la salud bucodental en todos los ambulatorios. Sí, de acuerdo. Y ¿quién lo va a hacer? ¿Esos ficticios higienistas dentales que dice el Departamento de Salud que algún día contratará mientras deja pasar la legislatura? ¿O los médicos de cabecera, que no disponen apenas ni de diez minutos para visitar a sus pacientes? Reducir las listas de espera en atención bucodental. Perfecto, también estamos de acuerdo. ¿Conoce usted el tiempo de espera para un urólogo en el Hospital Taulí, centro de referencia de todo el Vallés Occidental? Cuatrocientos sesenta y cinco días, año y medio. ¿O el de dermatología en el Hospital de Mataró, centro de referencia de todo el Maresme? Trescientos veinticuatro días, un año. ¿O el de otorrino en el Valle Hebrón? Ciento cuarenta y cinco días.

Primero, que reduzcan las listas de espera de especialistas en urología, por ejemplo –se lo aclaro, señor consejero, que veo que no lo tenía muy claro–, que son los que hacen el diagnóstico de cáncer de próstata, o el de otorrino, que son los que hacen el diagnóstico de neoplasia de laringe, o el de dermatología, que son los que hacen el diagnóstico de melanoma, y luego que reduzcan las listas de espera de cirugía de todos

estos procesos oncológicos, y luego la lista de espera de salud bucodental, que coincidimos que es muy importante, pero es menos urgente. No está el sistema sanitario catalán para hacer florituras, señores comunistas; está como para dejar de ser el hazmerreír del Govern y exigir la dimisión del consejero y poner en su lugar a un gestor sanitario capaz.

Lo que no han solicitado es que la Generalidad de Cataluña les iguale, a los odontólogos, las condiciones laborales y económicas que estos tienen con el resto de España, y, si no lo hacen, será imposible contratar a un solo dentista para la red pública.

La verdad es que votaremos a favor de la mayoría de sus idílicas propuestas, con las que estamos totalmente de acuerdo, pero que solo se podrían llevar a cabo en una región donde la corrupción no estuviese institucionalizada y el dinero del contribuyente no acabase en el bolsillo de altos cargos con carnet de partido o de organizaciones sectarias que promocionan chorradas ideológicas que no mejoran la calidad de nadie. Como decía una viñeta de Mafalda: «No falta dinero, sobran ladrones.»

Gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la senyora Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, diputada Lozano, conseller... Votarem que sí a tots els punts d'aquesta moció, com no pot ser d'una altra manera, perquè ens sembla que és de sentit comú.

I no presentem esmenes, no hem presentat esmenes –tot i que ens agrada molt presentar-los esmenes, a les seves mocions, perquè hi coincidim bastant, però hi ha matisos que a vegades són abismes i, per tant, ens agrada poder confrontar aquests abismes– perquè, si haguéssim de presentar esmenes, les hauríem de presentar, primer, en tot cas, als pressupostos que van acordar amb el Govern, o les hauríem de presentar a la Llei 12/2020, de salut bucodental, o les hauríem de presentar respecte a la totalitat del sistema sanitari.

Dels pressupostos no en parlarem; ja n'hem parlat a bastament. Del sistema sanitari en parlarem a la propera moció. Així que el que sí que no podem deixar de fer és recordar quines són les discrepàncies que mantenim amb aquesta llei, malgrat que naltros hi vam donar suport la legislatura passada. I és que nosaltres pensàvem –i continuem pensant-ho– que la cobertura ha de ser universal i que era un error posar limitacions, tant de tipus de l'edat de les usuàries com pel que fa a la renda. I, a més a més, les limitacions, les beneficiàries..., discrepem a l'hora de posar aquests límits. Hauríem augmentat l'edat fins als setze anys, perquè pensem que dels catorze als setze és una diferència substancial i, a més a més, les limitacions quant a poder adquisitiu ens semblava que posaven un llindar massa baix i que, per tant, deixaven fora un gran gruix de la població.

A més a més, també qüestionàvem les fases del desplegament d'aquesta llei, perquè enteníem que ja ho veuríem al cap de cinc anys, doncs, que era el termini per desplegar la primera part de la fase, quina seria la correlació de forces i, per tant, quina seria la possibilitat real que tindríem per tal de fer aquesta ampliació. Però, bé, a dia d'avui veiem que la primera fase no s'ha desplegat, com vostès evidencien amb aquesta moció. I, hi insistim, nosaltres votarem a favor de tot perquè entenem que és de mínims.

Tenim moltíssimes malalties que afecten el conjunt de la població. El diputat Fàbrega n'esmentava algunes: càries, les malalties de les genives, la pèrdua de dents, càncer bucal, úlceres, sensibilitat dental, maloclusió. I, a més a més, moltes d'aquestes malalties després tenen conseqüències o tenen afectacions en la resta del cos.

I, per tant, aquí estem parlant d'una qüestió que afecta de forma directa el benestar del conjunt de la població.

Per tant, sí, malgrat que siguin punts de mínims, perquè la llei de la qual parteixen aquests punts és de mínims; comencem per algun lloc. A més a més, coincidim amb posar el focus en la necessitat de cuidar les professionals. En diem «atracció», «pla d'atracció». Nosaltres parlem de cuidar les professionals, d'atraure-les cuidant-les. Ens agrada que posin el focus en la necessitat de ser des de l'atenció primària que es desplegui de forma efectiva aquest servei. Recordem, per això, que la prioritat ara mateix és garantir els equips d'atenció primària: metges, metgesses de família, infermers, infermeres de primària. Perfecte que introduïm nous perfils professionals, però això no pot tancar la urgència que tenim, que és de metges i metgesses, infermers, infermeres i TCAIs i administratives a la nostra atenció primària.

I, a més a més, ens agrada que també parlin dels programes de promoció de la salut bucodental, de salut pública, una matèria que suspenem, des del nostre punt de vista. I és que despleguem molt poques polítiques de salut pública. I, en l'àmbit de la salut bucodental, a mi m'agradaria recordar el fluor. Algunes de nosaltres, quan anàvem al «col·le», havíem tingut el plaer o el privilegi d'experimentar l'activitat aquesta de glopejar durant una estona el fluor. Això és una política de salut pública molt senzilla i econòmica, que s'ha perdut totalment. I, per tant, des de la salut pública i des de la política preventiva podem fer moltíssim. I, és més, els mateixos odontòlegs adverteixen que gran part de les afectacions, de les malalties, es podrien evitar amb una bona salut, amb unes bones polítiques preventives.

Acabem dient que no pot ser que tinguem serveis sanitaris que siguin considerats béns de luxe, siguin considerats béns de luxe de forma tàcita. No ho diu enlloc, però al final, quan tu li dius a la població que per anar al dentista, per anar al físio, per anar al psicòleg o al psiquiatra, o fins i tot el preu de les ulleres, doncs, està pels núvols, el que estem dient és que hi han béns, hi han serveis –perdó– que són de luxe. I això no ens ho podem permetre, i menys quan tenim governs suposadament d'esquerres.

Per tant, queda molt per fer, queda molt per treballar. I això no ho podem fer sense abordar la problemàtica del model sanitari que tenim, que en parlem després.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Anna Grau Arias.

Anna Grau Arias

Bé, bona tarda. Jo també voldria començar la meua intervenció desitjant una ràpida i plena recuperació a l'Aleix Vidal-Quadras, antic diputat d'aquest Parlament i amic meu personal. *(Alguns aplaudiments.)*

Molt bé. De la iniciativa que ens porten avui els comuns, ho votarem tot. Pensem que tenen vostès tota la raó. La qüestió és quan serà una prioritat tenir raó, quan es plantaran vostès a que o surten els recursos per fer aquestes coses o no hi ha pressupostos. Vostès vinga a renyar –amb raó– el conseller Balcells pel desert pediàtric català, perquè la sanitat pública republicana –són paraules del senyor Cid– «és pitjor que la sanitat convergent o la de “la Caixa”»... Tot això és molt bonic, però ai, quan arriba l'hora de la veritat, de votar les investidures i els pressupostos..., si te he visto, no me acuerdo; Jesucristo, que me quede como estoy, y date con un canto en los dientes, que no hay dentista.

Ustedes, la izquierda dogmática y perdonavidas, son especialistas en decir una cosa y hacer justo la contraria. Con una mano reparten jarabe democrático a quien les lleva la contraria; con la otra, dan lecciones de democracia a quien va tan retrasado en esos estudios como ustedes. Es más, en el Ayuntamiento de Barcelona, cuando han gobernado abiertamente –no como ahora, que lo hacen encubiertamente–, mucho te quiero, perrito, pero pan, poquito. Mucho presumir de prestar aten-

ció bucodental a los más vulnerables, pero es una cosita muy básica, muy dickensiana, es casi beneficencia. Es más un Domund dental que una verdadera búsqueda de soluciones para millones de barceloneses y de catalanes para los que el dentista es un lujo.

Lo van dejando, lo van dejando, y su salud se va deteriorando de manera irreversible. Dense una vuelta por la calle y fíjense en a cuántas personas con las que se cruzan, personas aparentemente de clase media, les falta una pieza dental o sufren por llevar implantes baratos de mala calidad por no poderse poner una endodoncia a tiempo o ni siquiera tener higienes dentales regulares.

Todo ello mientras ustedes, allá donde gobiernan, cogobiernan, etcétera, han hecho y hacen exactamente igual que los independentistas aquí, pulirse los cuartos en redes clientelares abusivas, en patrocinar entidades afines, sobre todo afines a los señores Pisarello y Asens, mientras machacan a las no afines.

Ustedes se han montado su propio *tres per cent*, que con la inflación ya debe andar por el *tres-cents per cent*, en lugar de usar los considerables recursos públicos que controlan para realmente ayudar a mejorar la salud bucodental y la vida de mucha gente.

Com els deia, els votarem aquesta moció, però amb l'íntima convicció que d'aquí a un any, d'aquí a dos i d'aquí a deu, seguirem igual o pitjor.

Apa, bona tarda.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta. En primer lloc, vull donar les gràcies als grups que han expressat el seu suport a la moció, així com, en alguns casos, el to del debat i el to constructiu per aportar i per poder millorar el text, especialment els grups esmenants.

Les esmenes acceptades milloren el text del document perquè precisen una mica més alguna de les qüestions. I, en qualsevol cas, pensem que són útils per poder fer front a aquests reptes que tenim per endavant. Coincidim amb el diputat Fàbrega respecte a la importància del tema dels pacients institucionalitzats. De ben segur, tindrem ocasió de dedicar-hi atenció més endavant.

Una qüestió; si volen, una reflexió. Ens sorprèn que des del grup que fa suport al Govern es parli de política en tercera persona –creiem que no és una pràctica adequada– i que es parli de partidisme com si els altres ho féssim. Creguin que no és el nostre afany i no és amb aquest interès amb el que hem presentat la moció, ni molt menys.

Respecte a algun dels plantejaments que feia el Grup de la CUP, doncs, a tall de resum, a mi també m'agrada debatre amb vostès, eh?, així que podem continuar fent-ho, que de ben segur és un element que ens ajuda a millorar, a totes plegades, i, sobretot, a avançar en positiu i en la construcció d'un sistema de salut públic adequat.

I una qüestió important. Mirin, jo els hi diria, als senyors de Ciutadans, que mai no hem fet suport a cap investidura. Primer error. Segon error, tenim intacta la nostra capacitat de plantar-nos, i acostumem a fer-la servir per beneficiar la gent i no per accontentar aprenents d'*El club de la comedia* com els que circulen per aquí.

I una última qüestió. Crec que és molt rellevant destinar molta importància als factors de salut relacionats amb els determinants socials i amb els propis determinants de salut.

Moltes gràcies.

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt 25 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema sanitari

302-00346/13

Passem al vint-i-cinquè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema sanitari, presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. I, per exposar-la, té la paraula la senyora Maria Assumpció Laïlla Jou.

M. Assumpció Laïlla Jou

Gràcies, presidenta. Conseller, diputats, diputades... Aquesta moció que votarem avui és la posterior a la que vam fer en la interpellació en el Ple passat, en el que vam fer una repassada a quin era l'estat de situació del nostre sistema de salut.

I agraeixo la presència avui aquí del conseller, perquè, certament, és la continuació, no?, d'allò que vam tenir l'oportunitat de parlar, com és, per exemple, la importància de la LOSC, encara com a eix vertebrador, tot i els anys que té d'implantació, però que encara podríem..., jo crec que compartim que podríem estirar-la fins i tot una mica més, perquè té capacitat encara de desplegar en algun aspecte. De la importància del paper central que han d'agafar el diàleg i el consens a través del pacte nacional de salut, que estem treballant no només amb els grups parlamentaris, sinó també, doncs, amb els agents del sector, i que també crec que podem compartir.

És una moció que el que vol recollir és la creença del paper important que han de tenir els professionals de la salut, des de la perspectiva, per exemple, de les especialitats d'infermeria que hem de regular, però també d'aquelles tasques que es van desenvolupar en el Fòrum de Diàleg Professional, i que cal, doncs, que, en certa manera, es vegi el fruit d'aquelles feines fetes també amb els professionals, amb els col·legis professionals, amb societats científiques, etcètera, que es vegi com, per exemple, es pot fer per retenir el talent, etcètera, no?

I també l'empoderament de la primària i la comunitària. A ningú se li escapa –i ho hem dit moltíssimes vegades, no?– la necessitat de virar el sistema sanitari, des d'aquesta perspectiva, cap a un eix molt central i primordial, que és la primària i la comunitària, fer-la més resolutiva i donar-li un paper que segurament pot ser més d'eix central, podríem dir, d'enzim del sistema sanitari, per afavorir també amb aquesta altíssima resolució que pot arribar a tenir, doncs, donar una atenció de molta més proximitat.

I també destacar quines són les fortaleces del model, que pot ser, per una banda, precisament, la pròpia estructura del model, que és la importància de la col·laboració públicoprivada que ha tingut en tots aquests anys, amb tots aquells centres o entitats que ofereixen serveis diversos, però que ho fan sempre des d'aquesta perspectiva d'oferir un servei públic i que se senten constructors també de la xarxa d'atenció pública, però també la necessitat de transformar el sistema, i fer-ho a partir del consens, no només el model i el mapa sanitari, que també en parlem a la moció, sinó també transformar-lo, com, per exemple, quan entrem, que és un dels punts que nosaltres portàvem a la moció, d'incorporar l'opció de la triple teràpia, per exemple, en el tractament de l'MPOC, no?, i desvincular aquesta prescripció del que serien les DPOs, per tant, d'un criteri econòmic, i deixar-ho a l'autonomia del professional per fer-ho des d'una perspectiva més clínica, en podríem dir.

És una moció que és evident que es queda curta, no?, perquè a partir d'una moció aquí en el Parlament el que no podem és pretendre, doncs, abastar tots els temes interessants, importants i transcendents que necessita el sistema per anar-lo adaptant en cada moment a les necessitats de la població. I que, tot i quedar-se curta, certa-

ment, amb les esmenes que després explicaré que s'han pogut acceptar o transaccionar, crec que ens dona una visió molt més àmplia de quina és la situació actual i quins han de ser els propers passos a partir del consens que crec que podem generar entorn d'aquesta moció.

Quan parlem de model, quan parlem del pacte nacional de salut, quan parlem del fòrum professional, quan parlem de la primària, en el fons estem parlant no només de professionals, no només de sistemes, sinó d'atenció sanitària i de les millores que necessita la nostra ciutadania. No tindria cap sentit que féssim tot això si no podem garantir, doncs, que l'assistència que reben segueix sent de qualitat i segueix sent en la justa mesura de proximitat i amb equitat, en la mesura que es pugui, també amb totes les limitacions que a ningú se li escapa que té el propi sistema. Doncs amb més equitat també territorial fins i tot en l'accés a aquesta atenció.

Hi han molts temes que es toquen, i ja reconec i assumeixo que no s'hi entra en profunditat, però que crec que són rellevants per poder plantejar aquest debat de fons. Per tant, simplement donar les gràcies a aquells grups que han presentat esmenes, que després explicaré, però que milloren claríssimament el text presentat.

Gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, la senyora Anna Grau Arias.

Anna Grau Arias

Bona tarda altre cop. Bé, d'aquesta moció en votarem gairebé tots els punts a favor, no perquè coincidim, ni molt menys, al cent per cent amb el grup proponent, Junts per Catalunya, en tot, ni en com s'ha gestionat la sanitat pública catalana les darreres dècades. Però no cal rascar gaire ni parlar amb gaire personal sanitari, usuaris de la sanitat, etcètera, per arribar a la conclusió que en aquest tema com més anem, menys valem. Quan tal dia farà un any que el Govern Junts-Esquerra va fer un pet com un aglà, el conseller doctor Argimon va sortir per la porta i el conseller doctor Balcells va entrar per la finestra de la mà del primer Govern d'Esquerra en solitari des de la Guerra Civil, absolutament tot el que podia anar pitjor i fer-se pitjor ha anat i s'ha fet pitjor. És la nostra percepció i és la de molts professionals i usuaris de la sanitat, que, dia sí dia també, venen a exposar-nos les seves queixes.

L'equip del conseller Balcells ha aconseguit no inspirar confiança a ningú. No hem millorat en eficàcia, ni en transparència, ni en exemplaritat del servei, només en dogmatisme i en arrogància, en convicció que es pot matar tot el que és gras i que la solució de tots els mals és que tot sigui públic, res privat, i disparar a discreció i sense mirar contra tot allò que soni a sanitat concertada. Tant de bo fos tan senzill, tant de bo fos tan simple. El problema és que, si alguna cosa ha demostrat la Generalitat republicana, és que deuen ser uns fans de la cosa pública, però no se la saben acabar. Fins ara no s'han lluit gaire en la seva gestió.

Mirin, avui jo havia volgut convidar a seguir aquest debat des de la tribuna el senyor Diego Valle, de Sant Vicenç dels Horts. El señor Diego Valle tiene una hija, Noelia, con discapacidad grave. Él mismo padece una enfermedad muy grave. Su mayor temor es qué va a pasar con su hija el día que él falte. Su mayor esperanza era dejarla acomodada en una residencia concertada entre la Fundación Iris y la Generalitat, pues, ahí donde les dije, en Sant Vicenç dels Horts. Diego vino a verme hace muchos meses, porque el problema que había es que esa residencia, largamente prometida, no acababa de abrir porque el Ayuntamiento de Sant Vicenç no daba con la tecla de otorgar ciertas licencias. Metimos un poco de presión por aquí, un poco de rocanrol por allá y, finalmente, se desbloquearon las licencias.

Bueno, pues, Diego ha vuelto a la casilla de salida, porque ahora le dicen que su hija no está lo bastante *mal* para optar a una plaza de esa residencia. Al bueno de Diego le han aconsejado que lleve a revisar la discapacidad de su hija, a ver si hay

suerte y se la aumentan y entra en el bombo, que ya es difícil, porque más bien ocurre lo contrario: si pueden, califican las dependencias, las discapacidades a la baja para ahorrarse, ya saben, unos eurillos, que, habiendo padres y madres dispuestos a dejarse el dinero, el alma y la salud dispensando a sus hijos enfermos los cuidados que la Administración les regatea, ¿por qué nos vamos aquí a privar de nada?

Lo malo es cuando el padre que tiene que apenar con todo eso tiene leucemia y no sabe cuánto tiempo de vida le queda. ¿No debería esto contar en una estimación decente de la discapacidad de nadie? ¿Qué sentido tiene llenarse la boca con lo público, lo público, lo público, embestir como un toro contra todo lo que suena a sanidad privada o concertada y luego gestionar esa sanidad pública con criterios sin equidad, sin sensibilidad y sin corazón? ¿Esto es la sanidad pública o es el gulag?

Por cierto, Diego no ha podido venir porque ha pasado muy mala noche en el hospital. Les mando un saludo.

Votarem, com deïa, a favor de pràcticament tots els punts d'aquesta moció, especialment els que creiem amb especial convenciment que conviden a repensar el nostre sistema sanitari i a preguntar-nos a on volem anar a parar.

Agraïm molt especialment l'acceptació de dues esmenes sobre l'atenció als malalts d'ELA, que ja saben que és molt important per a nosaltres, per a Ciutadans, impulsors d'una llei ELA aprovada per unanimitat al Congrés dels Diputats, després bloquejada fins a quaranta-nou vegades, amb el resultat que no es va poder tramitar abans de la dissolució de les Corts espanyoles i va decaure.

Tenim tota la il·lusió posada en el conjunt d'entitats que han rescatat gran part d'aquell text i l'han tornat a posar en circulació parlamentària. Veig aquí representants de grups polítics que els han donat el seu suport i el seu escalf. Tant de bo aquesta vegada sigui la bona. Tant de bo tots aprenguem dels errors i a no deixar morir sense fer res ni la llei ELA ni els que pateixen aquesta malaltia atroç. Que no quedi ningú enrere, que cap persona de Catalunya que necessiti assistència sanitària se senti abandonada, perquè la salut pública és més que un servei, és un compromís social i ètic irrenunciable. I la sanitat que no ens cura ens mata.

La presidenta

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, la senyora Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Bé; doncs, dèiem que amb aquesta moció parlarem de model. I és que, malgrat que té molts punts, aquesta moció en realitat va d'una qüestió, que és blindar l'actual sistema sanitari. I aquí discrepem de forma clara del model, no només de Junts per Catalunya, que és el mateix model de la «sociovergència» de tota la vida; és un model defensat a ultrança per Convergència i pel PSC, i en el qual també les altres formacions d'esquerres que han participat dels diferents governs de la Generalitat no han estat capaces de plantar-hi cara de forma clara, sinó que, a més a més, estan perpetuant i han perpetuat aquest model.

Nosaltres, amb alguns punts de la moció, sí que hi podem estar d'acord, no només amb aquells en els que ens han acceptat esmenes, com, per exemple, augmentar fins al vint-i-cinc per cent el pressupost destinat a l'atenció primària, prioritzant els equips d'atenció primària, o reconèixer la qualificació professional dels tècnics de cures auxiliars d'infermeria, sinó també amb tots aquells punts que aborden les necessàries millores de les condicions laborals de les nostres professionals. Però votarem que no en el primer punt i en el sisè punt, que pensem que són el moll de l'os realment d'aquesta moció, sobretot si tenim en compte quina va ser la discussió molt interessant que van mantenir tant la diputada Titon..., Laïlla, la diputada Laïlla, com el conseller Balcells –disculpi, diputada– en el passat Ple.

I estem parlant d'això, de blindar la concertació publicoprivada i, a més a més, dificultar tot allò, totes aquelles activitats que ens permetrien avançar cap a un mo-

del cent per cent públic, és a dir, un model de titularitat, de gestió i d'aprovisionament públic. D'això va el punt 1, i d'això va també el punt 6. De forma més o menys ambigua, però va d'això, no ens equivoquem.

I podríem entendre que l'origen de l'actual model, doncs, està justificat, perquè quan assumim les competències, evidentment, amb la infraestructura heretada de l'Estat, no n'hi havia prou per prestar el servei al conjunt de la població i, per tant, s'ha de concertar activitat. Però el que no té cap justificació és que posteriorment, a mesura que s'anaven construint nous centres sanitaris, es continués atorgant la seva gestió a tot aquest entramat empresarial i de fundacions, que han fet el seu negoci a costa de la salut pública.

Nosaltres pensem que el que no pot ser és que aquestes grans fundacions que s'han repartit els serveis sanitaris catalans hagin construït monstres d'entramats empresarials. I, a més a més, és que s'ha repartit com un regne de taifes. Tenim Mútua Terrassa, a la Catalunya Central; tenim Sagessa, del Francolí cap avall; tenim la Tecla, del Francolí en amunt... I així podríem veure qui es reparteix el pastís de la sanitat pública arreu del nostre país.

I, a més a més, tot això s'ha consolidat darrere del mantra de l'eficiència i l'eficàcia, que l'única cosa que oculta és introduir criteris mercantilistes en la gestió de la sanitat pública. I qui hi surten perdent són la població i les professionals. La població, perquè aquí hi ha un negoci; i no ens cansarem de dir-ho, es fa un negoci a costa no només de la salut, sinó de la malaltia de la població. I darrere d'aquest negoci veiem per què s'ha estat prioritzant l'atenció hospitalària en detriment de l'atenció primària. Perquè, d'on es treuen els calés? La facturació es treu de l'atenció hospitalària, i no de la primària. Per això estem avançant cap a una atenció primària de beneficència. I no ho diem la CUP, ho diuen les mateixes professionals. I, a més a més, per això veiem uns greuges increïbles, que cada cop es van aguditzant més, entre les pròpies treballadores a nivell de condicions laborals.

Nosaltres entenem que els recursos són limitats, malgrat que estem parlant de la principal partida pressupostària de la Generalitat, per darrere del deute. I precisament per això ens escandalitza que no es fiscalitzi correctament què fan tots aquests concerts; totes aquestes entitats que tenen concerts amb la Generalitat no es fiscalitza adientment què és el que estan fent amb els diners públics. Tenim casos de proves que es fan per duplicat, prestamisme laboral, mútues parasitant el sistema sanitari d'aprovisionament públic, utilitzant professionals de la xarxa pública per fer el seu negoci privat, utilitzant infraestructura de la xarxa pública per fer el seu negoci privat. I, per tant, nosaltres pensem que això és inadmissible.

Però és que, a més a més, escoltin, que tenen la majoria de concerts caducats des del 2021. Vostè ho sap, conseller: tenen la majoria de concerts caducats. I, per tant, li torno a dir el que li vaig dir el passat Ple: molt bé que sigui molt difícil fer moure els transatlàntics i que hi hagi perill que tombin, però si els moviments es fan tan tan lents, primer, que no es perceben i, segon, que són fàcilment reversibles. És hora de començar a canviar el model sanitari per posar-lo a disposició de la població.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el senyor Jordi Albert i Caballero.

Jordi Albert i Caballero

Bé; gràcies, presidenta. Conseller, diputats, diputades, treballadors i treballadores de la casa, públic assistent... Bé, doncs, continuem parlant de salut en el plenari, en aquest hemicicle, en el plenari del Parlament. Continuem... Crec que són de l'interès també els debats que estem tenint al respecte de la salut del nostre país, i també és de l'interès que en puguem parlar i debatre en profunditat, ja sigui en aquest espai o en d'altres espais. I, de fet, aquesta moció, doncs, és una prova més de que tots els grups parlamentaris tenim un interès clar en treballar conjuntament i en l'assoliment

d'un consens que ens permeti millorar la qualitat del sistema de salut del nostre país, que és un objectiu que, de fet, mai s'assoleix, perquè sempre calen millores i, per tant, sempre estem avançant. I, per tant, d'aquesta manera hem de continuar treballant.

En el pacte nacional de salut, estem d'acord amb les bases generals, però també és cert que nosaltres tenim una mirada diferenciada respecte a les directrius que marca la LOSC. Amb la diputada Laïlla, a la qual vull agrair també l'excel·lent diàleg que hem tingut i la negociació que ens ha permès arribar a dues transaccions, ho estàvem parlant quan estàvem debatent sobre aquesta moció. Podem tibar molt més, podem ser molt més ambiciosos, i la nostra mirada respecte a alguns dels seus punts que, com molt bé ha reconegut la diputada Estrada, són ambigus i nosaltres tenim una mirada que potser pot ser diferent a nivell interpretatiu de la que té el grup proponent..., però que creiem que també aquest redactat ens pot encaixar, potser en espais diferents, però ens pot encaixar aquest redactat.

Per què? Perquè, quan fem referència al pacte nacional de salut, és aquí on hem de debatre i on hem d'arribar a acords que generin un ampli consens perquè les polítiques en salut tinguin una estabilitat, i perquè aquestes polítiques també impliquin un canvi transformador en el sistema. I, per tant, des d'aquest punt de vista, és important que també fem una relectura i una redefinició d'aquella normativa que ens ha marcat el camí fins ara.

Sobre la qüestió –que també crec que és una qüestió troncal, com apuntava abans la diputada Estrada– de la relació publicoprivada i del model que hi ha hagut en aquest país durant molt de temps. El nostre model, i el que defensem, és d'empoderament públic. Cap dels textos que avui aprovem o cap dels punts que avui es poden aprovar amb aquesta moció bloqueja la voluntat política d'iniciar processos d'internalització, com va manifestar el conseller en la interpellació respecte a la rehabilitació.

I, per tant, des d'aquest punt de vista, hem de mantenir aquesta línia per assolir nivells d'excel·lència i de qualitat. Perquè també –també– creiem que en el pacte nacional de salut hem d'impulsar la universalitat i hem d'impulsar l'excel·lència. I, per tant, des d'aquest punt de vista i sempre –sempre– sota una bona justificació econòmica, sobre una adequada justificació de la qualitat assistencial i sota els criteris que ens determinen la millora del sistema, si un servei s'ha d'internalitzar, aquest servei s'internalitzarà. Per tant, aquesta és la nostra mirada sobre el sistema.

Ara bé, com podem recórrer aquest camí? Doncs aquest camí el podem recórrer per diverses vies. Per exemple, en l'àmbit del transport sanitari, que és una altra de les esmenes que s'han acceptat per part de Junts i que també saben que ens ha ocupat bona part del nostre temps en aquest Parlament, i ens en continua ocupant, doncs, tenim el camí de l'equiparació, però també tenim un objectiu, que és el de la internalització. Per tant, les dues solucions són possibles i són compatibles. De fet, per nosaltres és un camí que es va recorrent i que va amb un acompanyament continu; una bona equiparació ajuda, i molt, a un procés d'internalització que permeti –permeti– que sigui viable.

I, d'altra banda, hi ha els professionals. I, respecte als professionals –ja ho hem dit en diverses ocasions, i en aquest cas el departament està fent la feina, perquè està abordant la problemàtica i ho està abordant des de tots els punts de vista i des de tots els fronts–, el reconeixement de les categories professionals, però també vinculades al lloc de treball –també vinculades al lloc de treball. Perquè el reconeixement a nivell personal és necessari, però també aquesta vinculació amb el sistema. I, per tant, des d'aquest punt de vista, el departament també està treballant en aquesta línia i també hi està aprofundint.

I, finalment, una altra qüestió que no hem comentat, però que jo sí que vull deixar damunt de la taula, que és la proposta que hi ha respecte a l'MPOC. L'MPOC a nosaltres ens genera només un dubte, que és la possible sobremedicació de la triple

teràpia, però crec que aquest és un dubte de caràcter tècnic que segur que podrem abordar i que continuarem treballant.

En tot cas, votarem a favor de tots els punts de la seva moció.

Gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari del Partit Socialistes i Units per Avançar, la senyora Assumpta Escarp Gibert.

Assumpta Escarp Gibert

Gràcies, presidenta. Bona tarda, diputats, diputades. Jo vull començar compartint el contingut d'aquesta moció; així l'hi vaig expressar a la diputada Laïlla, així com li vaig agrair la seva predisposició a les esmenes que nosaltres hem fet, no tant per canviar res, sinó per completar algun dels seus punts.

Jo diria que si d'alguna cosa es pot sentir orgullosa, diputada Laïlla, és perquè ha centrat uns punts que han generat un cert debat, la qual cosa ja va bé a aquestes hores, com diu la diputada Lozano, del cafè, que sempre es fan més difícils. Resulta que aquí, en el plantejament d'aquesta moció, hem tornat a posar sobre la taula dos termes de què fa molt temps que parlem, és a dir, què entenem tots pel pacte de salut i la recuperació d'aquest anhel de consens que tantes vegades en parlem i tan poques vegades practiquem en l'àmbit sanitari.

Jo crec que l'hem de recuperar, i aquí jo crec que hi podem estar pràcticament tots d'acord. No es tracta d'obrir el debat sobre la LOSC; jo crec que no era això. Si volem obrir el debat sobre la llei d'ordenació sanitària de Catalunya, que el Govern presenti un nou projecte de llei i abordem quin és el model sanitari. Nosaltres ens regim per un model sanitari que és la LOSC, i no hi han més mirades, és lo que diu la llei. En tot cas, sobre aquest esquema és en el que es planteja el pacte nacional de salut, i després, si volem obrir la llei, si realment en aquest debat es plantegen altres possibilitats, això és el que s'ha de fer.

I, per tant, jo crec que ho va definir molt bé la doctora Lejardi quan explicava molt bé què entenia ella pel pacte de salut. I ella deia: «Per mi el pacte sobre la base del consens polític, social, professional, de l'acadèmia, ha de ser el què. Definim el què, que vol dir què necessitem de futur en el sistema sanitari, què necessitem i quines transformacions hem de fer per adaptar-nos als canvis econòmics, socials i demogràfics.» Aquest és el què, i, evidentment, el com l'expressarà i el farà cada govern en el moment en què hi sigui, però tenim ara l'obligació de definir el què.

Per això ens preocupen algunes decisions que a vegades es prenen, que a mi em fan trontollar una mica respecte al pacte, pensant que potser avancem. I com deia el meu president de grup: «Primer va el cavall i després va el carro» –no sé si va dir «ase» o «cavall». Però, en tot cas, que no sigui que ho fem al revés, que no seria exactament el que hem de fer en el cas del pacte de salut.

La moció planteja el pacte i, per tant, la importància i validesa d'aquest. Jo crec que ho hem anat ratificant, però en el fons, si es fa, és perquè ens preocupa, igual com hem ratificat a quaranta mocions que convoquin d'una vegada la taula d'equiparació –ara anava a dir «d'internalització»– del transport sanitari, que està aprovat en una moció anterior –en l'anterior– i que sortirà aprovada avui i que els hi demano, si us plau, que la convoquin per respecte també als treballadors.

Doncs, a part d'aquests temes, jo crec que la moció entra en dos aspectes també que són per a nosaltres molt importants. Un és la primària. Ratifiquem de nou què vol dir la primària, i també, en aquest sentit, el que com a primària també haurem de definir en el si del pacte de salut. Ens cal una primària amb més capacitats, ens cal una primària que doni resposta, així com ens cal una primària en què puguem definir què volem dir amb el vint-i-cinc per cent i, per tant –i això ja és un tema dels grups parlamentaris–, tirar endavant la comissió que tenim.

I l'altre aspecte que em sembla que també recull i que aquí s'ha posat sobre la taula i que compartim, i que també s'ha explicat en moltes altres mocions, és el tema dels professionals. Nosaltres hem incorporat la necessitat de que avanci també la taula d'harmonització entre l'ICS i el Siscat; els hi he parlat abans del transport sanitari. Però sobretot a mi el que m'agradaria és que, si es generen expectatives, donem resposta a aquestes expectatives.

I, conseller –i aquí li agraeixo també que avui sigui aquí–, jo crec que vam obrir moltes expectatives respecte als professionals: la taula d'harmonització, la taula directament amb els facultatius... No tornaré a fer la broma d'Ikea, però sí que és veritat que si obrim expectatives s'han de poder respondre, perquè els i les professionals del sistema, tots, pateixen i tenen *burnout*. Estem en un mal moment, i no hi hauria res pitjor que se sentissin maltractats en la resposta a unes expectatives que els hi han creat; no se les han creat sols, els hi han creat.

Per tant, també reconeixement de les categories professionals. I, conseller, una rectificació respecte a aquestes oposicions de l'ICS que han deixat cinc mil persones amb una expectativa oberta i amb una gran frustració a sobre.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, i per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de VOX, la senyora María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidente. Nunca la gestión de un consejero de sanidad había generado tantas interpelaciones, ni siquiera la lamentable gestión de la exconsejera Vergés, que dejó el departamento de sanidad sumido en un completo descrédito.

Con la actual gestión, no están contentos ni los propios separatistas. Y, fruto de ello, es otra moción, una más que añadir a la larga lista sobre el decadente sistema sanitario de salud catalán, que ha destrozado, han destrozado, entre socialistas, Esquerra y el propio Junts, que tampoco ha dejado de meter la mano en la caja cuando ha tenido la oportunidad. Una moción bucólica, poco concreta, sin medidas específicas, que nadie, en su sano juicio, podría votar totalmente en contra, salvo por aquellas partes en las que hablan de Cataluña como nación y buscan pactos sectarios a espaldas de la ciudadanía y del resto de España.

Coincidimos en reforzar la atención primaria, pero –lo hemos dicho infinidad de veces– no van ustedes por el camino correcto con sus proclamas populistas, bien sonantes y muchas de ellas con trasfondo de beneficio económico. Se necesita tener personal formado. Y resulta que, gracias a los separatistas, a los de Esquerra, a los de Junts y a los del PSC, ahora nos encontramos con que uno de cada cinco especialistas en atención primaria no está formado vía MIR, y la formación médica recibida es extracomunitaria. La mayoría con unos estándares de conocimientos médicos mucho más bajos que los españoles, encontrándonos con un problema gravísimo de falta de calidad asistencial que sufren los catalanes de a pie.

Pero, como dicen desde el Hospital Trueta los representantes de Metges de Catalunya –y leo literalmente–, «es la única opción que tenemos: contratar a médicos extracomunitarios, muchas veces sin siquiera disponer de título homologado». Ahí lo dejo: sin título homologado.

Esto es donde nos han llevado sus políticas de imposición lingüística: la crispación social que han generado en Cataluña, con la inestimable ayuda del PSC, y gastarse el presupuesto en embajaditas y en palacios en Waterloo, en vez de proporcionar a los sanitarios un sueldo equiparable al del resto de España.

Tampoco estamos de acuerdo con la autogestión de los ambulatorios. En el Departamento de Salud –y ya lo sabemos todos– la corrupción está institucionalizada. Y, si el exdirector de Recursos Humanos del ICS, Xavier Saballs, afín a Junts, fue capaz de embolsarse 74.000 euros en bonus opacos con el beneplácito de Joaquín

Casanovas, gerente del Instituto de Asistencia Sanitaria de Gerona, contando con el respaldo de todos ustedes, de Esquerra, Junts y PSC, que se negaron a que diese explicaciones en el Parlament, ¿qué podría pasar con todos y cada uno de los gerentes de los CAPs puestos a dedo por ustedes, con autonomía de gestión y sin control por el Departamento de Salud? No, señores de Junts, no, que sabemos bien de qué pie cojean cuando se trata del dinero del contribuyente.

¿Elaborar un mapa sanitario? Obviamente. ¿Acceso de los bronquíticos a la triple terapia? Por supuesto. ¿El acceso del setenta y cinco por ciento de las personas al ambulatorio en cuarenta y ocho horas? ¿Por qué no el cien por cien? ¿No todos los catalanes tenemos el mismo derecho a que el médico de cabecera nos atienda en un máximo de cuarenta y ocho horas? Ahí nos abstendremos, porque para nosotros la solución a la demora de las visitas es aumentar la inversión en sanidad, y así poder incentivar a los profesionales de atención primaria, mejorando la formación continuada, la conciliación familiar y la contratación de profesionales para descongestionar el sistema. ¿Cómo se contrata a profesionales? Haciendo de Cataluña una tierra amable para el resto de los españoles, justo lo contrario que hacen ustedes.

Y, por último, y más gracioso, nos sorprende la tibieza con la que tratan el tema de la internalización de los centros de rehabilitación. Una decisión totalmente arbitraria, no estudiada, no necesaria y que tanto ustedes como nosotros sabemos bien que responde a intereses económicos personales.

En fin, otra moción más de sanidad que quedará en agua de borrajas, pensada única y exclusivamente para que Junts, ante la inminente llegada desde Waterloo de su mesías, marque distancias con Esquerra Republicana, señalando las posibles malas praxis del consejero de sanidad.

Gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula la senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta. Respecte a la proposta de moció que se'ns porta a consideració, suposo que tothom coincidim amb l'objectiu de que el pacte nacional de salut culmini les seves tasques de manera reeixida i que, per tant, puguem obtenir un bon resultat. I, per tant, nosaltres també som d'aquest punt de vista i estem disposats a treballar per fer-ho possible.

Haig de dir que sí que ens va desconcertar una mica l'horitzó temporal que plantejava la moció. En quin sentit? Perquè, en principi, el calendari parlava de culminar treballs entorn del maig de 2024; en canvi, la moció allarga més enllà d'aquesta data. Però, bé, més enllà d'aquesta qüestió, coincidència al respecte, com també coincidim amb la consideració de que l'atenció primària és la clau de volta del sistema de salut i que, per tant, és necessari el reforç d'aquesta, particularment, en matèria d'accessibilitat, tot i que no acabem de compartir del tot l'objectiu que es dibuixa, perquè parla del setanta-cinc per cent d'ocasions en què aquesta atenció es produeix en quaranta-vuit hores i, com saben vostès, nosaltres plantejem –i així ho vam situar a la moció anterior– treballar en l'horitzó d'assolir la plenitud de l'atenció en les quaranta-vuit hores, més enllà del fet que el compromís pressupostari d'enguany parli d'aquests cinc dies. Però nosaltres volem continuar situant aquest objectiu de quaranta-vuit hores.

I compartim també la reivindicació de destinar el vint-i-cinc per cent, amb aquesta formulació concreta de la despesa total sanitària, a l'atenció primària. Així que a aquest respecte, doncs, hi estem plenament d'acord.

Considerem necessari igualment el reconeixement de categories professionals de les especialitats infermeres i la seva vinculació als llocs de treball, igual que també hem portat a consideració del Ple el reconeixement de determinades categories i de

tècnics, com és el cas de les pròpies TCAIs, que esmenta la moció, però també d'altres com els tècnics sanitaris o també d'altres dificultats relacionades amb col·lectius professionals, com llevadores, pediatres, odontòleg, entre d'altres col·lectius.

I, com que no tot pot ser coincidència, situar una discrepància respecte al punt cinquè, perquè no acabem de compartir aquest model, el plantejament respecte als serveis de rehabilitació ambulatoria i domiciliària. Hi ha una certa discrepància respecte a l'obstacle que podria constituir de cara a determinats canvis de gestió. Però, bé, en qualsevol cas, és una contradicció que resolrem amb una abstenció.

I, en canvi, sí que ens sembla molt interessant la introducció del concepte d'eficiència ètica i no estrictament econòmica, tot i que per nosaltres seria més ajustat parlar d'eficàcia i no tant d'eficiència, en tant que ens orientem més a l'assoliment de resultats que a dedicar-li màxima atenció als instruments i als mitjans utilitzats al respecte.

Fa, així mateix, referència, la moció, a algunes patologies en matèria de millora, tant de la prevenció com del diagnòstic, com del propi tractament respecte a les que ja s'havia pronunciat en algunes ocasions la Comissió de Salut, en molts dels casos de forma unànime, com a resultat del debat d'algunes PRs, i en les que el Grup Parlamentari d'En Comú Podem es va posicionar favorablement al seu moment. I, per tant, hi donarem suport.

M'estic referint, doncs, per exemple, al que té a veure amb l'atenció als pacients d'ELA, també l'accés a elements de caràcter multidisciplinari, no només per als pacients, també per a la pròpia família.

I coincideixo amb la necessitat de reactivar la tramitació d'aquella proposta de llei que va obtenir un suport unànime en el debat a la totalitat i que, per tant, valdria la pena recuperar i tornar a posar en marxa un cop reactivada la legislatura.

Expressaríem una discrepància respecte al punt 8, no tant pel que planteja, sinó perquè ho fa en base a un pla de salut que sap la diputada Laïlla que En Comú Podem no acabem de compartir del tot. I, per tant, en bona part no podríem comparar un mapa sanitari que seria resultat de prendre aquest pla com a punt de partida. Però, en qualsevol cas, ho havíem de situar des d'aquesta perspectiva, no per la discrepància amb el punt en concret, sinó pel que hi ha subjacent a aquest.

I, finalment, voldríem acabar amb un prec: si us plau, convoquin la taula d'equiparació. Si us plau, els hi demano, perquè, si no, sortirem a moció per ple, que és el ritme que portem en aquests moments. I nosaltres el que volem és que es convoqui (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –acabo, presidenta. I, per tant, convoquin la taula per arribar a un acord d'equiparació i per complir els compromisos relacionats amb el 2023 també.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la senyora Titon Laïlla Jou.

M. Assumpció Laïlla Jou

Gràcies, presidenta. Bé, abans de res, donar les gràcies a tots els grups que han fet esmenes. Crec que amb tots hem pogut tenir un debat interessant sobre el que volien esmenar i per què acceptàvem o no. I crec que és de rebut agrair tant al senyor Jordi Albert com a la senyora Laia Estrada, com a la diputada Escarp o l'Anna Grau la capacitat aquesta de ser generosos a l'hora de buscar un text que ens pogués acompanyar a tots.

Dir-li, senyora Lozano: si m'hagués fet esmenes, jo moltes de les coses que ha dit de reconeixement d'especialitats també les hi hagués acceptat. Simplement... Ja entenc que a vegades això no és viable, però estem oberts a acceptar aquelles millores que es poden introduir en el text, que són esmenes que parlen d'ELA, parlen d'asma, parlen de transport sanitari, del pressupost de la primària, dels professionals de l'ICS, de les TCAI, no?, que és veritat que era un tema interessant a sortir. I, per tant,

doncs, valia la pena incorporar-ho, perquè, entre d'altres coses, no vam recollir-ho en la moció, però eren temes que havien sortit en el debat de la interpellació.

I, ja per acabar, senyor Jordi Albert, aquí al Parlament interpretem el que volem, però votem el que està escrit. I a mi el que m'agrada no és el que interpretem els grups parlamentaris, sinó el que interpretarà el sector d'allò que votem avui. Per tant, està molt bé que se sentin còmodes amb interpretacions o textos ambigus, però el que queda escrit és el que després serà el sector el que valori i el que després ha de marcar també allò que diu el Parlament, que, de fet, si s'aprova, serà per una àmplia majoria. I que, per tant, crec que és un mandat que el Govern haurà d'assumir.

Per tant, sense més, agrair moltíssim la tasca feta en aquesta moció, la capacitat de debatre, tot i la discrepància. Ho manifestava la diputada Estrada: ja sabem on som, però és veritat que hi han punts on ens podem aproximar. Segurament el seu model de salut no és el mateix que el meu, però sí que segur que ens podem trobar quan parlem d'una bona assistència, una assistència de qualitat, en millorar l'accessibilitat, en posar la primària al centre.

Per tant, tot això era l'esperit d'aquesta moció, i agraeixo els suports que tindrà. Gràcies.

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que procedirem, tot seguit, a la votació de les mocions substanciades aquesta tarda, que són els punts 24 i 25 de l'ordre del dia.

(Pausa llarga.)

Iniciem ara les votacions de les mocions debatudes aquesta tarda. I, com bé saben, els textos de les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes i esmenes transaccionals admeses a tràmit.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el servei de dentista públic (continuació)

302-00344/13

Comencem pel punt 24, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el servei de dentista públic.

Atès que no hi ha cap petició de votació separada, votarem tot el text de la moció. S'inicia la votació.

El resultat de la votació són 126 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema sanitari (continuació)

302-00346/13

Passem ara a votar el punt 25, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema sanitari.

Comencem votant el punt 1.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 106 vots a favor, 18 en contra i 5 abstencions.

Votem ara el punt 2.a.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 111 vots a favor, 9 en contra i 9 abstencions.

Votem el punt 2.b.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 104 vots a favor, 7 en contra i 18 abstencions.

Votem el punt 3.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 120 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

Votem el punt 4 i 4 ter, i el 8 bis.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 120 vots a favor, 9 en contra i cap abstenció.

Votem el punt 5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 113 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions.

Votem el punt 6.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 120 vots a favor, 9 en contra i cap abstenció.

Votem el punt 7.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 129 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Votem el punt 8.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 113 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions.

I votem ara la resta de punts.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 129 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Debat sobre la seguretat a Catalunya (continuació)

255-00014/13

Passem ara al debat sobre la seguretat a Catalunya. i, a continuació, procedirem a la presentació i posicionament de les propostes de resolució subsegüents al debat sobre la seguretat a Catalunya que han estat presentades pels grups parlamentaris. Per a la defensa de les propostes de resolució presentades pels grups parlamentaris i per expressar el posicionament sobre la resta de propostes, seguirem l'ordre de presentació al registre, tal com estableix l'article 155.2 del Reglament. El torn d'intervenció serà per un temps màxim de deu minuts per a cada grup parlamentari.

I té la paraula, en primer lloc, el Grup Parlamentari de VOX, el senyor Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Gracias, presidenta. Señor presidente de la Generalitat, señor consejero de Interior... Hoy se ha consumado en España el pacto de la vergüenza entre socialistas y Junts, el pacto de la impunidad de los delincuentes, el pacto de la destrucción del estado de derecho y de la separación de poderes en España, el pacto de la persecución a los jueces cuando persigan sus delitos, el pacto de la indignidad del Partido Socialista, el pacto de la corrupción del Gobierno de la nación, que cambia impunidad por votos. Y nosotros, señores socialistas, ni se lo vamos a permitir ni nos vamos a olvidar. (*Alguns aplaudiments.*)

Y, antes de entrar en las propuestas de mi grupo parlamentario, quiero hacer algunas consideraciones acerca de una serie de afirmaciones que se hicieron el martes pasado, especialmente por parte del señor Aragonès y el señor Elena, falsedades que deben ser rebatidas.

En primer lugar, que Cataluña es segura. No lo es, y, de hecho, por eso celebramos este Pleno monográfico de seguridad, que desde VOX llevamos tiempo reclamando en solitario. Lo saben los ciudadanos, lo saben los agentes de policía y lo saben todos; todos menos el señor Elena y el señor Aragonès, que no han salido a patrullar en su vida. Que Cataluña no es segura es algo que constatan todas sus estadísticas –todas. Y a esas estadísticas hay que añadir también la cifra negra, porque en muchos barrios y ciudades de Cataluña existe una clara infradenuncia por las

coacciones y las amenazas de las bandas criminales, que campan a sus anchas e imponen el silencio a las víctimas.

Otra mentira flagrante: que este Gobierno defiende a los agentes de Mossos d'Esquadra. Mentira. Este Gobierno llegó al poder gracias a un pacto de investidura con la CUP, para quienes los Mossos son un peligro público, en boca de la señora Sabater. Este Gobierno se ha retirado de las acusaciones particulares contra quienes agredieron a los agentes de policía. Este Gobierno no ha tramitado las sanciones que interpusieron los agentes en la avenida Meridiana, desautorizándoles por completo. Este Gobierno impulsa quitar a la policía todas las herramientas para salvaguardar el orden público, y sus socios presentan varias propuestas donde piden la disolución de las unidades de orden público. Este Gobierno ha purgado la cúpula de los Mossos d'Esquadra por desavenencias políticas. Y este Gobierno ha suscrito un vergonzoso acuerdo político con el Gobierno socialista para amnistiar a delincuentes de todo pelaje, a delincuentes políticos y a delincuentes comunes, desde los violentos que hicieron arder las calles y agredieron a policías hasta los corruptos que malversaron dinero de todos y trocearon contratos.

Por tanto, ni el Departamento de Interior ni el Gobierno de la Generalitat defienden a los agentes de los Mossos d'Esquadra, señor Elena. Y eso lo estamos pagando los catalanes corrientes, porque nunca antes había habido tantos agentes de Mossos d'Esquadra y a la vez tanta inseguridad y tanta criminalidad desbocada, y eso es culpa exclusivamente del Govern y de sus socios.

Otro mantra: la criminalidad se soluciona con políticas sociales. No es verdad, señor Elena. No hay un solo escenario de degradación criminal elevada –y Cataluña lo es– del que se pueda volver con políticas sociales. Primero, hay que aplicar política criminal y un modelo policial operativo, y solo cuando se ha logrado recuperar la seguridad en las calles y hacer descender el crimen, entonces es cuando hay que aplicar políticas sociales. Fíjese, Suecia: Suecia era el paraíso de las políticas sociales en Europa, y hoy es el país con más asesinatos por arma de fuego y más agresiones sexuales.

Desde VOX hemos presentado una serie de medidas eficaces para combatir los principales aspectos de la delincuencia en Cataluña, propuestas eficaces para luchar contra la lacra de la ocupación ilegal, porque la sociedad asiste con alarma en Cataluña al fenómeno de la ocupación ilegal y a la inacción del Gobierno de la Generalitat, que protege y ampara a los okupas. Y hay que combatir todas las ocupaciones, porque no hay ocupaciones buenas y ocupaciones malas, por más que ahora todos se empeñen en utilizar el eufemismo de «las ocupaciones delincuenciales»; toda ocupación de un inmueble ajeno es un delito, una usurpación.

Propuestas en materia de protección a las mujeres, porque hay que poner de manifiesto una evidencia: que ustedes llevan gobernando Cataluña, solos o en coalición con Junts, ocho años, y nunca el balance de la política de seguridad de la mujer había sido tan absolutamente desastroso. Recuerdo que en los seis primeros meses de este año se han producido 761 denuncias por violación en Cataluña, más que en todo el 2022 y más del doble que en Madrid o Andalucía. Y hay que pedirles responsabilidades políticas por aprobar una lamentable ley del «solo sí es sí», que ya ha soltado a más de ciento veinte violadores a la calle y ha beneficiado a más de mil doscientos delincuentes sexuales.

Propuestas en relación con los Mossos d'Esquadra y el resto de fuerzas y cuerpos de seguridad. Hay que cambiar el modelo policial si queremos dar respuesta eficaz a los nuevos fenómenos criminales que asolan nuestras calles y proliferan en Europa. Urge reforzar la cooperación con la Policía Nacional y la Guardia Civil, suprimir la evidente politización del cuerpo y recuperar el principio de autoridad, como le he recordado al principio de mi intervención, porque este Govern no protege a los agentes.

Propuestas también en relación con los procesos de inmigración masiva e ilegal y su incidencia en materia de inseguridad. Es necesario tener la valentía de reconocer un dato crucial y objetivo: que, de los 30.860 detenidos en el año 2022 en nuestra región, 18.077 fueron extranjeros, nada menos que el sesenta por ciento del total de los detenidos en Cataluña. Y este es un ítem criminal que ningún gobierno sensato puede desconocer y que, de hecho, muchos dirigentes en Europa están ya atendiendo. Hasta el canciller alemán, Olaf Scholz –por cierto, socialdemócrata, por si alguien se ha olvidado–, ya ha pedido deportaciones masivas en su país.

Asimismo, hemos de combatir sin paliativos el riesgo que supone el islamismo para las sociedades occidentales, para nuestro modo de vida, basado en la libertad y en la democracia. El avance de esta doctrina provoca vulneración de derechos fundamentales para los españoles y para los extranjeros legales que residen en nuestra comunidad, y pone en peligro la seguridad de todos. (*Alguns aplaudiments.*)

Por último, todas estas medidas tienen sentido en tanto que los poderes públicos garanticen el respeto al orden constitucional, a la igualdad de los españoles y al imperio de la ley y que se impida cualquier amnistía a criminales por su adscripción política, porque no hay mayor corrupción que un político que amnistía a otros políticos a cambio de sus votos para seguir en el poder.

Para acabar, me gustaría hacer unas apreciaciones sobre las propuestas presentadas por el resto de grupos parlamentarios.

En primer lugar, que «Catalunya és un model de seguretat d'èxit». Mentira. Cataluña es el lugar de España con la criminalidad más disparada. No pueden negar ustedes la mayor bajo falsas proclamas.

Segunda, que los Mossos d'Esquadra son la policía integral de Cataluña. No pueden serlo ni lo serán jamás, puesto que comparten competencias con las fuerzas y cuerpos de seguridad en nuestra región –del Estado.

Tres. Ninguna propuesta de ningún grupo hace la más mínima referencia a la inmigración ilegal y descontrolada. Pueden seguir todos ustedes haciendo oídos sordos a los problemas evidentes que trae consigo la inmigración masiva e ilegal, y el efecto que tiene en la inseguridad. Allá ustedes. El problema se irá haciendo cada vez más y más importante, y los catalanes no les perdonarán que, por corrección política, se abstuvieran de tomar decisiones. Nosotros tenemos nuestra conciencia tranquila y podremos decir, sin miedo a equivocarnos, que intentamos evitar que Cataluña se convirtiera en Francia.

Y, por cierto, tan solo Ciudadanos y VOX han mencionado explícitamente a la Guardia Civil y a la Policía Nacional en sus propuestas de seguridad. Dice mucho del resto de los grupos que han excluido a estos actores tan importantes en la seguridad como son las fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado en materia, por ejemplo, antiterrorista. Ustedes sabrán.

Muchas gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula la senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta. Conselleres, diputades... Des d'En Comú Podem, plantejem una proposta de seguretat de proximitat, des del rigor, amb participació ciutadana i tenint cura del territori pel reforç d'uns cossos i forces de seguretat més eficients en la defensa i protecció dels interessos i necessitats de la ciutadania. Per tant, a risc de ser òbvia, En Comú Podem tenim un model propi de seguretat, i aquest model respon a les propostes que hem realitzat en aquest debat, estructurades entorn de cinc eixos.

En primer lloc, en matèria de model policial. Per En Comú Podem, Catalunya necessita dissenyar polítiques i estratègies pròpies que ajudin a superar els vicis en

la gestió de la seguretat, en la direcció d'un model de seguretat humana que posi al centre els drets i llibertats de les persones. Un sistema flexible i eficient que tingui en compte les preocupacions de la ciutadania i també les necessitats de les persones que formen part dels cossos policials. I la pedra de toc d'aquest sistema ha de ser la futura llei del sistema de policia de Catalunya, prèvia negociació amb les entitats municipalistes i els sindicats policials. Un projecte que porta gairebé un any de retard des del moment de l'anunci de l'avantprojecte per part del departament. Sense descuidar la necessària formació de tots aquells i totes aquelles que treballen a la seguretat pública, des de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, que no passa pel seu millor moment després d'anys sense inversions, i un desfasament en matèria de noves tecnologies, a superar per garantir el seu bon funcionament.

I, finalment, a efectes de control de correcció de l'actuació policial, crear un mecanisme extern públic independent, junt amb mecanismes per posar fi a les identificacions discriminatòries, atenent al perfil ètnic i racial, amb la introducció de mecanismes d'auditoria per expertes en racisme i polítiques públiques –tal com tot just ahir ens recordaven representants d'Irídia i de SOS Racisme–, no perquè la policia estigui sota sospita permanent, com demagògicament s'argumenta de vegades, sinó precisament perquè no ho estiguin.

Com considerem igualment necessària la introducció d'instruments que garanteixin la igualtat de tracte dels cossos policials en les seves actuacions, havent de detallar al formulari d'identificació el motiu d'aquesta, entre d'altres informacions. Una mesura acompanyada de l'aplicació de manuals per homogeneïtzar el seu ús com a garantia d'aquesta igualtat. Però parlem també de seguretat de proximitat sobre la base d'eines de participació ciutadana que acostin la seguretat als nostres municipis.

Les polítiques de seguretat –dèiem– han d'estar orientades a la garantia de drets i llibertats. Però, perquè responguin a aquest principi, cal abordar la seguretat ciutadana des de la planificació i la visió comunitària. I, en aquesta visió, són claus la proximitat, la participació ciutadana i també el paper de les policies locals en coordinació amb el Cos de Mossos d'Esquadra.

Així, proposem la modificació de la llei d'ordenació del sistema de seguretat pública per incloure les persones usuàries o els seus representants en la construcció de polítiques de seguretat mitjançant la participació ciutadana, donant pas a la creació d'oficines de relació amb la comunitat i recuperant el Consell de Seguretat.

En aquesta mateixa clau de participació, considerem clau incentivar la creació de consells municipals de seguretat allà on no existeixin. Es tracta d'un abordatge comunitari i de convivència cívica en la construcció d'aquestes polítiques, donant veu a les destinatàries d'aquestes, exactament igual que en qualsevol altra matèria.

Plantegem la necessitat de reforçar les policies locals, amb una qüestió, entre d'altres, llargament reivindicada, com és la posada en marxa d'una convocatòria unificada per a l'accés a les policies locals, un cop realitzada amb èxit l'experiència pilot al Maresme, garantint així l'existència de requisits i perfils idèntics a l'accés a aquestes funcions, com resulta necessari també dotar-les amb majors competències i potenciar la col·laboració entre policies locals, quelcom especialment important a les àrees metropolitanes, donada la permeabilitat entre municipis.

Ara bé, precisament en aquesta clau, alguns plantejaments respecte a com coordinar-les amb la resta de cossos de seguretat, i singularment amb els Mossos d'Esquadra, potser no són del tot encertats per donar pas a una sort de Gran Germà omnipresent, que no és propi del sistema de seguretat d'una societat democràtica.

Una referència a una necessitat bàsica com és el desplegament de serveis i competències. El nostre Estatut d'autonomia atribueix a la Generalitat la competència en matèria de seguretat amb facultats executives sobre tot un seguit de matèries i serveis, alguns dels quals no han estat suficientment desplegats, en algun cas per no haver-se assumit les competències; en d'altres, per dificultats de coordinació o també

pel fet de no disposar d'una adequada dotació d'efectius o no tenir aquests les condicions més adequades.

D'aquí els plantejaments d'assumir competències com les del Seprona, de la Guàrdia Civil, amb el que això implicaria d'ampliació d'efectius al Cos de Mossos però, sobretot, al Cos d'Agents Rurals, modificant el pla estratègic del cos 2017-2024 i convocant les places necessàries. I, entre les que presenten severes deficiències en la seva execució –hi fèiem referència ahir, abans-d'ahir, per tant, no m'hi detindré–, la Unitat d'Intervenció Marítima dels Mossos, a qui correspondria dirigir la seguretat en aquest àmbit.

I una qüestió que no acaba de solucionar-se: la dotació de prou recursos al Cos de Bombers de la Generalitat, així com garantir que comptin amb tots els mitjans necessaris –autoescales, ciselladores, vehicles, etcètera–, i obrir un procés de diàleg amb les associacions representatives dels bombers voluntaris per a l'estabilització del cos, superant l'actual situació de bloqueig, que ja dura massa temps.

Compartim la necessitat també de donar solució a la situació per la que travessa el Cos de Mossos d'Esquadra. I, en aquest sentit, proposem donar compliment als acords d'equiparació salarial entre aquest cos i altres cossos de seguretat, com és el cas del Cos de Bombers, l'últim dels quals correspon a 2019. Ara bé, el que no compartim és la instrumentalització de les problemàtiques d'aquest cos per part d'alguns dels grups parlamentaris, com tampoc compartim propostes que impliquin el reconeixement d'uns certs privilegis amb relació a altres cossos. Un equilibri difícil, però que considerem necessari.

O, per últim, la presentació de l'informe sobre la internalització del 112, prevista per la llei de mesures fiscals 2022, a proposta d'En Comú Podem, i que traci un full de ruta detallant calendarització, dotació pressupostària i mecanisme legal per tal de fer-ho possible.

Si ens referim a la protecció dels drets a la ciutadania... Dèiem que això de la seguretat era cosa de drets i llibertats i, per tant, era guanyar en drets per guanyar en seguretat. Doncs, bé, si ens referim a la protecció d'aquests drets, les polítiques de seguretat són decisives per garantir el funcionament democràtic de la nostra societat. Però quan no són les adequades o presenten deficiències, tant en el seu disseny com en la seva execució, poden també ser un límit a aquests drets i llibertats. Un d'aquests exemples seria l'article 48.1 del Decret 415/2011, que regula les funcions de la Comissaria General d'Informació com a limitatives en l'exercici dels drets i llibertats de la ciutadania.

A tall d'exemple, per En Comú Podem, la conflictivitat laboral no és una amenaça a la seguretat pública que motivi la intervenció d'aquesta Comissaria General d'Informació. D'aquí la proposta de derogació parcial.

O una qüestió rellevant: en dispositius conjunts no té sentit que els Mossos no utilitzin determinats projectils o que defineixin determinades pautes d'actuació que només siguin aplicables a aquest cos i que, en canvi, la Policia Nacional i Guàrdia Civil puguin actuar de manera diferent. I, per tant, cal que siguin els Mossos d'Esquadra els que defineixin les regles del joc i les eines a utilitzar, condicionant, per tant, el marc d'actuació dins del dispositiu.

O la revisió dels protocols de protecció a les dones en risc de patir violència masclista, amb protocols de col·laboració amb totes les policies del país, sense cap excepció, especialment en matèria de coordinació i compartició de la informació, tant amb policies locals com fins i tot amb els serveis públics municipals d'igualtat i d'atenció a les dones.

I un element sorgit en el marc de la Comissió sobre el Model Policial vinculat amb la justícia restaurativa: la reparació de les víctimes de violència institucional amb la creació d'una oficina, així com també amb la reparació dels danys que hagin pogut patir.

I, aquesta protecció de drets, nosaltres l'exemplificàvem en la necessitat de regular la intervenció del Cos de Mossos d'Esquadra amb relació al dret a l'habitatge. El dret a l'habitatge és un dret sense el qual l'accés a altres drets no és possible i, per tant, la seva garantia ho és també d'afrontar amb un mínim de dignitat la vida quotidiana. I amb freqüència se sollicita la intervenció del Cos de Mossos amb relació a l'exercici d'aquest dret i, encara amb major freqüència, correspon, aquesta sollicitud, a interessos econòmics d'empreses privades, que cal ponderar en l'exercici del dret. D'aquí la necessitat de regular les situacions no delinqüencials, en les que la intervenció considerem que podria traduir-se en l'exercici limitatiu del dret a l'habitatge.

Aquesta és una qüestió respecte a la que diversos grups han fet plantejaments, que en alguns casos compartim i en d'altres no, però en cap cas amb un abordatge integral. D'aquí la necessitat de definir la tasca del cos davant de desnonaments i talls de llum, plantejant la necessitat de no-intervenció en el cas de menors d'edat, situació de vulnerabilitat, discapacitat, dependència o exclusió residencial acreditada mitjançant informe de l'Administració competent, amb obligació de traslladar al jutjat aquesta circumstància a efectes de suspensió de desnonament.

I acabo, presidenta. Així com plantejem la necessitat d'emparar el dret a l'habitatge d'aquestes persones sense alternativa habitacional respecte a les empreses de desocupació extrajudicial d'habitatges, cometent...

La presidenta

Gràcies.

Núria Lozano Montoya

...-acabo- *mobbing* immobiliari i coaccions per impedir l'ús de l'habitatge.

Volem agrair el to, volem agrair la possibilitat del debat. I el que no compartim són els escenaris apocalíptics que alguns dibuixen...

La presidenta

Gràcies. Aniria bé que anés acabant.

Núria Lozano Montoya

...i que donen lloc a una mena d'estat parapolicial.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula el senyor Xavier Pellicer Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Bé; gràcies, presidenta. Bona tarda, president, conseller, diputats, diputades i al públic. Primer de tot, volíem començar amb tres reflexions. I la primera era que, havent vist com s'ha desenvolupat aquest debat, sembla que potser la qüestió de la seguretat no tenia ni tant focus ni tant interès com s'havia percebut o havia semblat quan s'havia situat aquest debat damunt la taula i els motius pels quals s'havia al·legat. I ho hem vist amb el focus comunicatiu i social que ha tingut aquest debat, que per a nosaltres ha estat molt limitat, per no dir nul, i també comentant-ho amb altres diputats i diputades.

Segona reflexió. Pensem que, després de la immersió en seguretat que vam fer -el màster, podríem dir- durant la Comissió d'Estudi sobre el Model Policial, tenim la sensació que, en molts casos -no en tots, però en alguns dels casos-, l'abordatge que s'ha fet tant a les intervencions com a les propostes de resolució sobre seguretat ha estat excessivament superficial, ha estat excessivament poc treballat. I tenim la sensació que per part d'alguns grups aquest debat no s'ha pres prou seriosament. Segurament per això, i potser per això, també ha tingut poc focus social.

I això ens porta a una altra reflexió, que és que, potser si no té focus polític o mediàtic, ja no els interessa tant parlar de seguretat, ja no els interessa tant treballar la

qüestió de seguretat, perquè segurament ja no els dona vots, ja no els dona marge per esgarrapar marc. I crec que aquesta és una reflexió i és una autocrítica que hauríem de fer.

I tercera reflexió. Ens sembla bastant pobre que moltes de les propostes de resolució es limitin o es basin, bàsicament, en demandes corporatives o en demandes sindicals i no es basin en allò pel que hem vingut a debatre aquí, que és quin model de seguretat volem per al nostre país i quines són les principals mancances de seguretat.

Humilment, eh?, però ens semblava que era important traslladar aquestes tres reflexions.

Segon element o segona qüestió, respecte a les propostes de resolució presentades per la resta de grups. En general, dir-los que en gran part de les propostes que han fet tant Esquerra com els comuns hi hem tingut força sintonia i, per tant, hi votarem a favor o en algunes ens abstindrem –gran part. En algunes, ja no compartim el marc de seguretat en molts àmbits, on posar el centre de polítiques «seguritàries» i, per tant, les votarem en contra.

Per altra banda, tampoc és cap sorpresa dir que no compartim cap dels marcs que s'han plantejat des del *trifachito* i que, per tant, els hi votarem tot en contra. No per un vot generalitzat, sinó perquè hem estudiat cada una de les propostes i estàvem en contra de totes i cada una d'elles.

Tercer, pel que fa al Partit Socialista, cap sorpresa. Realment, com va dir el senyor Espadaler, han intentat llençar a la paperera de la història qualsevol rastre de les consecucions que vam aconseguir com a CUP a l'inici d'aquesta legislatura. I en destacarem tres que surten en aquestes propostes de resolució. Aplicar o tornar a posar el marc per aplicar la llei mordassa de forma generalitzada, aquella que es van comprometre a derogar ara fa quatre anys. Segon, de forma implícita, però sembla que volen tornar a posar en marxa aquell gabinet jurídic de *hooligans* que hi havia dins del Departament d'Interior i que es dedicava a perseguir l'organització i la mobilització populars. I, tercer, sembla que volen tornar a situar de forma generalitzada les acusacions particulars contra manifestants en tots i en cada un dels casos.

Esperem –i esperem que sigui així– que Junts per Catalunya, tot i que ara sembli que arriben a tants acords amb el Partit Socialista, facin a bé de no permetre que aquestes tres propostes prosperin. Perquè ens sembla que són precisament tres propostes que el que tornen a posar és el focus de la repressió no només en el moviment independentista, però també en el moviment independentista, i que s'han utilitzat precisament per represaliar el moviment independentista.

I una segona petició a Junts per Catalunya: si realment volem treballar per acabar amb la repressió, també contra el moviment independentista, potser seria hora que es planteessin de forma seriosa donar suport a la creació d'un mecanisme independent públic de control de les actuacions policials, perquè membres del seu partit han patit agressions i han patit repressió per part, precisament, dels Mossos d'Esquadra. I ho han denunciat i no fa tant. I, per tant, fora bo i aniria bé que hi poguéssim haver un mecanisme independent, públic i ciutadà per tal de poder donar resposta a aquestes agressions. (*Alguns aplaudiments.*)

I, pel que fa a les propostes de resolució que els presentem, els hi recordem breument el marc que ja situàvem ara fa dos dies. Primer de tot, creiem que vivim en un país segur, amb uns índexs de delinqüència estables des de fa deu anys en el seu conjunt. Tercer, tenim una de les ràtios de policia més elevada a nivell europeu.

I sobre això, una reflexió. Saben en què s'assemblen els cinc països europeus que tenen menor ràtio de policia per nombre d'habitants? S'assemblen en que són els cinc països europeus que tenen el menor índex de pobresa infantil. I a nosaltres ens sembla que això no és casual. I aquí hi ha la mare dels ous de per què, malgrat que vagi augmentant el pressupost en seguretat, malgrat que vagi augmentant la ràtio de

policies, segueix creixent la inseguretad al nostre país. Ens sembla que aquesta és una qüestió absolutament rellevant.

I a partir d'aquí, com ja fèiem fa un parell de dies, despleguem la nostra proposta. Per generar major seguretad, per generar major sensació de seguretad, el que cal és atacar les desigualtats socials, el que cal és millorar les condicions de vida del conjunt de la població i el que cal és evitar aquesta destrucció constant que patim de les comunitats a causa, per exemple, d'una qüestió tan clara com és l'expulsió de veïns i veïnes pel preu de l'habitatge.

Per això –i ara sí que entro en les propostes–, els hem fet cinc propostes de resolució que es basen en diverses qüestions. N'hi ha dues que sobretot les situem en el marc de com pensem que s'han d'abordar les polítiques de seguretad al nostre país. I precisament pensem que s'ha de fer des de la vessant no «seguritària» si realment volem millorar les condicions de seguretad de la població a mitjà i llarg termini i si realment el que volem és millorar aquesta percepció d'inseguretad.

Per tant, ens sembla que és clau invertir en polítiques públiques, sanitàries, culturals, educatives i socials. Ens sembla que és clau també arribar al sis per cent del PIB en educació. Ens sembla que és clau també establir aquella mesura que els hi genera tanta urticària, al Partit Socialista, que és la renda bàsica universal. I ens sembla que és clau també garantir el dret a un habitatge digne, així com recuperar els espais públics perquè puguem enfortir les comunitats.

A nivell municipal, pensem que és d'on hi ha més a dir i on cal treballar més la qüestió de la seguretad. I ens sembla que és rellevant fer-ho en cinc eixos. Primer, cal que implementem de forma seriosa programes de seguretad comunitària. Segon, cal que garantim que totes les intervencions policials en l'àmbit de cada municipi siguin documentades i subjectes a revisió pública, i cal establir mecanismes clars de rendició de comptes. Tercer, cal aturar la tendència a la militarització dels cossos policials, sobretot, i especialment, però no només, els locals. Quart, hem de desenvolupar iniciatives de reapropiació de l'espai públic. I, cinquè, cal impulsar polítiques integrades de cohesió social i de seguretad urbana, escapant d'aquest punt de vista «seguritari».

Hi ha una altra qüestió que hem posat en una altra proposta de resolució, però que ens sembla també especialment rellevant. Creiem que hi ha molt marge en els plans de seguretad locals –molt– de millora i per poder treballar precisament les polítiques de seguretad, que no «seguritàries» específicament. Ens sembla que és un error que actualment la majoria de plans de seguretad locals s'estiguin construint només des de l'àmbit dels cossos policials o dels cossos de seguretad. Això ho hem de canviar. No pot ser. Cal que els plans de seguretad local siguin participats, siguin comunitaris. I, sobretot, cal que en cap cas siguin externalitzats. No pot ser que empreses privades estiguin fent aquests plans de seguretad, que són les mateixes empreses privades que proposen aquelles mesures i implementar aquelles tecnologies que elles estan venent. Com no pot sortir d'un pla de seguretad externalitzat que calguin més càmeres o que calgui més seguretad privada o que calguin més alarmes? És que és evident que sortirà així.

Una altra qüestió que ens sembla important abordar, i que aquí al nostre país en tenim una mancança molt gran, és l'avaluació de l'impacte de les polítiques de seguretad. No tenim estudis reals de quin impacte té l'augment del pressupost en polítiques «seguritàries» i de quin impacte té l'augment del nombre d'agents, no d'actuacions concretes, sinó de percepcions de seguretad i també dels efectes d'aquestes polítiques.

Ens sembla que cal que ens posem a treballar en l'avaluació d'aquestes polítiques a mitjà i llarg termini. I ens sembla que cal fer-ho a través de diversos mecanismes. Nosaltres els proposem dos observatoris. Un observatori ciutadà participat per poder avaluar aquestes polítiques «seguritàries». Els proposem també que el Govern establixi mecanismes de rendició de comptes sobre aquestes polítiques.

I sobre l'àmbit de les noves tecnologies –que ens preocupa especialment, i que veiem també algunes propostes de resolució, no només aquí, sinó també en comissions, que parlen de generalitzar l'ús de càmeres, per exemple, sense cap tipus d'estudi previ–, que s'avalui l'impacte d'aquestes noves tecnologies en els drets col·lectius i individuals. Ens sembla que és un debat social veure fins a quin punt limitem els nostres drets i llibertats a costa d'una suposada major seguretat. Per això també els proposem una moratòria en l'ús d'aquestes noves tecnologies, els proposem que el Govern faci públiques totes les tecnologies de les que disposa en el marc del control a través de la seguretat, i els proposem també que s'obri un debat ciutadà sobre aquesta qüestió.

Finalment, i per acabar, pensem que és important i que si alguna cosa ha quedat clara en aquest debat és que s'ha de barrar el pas ja a l'extrema dreta i als discursos d'extrema dreta. I no només quan venen per part de l'extrema dreta, sinó quan venen de partits que es diuen liberals, de centre o fins i tot, en alguns casos, d'esquerres. I, per tant, aquí cal un compromís clar i inequívoc del Parlament de no fer política amb les qüestions de seguretat per qüestions partidistes.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Passem al Grup Parlamentari de Ciutadans, i té la paraula el senyor Matías Alonso Ruiz.

Matías Alonso Ruiz

Gràcies, presidenta. President, conseller, senyores i senyors diputats... Vull començar la meva intervenció amb un missatge de suport i escalf a l'Aleix Vidal-Quadras, exdiputat d'aquest Parlament i vicepresident del Parlament Europeu, que avui ha patit un greu atemptat contra la seva vida al centre de Madrid. Espero que es recuperi bé i aviat.

Fa només quaranta-vuit hores vam poder assistir en aquest plenari a un nou exercici de cofoisme del Govern, del president de la Generalitat i del conseller d'Interior, amb relació a la seguretat a la nostra comunitat autònoma. El president fins i tot va fer una proposta sorprenent: la inclusió dels grups parlamentaris –hem d'entendre que tots– al Consell de Seguretat pública de Catalunya. Renoi! Tot això el mateix dia que els sindicats policials s'havien concentrat a les portes del Parlament i ens van fer arribar un manifest que no està en consonància amb el cofoisme governamental. Una política de terra cremada deixa el Cos de Mossos d'Esquadra en un dels pitjors moments de la seva història recent. Les polítiques imposades per l'actual Departament d'Interior han afeblit un cos policial cada vegada més cansat.

No tot va bé pel que fa a la seguretat a Catalunya, encara que el Govern i Esquerra no ho vulguin reconèixer; no tot va bé, i ens ho diuen els sindicats policials. Estan pitjor que mai, encara que el Departament d'Interior pensi el contrari i ens vulguin fer veure que les seves polítiques tenen l'efecte contrari del que ens diuen els sindicats, encara que ens vulguin fer veure que, gràcies a la direcció política del conseller Elena i del director general de la Policia, el senyor Pere Ferrer, i els canvis en l'estructura del Cos de Mossos d'Esquadra, la policia de la Generalitat està millor que mai.

Ens han de permetre dissentir. El Grup Parlamentari de Ciutadans estem molt més a prop de la visió dels sindicats, en què estan representades totes les escales del cos, que no pas de la visió cofoia del Govern i del partit que li dona suport, d'Esquerra. En qualsevol cas, aquest monogràfic plantejat pel Grup Socialistes és una nova ocasió per instar el Govern a que posi fil a l'agulla en una qüestió tan important per a la ciutadania com és la seguretat pública.

Des del Grup Parlamentari de Ciutadans creiem i defensem que la seguretat pública és un dret fonamental del conjunt de la ciutadania. Sense seguretat no es pot gaudir de la plenitud de drets de ciutadania en pau i llibertat. És un dret dels ciuta-

dans i un deure ineludible per al Govern de la Generalitat, que és qui té encomanada la competència de la seguretat pública per delegació del Govern d'Espanya. Però en aquesta matèria, com en d'altres, no tot són flors i violes, hi ha feina a fer, i el Govern té la responsabilitat i l'obligació de fer-la. I d'això va, sobretot, aquest debat monogràfic.

La primera qüestió que vull ressaltar, pel que fa a les propostes de resolució que avui debatem i votarem, és l'anunci fet pel president de la Generalitat i refermat per una proposta concreta d'Esquerra de lligar de peus i mans els grups parlamentaris pel que fa a la seguretat pública a Catalunya.

Aquest Govern, com els seus predecessors separatistes, segueix considerant el Parlament com una extensió del propi Govern. El Govern creu que el Parlament ha d'estar al seu servei. Ara ho té una mica més difícil, perquè tenint un govern en minoria, doncs, és complicat. Mai hi ha hagut un govern de la Generalitat amb un suport tan i tan feble; tan feble que seria impossible que seguís governant si no fos per la clara voluntat del PSC d'evitar la seva caiguda. El tripijoc al que estem assistint aquests dies n'és una mostra clara.

Per cert, permetin-me fer un incís. Avui, novè aniversari del primer «botifarrèndum», el PSC-PSOE culmina la seva baixada de pantalons i anuncia a bombo i platerets que ha tancat l'acord d'impunitat amb els qui van donar el cop d'estat que va culminar la tardor del 2017. Felicitats als premiats! El meu condol més sincer als votants del PSC, que van creure que amb Salvador Illa s'acabava tot, que amb Salvador estaven salvats. Tot el meu suport als catalans que segueixen convençuts que s'ha de defensar la democràcia i l'estat de dret contra l'intent involucionista del socialisme de la mà del separatisme. Ciutadans seguirem al seu costat defensant la llibertat i la convivència democràtica.

Els deia que aquest Govern, com els seus predecessors, vol que el Parlament sigui només una extensió de l'executiu autonòmic. I la prova és l'acudit plantejat pel president de la Generalitat que ja els he comentat: tenir els grups parlamentaris lligats de peus i mans al si del Consell de Seguretat pública de Catalunya. Ja els hi avanço que el Grup Parlamentari de Ciutadans no passarà pel tub.

Una de les funcions principals dels grups parlamentaris i d'aquest Parlament és el control al Govern i, per la part que ens ocupa, el control del Departament d'Interior amb relació a les seves competències en seguretat pública. Això és el que hem de fer i és, ni més ni menys, el que fem en comissió i en ple. De cap manera ens resignarem a formar part d'un òrgan consultiu que, des del punt de vista del Govern, no és més que un element descafeïnat de validació de les seves polítiques, sense que hi càpiga cap mena de retret o d'oposició. No ens hi trobaran. Votarem que no amb les dues mans. Potser el Grup Socialistes els donarà suport. El Grup Parlamentari de Ciutadans no està per acudits. Una mica de seriositat, si us plau.

Entrant en les propostes concretes del nostre grup parlamentari, insistim en que la seguretat pública està i ha d'estar al servei de la ciutadania, en que cal una coordinació eficaç de totes les forces i cossos de seguretat que actuen en la nostra comunitat autònoma, en que hem de millorar la resposta enfront de l'amenaça creixent del terrorisme i del crim organitzat, en que s'ha de garantir l'exercici dels drets fonamentals i de les llibertats públiques de tots els ciutadans i en que s'ha d'enfortir el principi d'autoritat i el reconeixement de les forces i cossos de seguretat, començant pels Mossos d'Esquadra, massa castigats pels últims governs de la Generalitat i també per aquest al que avui interpel·lem mitjançant les nostres propostes de resolució.

Així doncs, fem una crida al Govern a que desenvolupi les seves funcions en matèria de seguretat pública amb absoluta lleialtat institucional i que faci els esforços necessaris perquè els Mossos d'Esquadra i la resta de forces i cossos de seguretat vegin reforçat el principi d'autoritat, revertint l'impacte negatiu de males decisions polítiques i de determinades declaracions públiques que de forma irresponsable han fet al llarg del temps alguns dels principals responsables polítics.

Insistim en la necessitat d'elaborar un mapa actualitzat de la seguretat a Catalunya en què s'identifiquin les carències del sistema de seguretat pública que dificulten aconseguir uns nivells adequats de seguretat que permetin al conjunt de la ciutadania desenvolupar, sense cap mena d'entrebanc, llurs projectes vitals en pau i llibertat. Un cop elaborat el mapa de seguretat, instem el Govern a redistribuir el desplegament actual dels Mossos d'Esquadra cercant la màxima eficàcia i eficiència en la defensa de la seguretat pública dels drets fonamentals del conjunt de la ciutadania.

Instem també a la revisió en profunditat del Decret 57/2023, de 21 de març, de reestructuració de la Direcció General de la Policia, en el si de la mesa de treball prevista a la Moció 218 d'aquesta legislatura, aprovada per aquest Parlament en sessió plenària celebrada el 4 de maig d'enguany.

També instem el Govern de la Generalitat a que prioritzi les seves polítiques de seguretat, deixant de banda polítiques d'aparador, centrades més en determinades figures delictives, que en un moment donat poden generar una major alarma social, que no pas en cercar sempre la màxima eficàcia en la lluita contra la criminalitat en totes les seves formes. Menys fotos i més posar fil a l'agulla, perquè hi ha delictes, com ara els robatoris amb violència i intimidació, la incidència dels quals a Catalunya representa el trenta-nou per cent d'aquests tipus delictius al conjunt d'Espanya. I no parlem del conreu i el tràfic de marihuana, que ha convertit Catalunya en el principal focus d'aquest tipus delictiu de tot Europa.

Insistim en la necessitat de prioritzar i enfortir la coordinació, des del punt de vista policial i polític, amb la resta de forces i cossos de seguretat, amb competències operatives en l'àmbit territorial de la comunitat autònoma, amb la màxima lleialtat institucional, una lleialtat institucional i una cooperació forta i decidida, que ha d'anar sempre en benefici del conjunt de la ciutadania.

Instem també el Govern de la Generalitat a resoldre qualsevol tipus de conflicte competencial en matèria de seguretat pública en el si de la Junta de Seguretat de Catalunya, que ha de ser sempre l'instrument principal per garantir la correcta coordinació i el millor funcionament del sistema policial a Catalunya. Una junta de seguretat que demanem al president de la Generalitat que la convoqui almenys una vegada l'any per fer front adequadament a l'increment sostingut de la criminalitat i als riscos inherents a la situació d'inseguretat derivada dels múltiples conflictes que amenacen la pau i la seguretat a la comunitat autònoma i al nostre entorn nacional i internacional.

La Junta de Seguretat de Catalunya és l'espai institucional adequat per avaluar la situació de la seguretat pública a Catalunya i per tal de prendre les millors decisions pel que fa a la coordinació i a l'assignació de recursos operatius que la garanteixin en tot moment i en qualsevol circumstància.

No és possible entrar a fons en totes i cadascuna de les nostres propostes. Però, per acabar, insistim en la necessitat d'adequar el règim disciplinari dels Mossos d'Esquadra i els expedients i informacions reservades als millors estàndards democràtics, garantint en tot moment els drets dels agents que puguin estar investigats internament.

També demanem que la Direcció General de la Policia, d'acord amb el dictamen de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, posi a disposició de l'intendent Rodríguez, excap de la Comissaria d'Investigació Criminal, els correus electrònics intercanviats al maig de 2020 amb el cap de gabinet del comissari en cap. Volem que l'intendent Rodríguez, purgat al desembre de 2021, torni a ocupar el seu lloc al capdavant de la Comissaria d'Investigació Criminal.

Com no pot ser d'altra manera, el que demanem al conjunt dels grups d'aquest Parlament és el seu suport a la totalitat de les nostres propostes.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada Judit Alcalá González.

Judit Alcalá González

Bona tarda. Gràcies, presidenta. President, conseller, diputats, diputades, persones que ens acompanyen avui a la tribuna i també que ens estan mirant pel Canal Parlament...

Començo com va acabar el diputat Espadaler en la seva intervenció el passat dimarts: sí a l'autoritat policial, i no a la impunitat. I vam demanar aquest Ple monogràfic per parlar de seguretat, i és lo que farem precisament avui. I avui presentem en aquest Ple les propostes de resolució en aquest sentit. Un ple fonamental, però sobretot necessari. Fonamental per situar la problemàtica en matèria de seguretat que vivim a Catalunya, i també necessari per oferir respostes als ciutadans i ciutadanes que ens les demanden.

I és fonamental i necessari també expressar, en primer lloc, tot el suport de la cambra a la Policia de la Generalitat de Catalunya, els Mossos d'Esquadra, policies locals i també la resta de cossos policials. I també és imprescindible, creiem, i molt necessari restituir i reconèixer l'autoritat i emporament a la nostra policia, els Mossos d'Esquadra.

La Llei 10/1994, de l'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, garanteix la cobertura legal en el cas de judicialització de la seva actuació. I no és un tema menor, no ho és. I no ho és per a la persona que parla en aquests moments, no ho és per al grup que represento i tampoc ho és per al Cos de Mossos d'Esquadra, ni per als agents ni per a ningú d'aquest cos.

La violència contra el Cos de Mossos i policies locals s'ha incrementat considerablement, patint agressions i lesions en l'exercici de les seves funcions, i cal que l'Administració, que és la seva administració, l'administració de tots, els defensi i no retiri les acusacions particulars i que defensi també sense fissures de manera ferma i amb convicció, i no amb paraules, sinó amb fets, i no abraçar les polítiques tampoc de qui vol restar-li l'autoritat.

El departament ha de tramitar de manera efectiva també, creiem, les actes aixecades per la policia i no deixar-les en un calaix. Ha de respectar el criteri professional, i també respectar les carreres professionals del cos de policia. No avantposar consideracions d'altra naturalesa en tot el referent a protocols policials i llocs laborals. Per una banda, és veritat, més efectius que mai, per descomptat; més recursos, també, però, per una altra banda, més desgast del cos, més afebliment del cos i menys seguretat jurídica.

El nostre grup ja ho va dir el passat dimarts: el Govern va començar la legislatura abraçats a les polítiques de la CUP, i la CUP va abandonar el Govern. Abandonin, si us plau, les polítiques de seguretat marcades per la CUP –totes– i facin un gir de polítiques de seguretat amb un projecte ambiciós i modern, que, sobretot, contemplin les necessitats del territori –important: el territori–, del Cos de Mossos d'Esquadra i també de Catalunya.

Creiem que cal apostar de manera ferma i decidida per la transversalitat en les polítiques de seguretat, en col·laboració i coordinació amb altres departaments i ajuntaments, per eficiència i eficàcia, ja que són els que millor coneixen el territori, la realitat del seu municipi i, per tant, és una administració molt propera a la ciutadania. I per descomptat que és el departament qui ha de liderar tota la feina en aquesta matèria, no en tinguin cap dubte.

I, en aquest sentit, també proposem impulsar la Comissió de Govern per a la Seguretat de Catalunya, donant compliment a la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya. Quin és l'objectiu? Doncs dissenyar

polítiques de seguretat en l'àmbit de la gent gran, menors i d'altres, que es considerin oportunes en concertació amb els diferents departaments.

També la constitució de la Comissió Regional de Seguretat Metropolitana de Barcelona, on s'inclouï la Regió Policial Barcelona Metropolitana Nord i Metropolitana Sud, així com l'elaboració del pla de seguretat regional. Cal definir també un règim de seguretat específic per a la ciutat de Barcelona per raons diverses, com és la seva projecció internacional, característiques demogràfiques o turístiques.

Per això creiem necessari permetre l'accés de la Guàrdia Urbana de Barcelona a la base de dades d'empremtes digitals del Ministeri d'Interior. Estem parlant d'aprofitar recursos existents que facilitarien la tasca a la Guàrdia Urbana, d'acord?, i creiem que també al Cos de Mossos.

També cal subscriure l'acord per a la recollida de denúncies en l'àmbit LGTBI, analitzar els termes de la integració del Cos de Mossos d'Esquadra a la nova sala Cecor que planifica l'Ajuntament de Barcelona en l'espai de les Tres Xemeneies.

També considerem important començar per la flexibilització dels convenis amb els municipis que disposen de policia local, adaptant-los a les seves capacitats i mitjans, així com l'impuls de plans locals de seguretat. Cal treballar noves fórmules també de col·laboració amb aquells municipis que no disposen de policia local.

En definitiva, creiem que és necessària la cooperació amb els ajuntaments, però sempre –sempre– la col·laboració amb els ajuntaments. També creiem que és necessària la cooperació amb les administracions de l'Estat, l'Administració de justícia, així com amb la resta de cossos policials de l'Estat presents a Catalunya.

I aprofito per dir, en nom del meu grup parlamentari, Socialistes i Units per Avançar, enviar un missatge de suport a la Policia Nacional, que va restituir l'ordre públic a Madrid, i la confiança plena en la seva professionalitat, de tots els policies nacionals.

Ens preocupen les darreres dades publicades pel Departament d'Igualtat i Femines. Tretze dones han estat assassinades a Catalunya durant aquest any, una més que durant tot l'any 2022. I en els darrers deu anys s'han produït cent tretze femicides a Catalunya. Aquesta situació ens exhorta i hem d'actuar.

Per aquesta raó, proposem dotar-nos de més personal format i especialitzat per tal de garantir que totes les dones víctimes d'aquests delictes siguin ateses sempre per agents amb formació adequada i sense necessitat de cita prèvia. Són casos greus que necessiten atenció immediata i atenció i acompanyament especialitzat. I garantir, així mateix, que les dones víctimes de violència masclista puguin ser ateses, en la mesura del possible, fora de les dependències policials.

Cal anticipar-se al delicte i, per tant, es proposa l'impuls de polítiques de seguretat i protocols que tinguin per objecte la prevenció de les violències masclistes mitjançant la seva detecció, sempre en col·laboració amb els ajuntaments i les seves policies locals.

Davant la situació actual, es fa també necessària la lluita contra altres violències, com la que és en contra de les persones LGTBI. Protegir –important– la nostra gent gran de la violència és necessari i és un deure, tenim aquest deure. És un col·lectiu vulnerable que requereix polítiques específiques de seguretat per vetllar pel seu benestar. Per això demanem elaborar i implementar el pla de seguretat de la gent gran.

Com també ens preocupa i ens hauria d'ocupar a tots i totes d'aquesta cambra l'augment considerable de les agressions i violències contra els i les menors. Unes xifres alarmants i preocupants que s'han de revertir de manera urgent dissenyant un pla de prevenció, detecció i reacció davant la violència en aquest col·lectiu, seguint l'exemple que ja tenim, metodològic, del Proderae.

També contra el racisme, la xenofòbia i el delicte d'odi, desplegant una estratègia efectiva que permeti la detecció d'aquestes conductes i que generi els canals pertinents de denúncia, particularment en l'àmbit educatiu, sanitari i de lleure, així com al si de la pròpia Administració.

Incrementar la cooperació entre cossos policials per tal d'augmentar també l'eficàcia en les actuacions policials contra la criminalitat associada al conreu i tràfic de marihuana, identificar i promoure aquelles modificacions legislatives que faciliten la tasca policial i que contribueixin a evitar un major arrelament d'aquesta forma de crim organitzat.

Cal respectar en tot moment el criteri tècnic en el disseny de tots aquests protocols d'actuació policial per fer front a les ocupacions delinqüencials i identificar aquelles millores legislatives que contribueixin a gestionar ràpidament les desocupacions. Es fa del tot necessari també fer una reflexió sobre la ubicació de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya al si del Cos de Mossos d'Esquadra.

Necessitem adequar i, si s'escau, promulgar la normativa sobre l'ús de noves tecnologies en l'àmbit de seguretat –drons, elements tecnològics de reconeixement facial, app, etcètera–, amb l'objecte d'aportar seguretat tant als cossos policials com al conjunt de la ciutadania.

Pel que fa a la prevenció, també, i combat del terrorisme gihadista, en primer lloc, expressar l'agraïment i tot el suport a les actuacions policials que tenen l'objectiu d'evitar qualsevol atac terrorista, així com recolzar el treball conjunt dels diferents cossos policials i els serveis d'intel·ligència en aquest sentit.

Ens sembla evident el salt qualitatiu que ha representat la incorporació del Cos de Mossos d'Esquadra al Centre d'Intel·ligència contra el Terrorisme i el Crim Organitzat, el CITCO, i proposem que això també ho valori la cambra.

I acabo com he començat. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Sí al reconeixement de l'autoritat –acabo, presidenta– al Cos de Mossos d'Esquadra, sí al respecte als cossos policials, sí a la rigorositat, sí a la contundència, no a la impunitat i no a les postures bonistes.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per part del Grup Mixt, té la paraula la diputada Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Muchas gracias, vicepresidenta. Buenas tardes, *consellers, president*. Bien, el martes hicimos el diagnóstico y hoy, pues, nos toca prescribir el tratamiento.

Y yo quiero detenerme en algunas de las recetas que debatimos hoy aquí, en concreto las del grupo que da apoyo al Govern, que, por ejemplo, pues, insta a regular, a mejorar, a reforzar, a garantizar... Claro, yo digo una cosa: si tienen que regular, regulen; si tienen que mejorar, mejoren, y si tienen que garantizar, garanticen, porque es que la consejería es suya, que parece..., usted, señor Elena, no es que pasara por aquí; la consejería está en manos de Esquerra Republicana. Entonces, a mí me sorprenden un poco estas propuestas. Pero, bueno, oye, si sirven para guiar la acción del Govern a partir de ahora, bienvenidas sean algunas de ellas –algunas de ellas–, que ya veremos a ver, porque son, muchas de ellas, promesas incumplidas por parte del *departament* de manera sistemática.

Ha habido una de ellas que a mí me ha llamado la atención, que ustedes insisten durante los últimos meses con el tema de la feminización del cuerpo, que incluso usted lo utilizó para justificar una de las últimas purgas que hizo dentro de la cúpula de Mossos d'Esquadra. Y yo le quiero recordar..., se lo dije ya en su momento, pero es que, pues, han pasado los meses y la situación sigue sin arreglarse. Y es la discriminación que sufren las *mosses d'esquadra* por ser madres. Cuando estas agentes quieren concursar para obtener una plaza mejor, se les valora como mérito la media del plan general de evaluación, la media de los últimos tres años. Entonces, para que te evalúen, hacen falta, como mínimo, quinientas horas de trabajo efectivo. Pues, bien, las mujeres que están de baja de maternidad o que luego tienen un permiso también a causa de esta maternidad, resulta que no llegan a este mínimo de horas

y, por tanto, no se las puntúa. Entonces, ¿qué pasa? Que, como no se las puntúa durante todo un año, durante el tiempo que dura este permiso, esto hace que se les baje muchísimo el mérito comparado con otros.

¿Cuál es la discriminación? Pues, por ejemplo, que hay otros funcionarios, como son aquellos liberados sindicales, a los que, sin trabajar estas quinientas horas ni nada, se les hace una media ficticia con el resto de agentes del cuerpo y se les puntúa. Entonces, ya que ustedes están –y me parece bien– tan interesados, bueno, en feminizar el cuerpo y que las mujeres tengan, evidentemente, más opciones también para llegar a altos cargos, empiecen por arreglar estos problemitas, porque insisto en que no se puede discriminar a nadie, y mucho menos aún por el hecho de ser madre. E insisto en que hay otros funcionarios que no sufren esta discriminación.

Como les decía, si tienen que regular, regulen; si tienen que mejorar, mejoren, y si tienen que garantizar, garanticen. Porque a este problema de inseguridad que tenemos aquí y que ha provocado este Pleno no hemos llegado por arte de magia. Hemos llegado porque el Govern, en demasiadas ocasiones, ha utilizado a los Mossos como moneda de cambio, para invertir al presidente sin ir más lejos, dejando, por ejemplo, la Comisión sobre el Modelo Policial en manos del Grupo de la CUP, menoscabando el buen hacer de nuestra policía, poniendo en duda sus actuaciones con un relato ficticio, un relato de parte que ha generado la pérdida del principio de autoridad que hoy denunciamos aquí muchísimos grupos, y también los propios sindicatos policiales.

Insisto: a esta situación de inseguridad no hemos llegado por arte de magia. Ustedes, en lugar de trabajar con criterios profesionales, pues, han trabajado con criterios políticos. En lugar de venir hoy aquí a pedir el respaldo para los agentes de Mossos d'Esquadra, que, por supuesto, desde mi grupo respaldamos sin ningún tipo de fisura, lo que deben hacer es apoyarles, respaldarles desde la consejería y darles todas aquellas herramientas para poder hacer bien su trabajo sin ser cuestionados cada cuarto de hora, señor Elena. Necesitan más medios, necesitan más formación. Nosotros, por ejemplo, en nuestras propuestas de hoy, pedimos que se retomen las prácticas de manipulación y uso de armas largas y que se incrementen también las prácticas de tiro a las dotaciones de seguridad ciudadana.

También queremos recuperar las guardias de veinticuatro horas de los Tedax para garantizar, pues, una respuesta policial inmediata. Y esto no es un capricho. Ya se lo dije el otro día –se lo vuelvo a recordar, usted ya lo sabe perfectamente–: estamos en alerta antiterrorista 4 sobre 5.

Hay que mejorar también las condiciones de seguridad de las comisarías, empezando por las puertas de acceso a las instalaciones, para evitar, por ejemplo, altercados como los vividos en la comisaría de Sant Martí durante las últimas fiestas. Hay que instalar también arcos de seguridad, pues, para que no ocurran incidentes como el que le cité el otro día en la comisaría de Cornellà en 2018, que sufrió un ataque yihadista de una persona que entró con un cuchillo y, gracias a la actuación valiente y excelente de la gente que se encontraba allí, pues, no tuvimos que lamentar ningún daño personal. Pero, evidentemente, esto se hubiera podido solucionar si hubiera habido un arco de detección en la puerta de la comisaría.

El otro día, también, *conseller*, le expliqué el problema que presentan las ventanas de numerosas comisarías. Algunas de ellas ni siquiera tienen persianas y, por tanto, esto lo que hace es que se pueda visibilizar el interior de las dependencias policiales, convirtiéndolas así en blancos fáciles o, como ocurre en la comisaría de las Corts, que las tienen abiertas para poder colocar los aires acondicionados. Esto también nosotros lo llevamos en nuestras propuestas, y hoy se lo quiero recordar, porque el otro día cuando se lo expliqué aquí el martes parecía que le pillaba de nuevas. Y, sinceramente, a mí me resulta preocupante que usted no conozca el estado de las dependencias policiales.

Déjeme, también, que siga explicando por qué el departamento no respalda ni cuida a los agentes. Le hago una pregunta: ¿por qué no indemnizan a los agentes víctimas de terrorismo por las lesiones y los daños sufridos durante el servicio? Porque no lo hacen, señor Elena. Agentes que han resultado heridos por protegernos a todos y a los que el Govern está dejando abandonados. Eso no es respaldar a los agentes de Mossos d'Esquadra. Tampoco, por ejemplo, les pagan las horas acumuladas de los agentes traspasados a sus herederos... (*Remor de veus.*)

La vicepresidenta primera

Senyores i senyors diputats...

Lorena Roldán Suárez

Esas horas trabajadas no son a fondo perdido. Corresponden a sus familiares, corresponden a sus herederos. Nosotros también lo llevamos hoy en estas propuestas. El departamento no apoya a los agentes de Mossos d'Esquadra.

Hablemos, por ejemplo, de la DAI, de la División de Asuntos Internos, que también se lo comenté el otro día. Estaba aquí el director de la policía. Garanticen los derechos de contradicción y defensa de los agentes expedientados. ¿Ustedes quieren que recuperen el principio de autoridad? Empiecen por aquí, porque lo que no es normal es que cualquier detenido tenga muchos más derechos..., todos, aquellos que no tiene un *mosso* expedientado. Por tanto, corrijan también esta disfunción de la DAI.

Hablemos también del plan de carrera, otra de las propuestas que presentamos hoy aquí. Miren, en el Consell de la Policía de 26 de julio de 2013 –han pasado diez años– se aprobó la creación de una mesa de negociación para diseñar el plan de carrera profesional para las unidades de seguridad ciudadana. Desde entonces, la subdirectora de Recursos Humanos, la señora Cartiel, pues, ha boicoteado la mesa paralizándolo cualquier propuesta de este estilo. Entonces, llevamos diez años esperando el plan de carrera. ¿Es importante el plan de carrera? Por supuesto que sí, porque, si no, estos agentes al final lo que acaban haciendo es yéndose a otras especialidades. Y tenemos una rotación en las unidades de seguridad ciudadana que no permite el arraigo. Por tanto, es una promesa del departamento, hace diez años.

Y ustedes van diciendo que sí a los sindicatos, les van prometiendo, y luego la excusa siempre es la misma: que no tienen presupuesto. Ya se lo dije el otro día. Tienen presupuesto para lo que les interesa, pero para cumplir las promesas no. Ahora ustedes, la última noticia que tenemos es que les han dicho a los sindicatos que van a hacer otra reunión, insisto, la enésima ya desde el 2013. Y nosotros, como le digo, hoy traemos a votación este plan de carrera, porque es necesario reforzar estas unidades de seguridad ciudadana, que son claves para paliar el aumento delincencial del que hemos estado hablando en estos días y que, precisamente, ha generado la realización de este Pleno.

Por supuesto, también traemos propuestas para aumentar la plantilla de Mossos d'Esquadra para poder dar una mejor respuesta a los desórdenes públicos que citamos el otro día, también, y que muchas veces, lamentablemente, acaban con total impunidad.

Pedimos también revisar el protocolo de actuación ante la ocupación de viviendas para agilizar la respuesta, especialmente cuando estas ocupaciones provengan de mafias o cuando en aquellos inmuebles, pues, se produzcan actividades delincuenciales como las que vimos el otro día, especialmente relacionadas con el tráfico de drogas.

Como le decía al principio, señor Elena, a esta situación de inseguridad no hemos llegado porque sí, sino que hemos llegado, pues, por culpa de sus malas políticas, por esa visión naíf de la delincuencia, por desposeer a los Mossos del principio de autoridad y mandarlos a las calles sin las directrices ni los medios suficientes. Y desprotegerlos a ellos es desprotegerlos a todos. Así es que veremos a ver si a

partir de ahora hacen propósito de enmienda y realmente palpamos ese apoyo que ustedes dicen dar al Cuerpo de Mossos d'Esquadra.

Y ya, para acabar..., me falta simplemente un minuto y lo aprovecho para dar las gracias a policías locales, Mossos d'Esquadra, Policía Nacional y Guardia Civil. Todo nuestro apoyo y nuestro reconocimiento hoy y siempre.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat Pau Morales i Romero. Demanaria a la cambra també, diputats i diputades, que en les converses que van tenint mantinguin un volum baix o silenci. O, en tot cas, puguin fer converses entre vostès a fora pel respecte a les persones que estan aquí en el faristol.

Pau Morales i Romero

Gràcies, vicepresidenta. Consellera, conseller, diputats i diputades i el públic que ens està escoltant... Bé, Catalunya ha viscut aquesta legislatura un canvi de rasant en les polítiques de seguretat. Transitem d'una seguretat focalitzada en el control i la mirada amb temor de les expressions democràtiques a una seguretat humana, que vol anar a l'arrel de les causes que generen desigualtats, que busca el perquè dels problemes que ens trobem al dia a dia.

Alhora, aquest enfocament per a una seguretat humana exerceix la millor defensa i el millor suport possible, palpable, com deia la diputada que m'ha precedit, als professionals dels serveis de seguretat, dels cossos policials, i en especial dels Mossos d'Esquadra, els Bombers, el SEM, els Agents Rurals i la Protecció Civil, entre d'altres.

I aquesta millor defensa i millor suport possibles que avui tenim l'oportunitat de ratificar vol dir reversió de les retallades, vol dir retorn de la paga extra pendent, avenç cap a la jubilació anticipada, augment del sostre d'agents, millora del pressupost aquí i victòries en el finançament que arriba de l'Estat, major coordinació operativa i presència en tots els estaments on mereixen ser els cossos operatius integrals, com el CITCO i les bases de dades de l'Europol, i un llarg etcètera. Aquí hi som i en això treballem, com treballem per uns serveis policials que s'assemblin a la societat que han de protegir, que hi siguin a prop, que hi interactuïn, perquè també és la millor manera de reduir no només les dades, sinó sobretot la percepció d'inseguretat. Un camí iniciat que no té marxa enrere, però sí molta feina a fer per endavant.

I, per si alguns grups parlamentaris, com el Grup Mixt, potser s'han oblidat d'aquesta feina i d'aquest recorregut, en posaré alguns exemples, com, per exemple, el nou sostre de plantilla: 22.006 mossos d'esquadra. Quin govern espanyol l'havia bloquejat durant anys i anys i anys? Quin govern espanyol impedia que es poguessin convocar noves places d'agents a causa de les polítiques «austericides» durant anys i panys? Diria que el Govern del Partit Popular, i això és el que s'ha pogut revertir, i això és el que també permet avançar en el relleu generacional del cos. Com deia, una reversió a les retallades que ha permès convocar set-centes places per a nous bombers, dos-centes places per a nous agents rurals, que s'han reforçat els mitjans tècnics i els recursos del Cos de Mossos d'Esquadra i de Bombers amb nous vehicles.

I mentre no es derogui la llei mordassa, que hauria d'haver passat ja, perquè se suposa que les majories hi eren, des de Catalunya defensem i garantim els drets fonamentals, que no poden ser vulnerats. I el nostre ordenament jurídic ha d'aplicar les normes de manera favorable a l'eficàcia d'aquests drets, i no en detriment dels altres. Per això és evident que es tramiten aquelles sancions que s'han de tramitar –això és evident– a partir dels criteris que, entre la col·lisió de drets fonamentals i altres consideracions, prioritzen sempre els drets fonamentals. I és per això que votarem a favor de la proposta, perquè és la política que estan seguint a hores d'ara el Cos de Mossos d'Esquadra i el Departament d'Interior.

Un treball transversal i interdepartamental crucial. I, en aquest sentit, s'ha abordat especialment en l'àmbit de les violències masclistes, en concret de les violències sexuals, implementant protocols d'actuació i prevenció i també de reparació per a les víctimes, seguint alhora els estàndards que marca el protocol marc.

La consecució de les accions que s'han implementat i d'altres que encara s'han d'implementar o que havien de situar-se com a resposta a l'actualitat ha estat explicada molt a bastament pel conseller Elena, un conseller que en els trenta mesos que portem de govern aquesta legislatura ha comparegut en comissió deu vegades, és a dir, un cop per trimestre, per retre comptes, per ser transparent en la presa de decisions, per explicar i per compartir i per donar la possibilitat de construir aquests consensos tan necessaris. I no és un discurs triomfalista. Hi ha molta feina per fer, i el que en sortirà d'aquest Ple n'és una bona mostra.

Tota aquesta feina necessita consens, i per reforçar-lo proposem que els grups parlamentaris s'integrin immediatament en el Consell de Seguretat de Catalunya. I un consens que ve també d'un camí recorregut a través de la Comissió d'Estudi sobre el Model Policial, de la qual esperem aviat poder debatre les conclusions en aquest Ple i ja explicant la feina feta en aquests mesos des de que es van votar el passat desembre.

No hi ha alternativa a avançar, a anar endavant; com a molt es pot provar de retardar, de dilatar, d'intentar evocar una nostàlgia mal entesa del passat.

I anant a repassar, doncs, les diferents propostes dels grups parlamentaris, celebrar als companys i companyes d'En Comú Podem les propostes respecte a assumptió de competències que actualment té l'Estat. De fet, acceptarem en aquest sentit una proposta de Junts per Catalunya de celebrar ràpidament la Junta de Seguretat de Catalunya, perquè hi anirem a reclamar la transferència de les competències del Seprona, de la DGT, les reclamacions que surtin d'aquest Ple. I esperem que la seva participació en el Govern de l'Estat també serveixi perquè, efectivament, aquestes reclamacions arribin a bon port.

Als companys i companyes del Partit Socialista, i més enllà de la discussió que tindrem sobre que algunes de les propostes que ens han fet per a les policies locals, segurament, tenen una visió únicament metropolitana, i que hi ha molts més cossos de policia locals que tenen unes altres realitats molt diverses, i això és el que hem de poder atendre. Però, sobre el consens en les polítiques de seguretat, no es pot demanar consens per una banda i, per l'altra, explícitament, fer bandera d'intentar fer fora un grup parlamentari que ha participat proactivament i que ha presentat iniciatives al respecte. Debatem les discrepàncies, trobem els punts compartits, però no intentem fer fora de l'equació els grups que legítimament hi són.

En el cas de les acusacions particulars, efectivament, compareixerem en defensa dels servidors públics en aquells casos en els que hi hagin unes lesions acreditades, però no farem de doble acusació; ja hi ha la fiscalia per acusar respecte a delictes o possibles alteracions de l'ordre públic, etcètera, que això és el que passava. Nosaltres ens centrarem en la defensa dels agents, i no en aquesta mal entesa defensa, que, en realitat, era o podia incórrer en un atac als drets de les lliures expressions democràtiques.

I, pel que fa al Grup Parlamentari de la CUP, a favor del mecanisme. Creiem que la millor policia és una policia exemplar, amb estàndards democràtics i que és una manera, un mecanisme extern també de defensar el bon fer de molts dels agents dels cossos policials i que no paguin mai justos per pecadors. En l'exemplaritat sempre ens hi trobaran. No compartim la seva proposta sobre la prohibició d'externalitzar l'elaboració dels plans de seguretat, per una realitat que qualsevol alcalde o qualsevol regió d'aquest país pot dir, que és que els ajuntaments, la immensa majoria d'ajuntaments d'aquest país, no tenen les eines per poder desenvolupar un pla de seguretat. I hi ha moltes menes d'entitats que poden ajudar a la consecució d'aquests

plans de seguretat, no només les que aquí s'han denunciat i que, evidentment, no compartim.

I, pel que fa a Junts per Catalunya, evidentment, votarem que sí a les propostes que fan respecte a la qüestió de trànsit, perquè és una qüestió que preocupa i ocupa, i sempre estem a favor de votar a favor d'allò que ja estem implementant. Volia aprofitar també per donar tot el suport al Servei Català de Trànsit i als seus professionals.

I, evidentment, a la reacció a l'extrema dreta, ens estalviarem el viacrucis de la contradicció que suposaria aprovar les seves propostes de resolució, que fan una falsa defensa d'un cos que, de fet, diuen voler derogar. Però, bé, avui tampoc aprovaran cap de les seves propostes, perquè, afortunadament, la democràcia catalana, en aquest sentit, té un cordó democràtic ben robust.

I, per acabar, crec que d'aquest Ple en sortirà un missatge d'esperança. En una qüestió que aixeca tantes passions com la seguretat, trobarem amplis consensos, hi haurà molts punts d'acord des de mirades que necessàriament són i seguiran sent diferents, però posant al centre preocupacions comunes. La seguretat entesa com a garantia de drets, llibertats i benestar, vinculada a elements estructurals com l'educació, la cultura i l'habitatge.

La presidenta

Gràcies, diputat.

Pau Morales i Romero

Acabo. La necessitat de conjurar-nos per combatre la percepció d'inseguretat i de dotar de les millors eines i condicions els professionals que presten uns serveis essencials.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la senyora Irene Negre i Estorach.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies, presidenta. Bona tarda, conseller, consellera. Avui finalitza una etapa d'anàlisi i de debat sobre la seguretat a Catalunya. No puc iniciar la meua intervenció, però, sense reconèixer la gran tasca que fan tots els cossos de seguretat a Catalunya. Així com tampoc no puc continuar sense fer palesa la perplexitat en la que ens vam quedar després d'algunes intervencions el dimarts en l'obertura d'aquest debat monogràfic sobre seguretat: des de lliçons de la CUP fins a discursos extremistes dels grups d'extrema dreta de la cambra, als quals ja els hi anunciem, a aquests últims, que votarem que no a totes les seves propostes. Perquè el seu model policial està a anys llum del nostre, perquè nosaltres creiem en una policia democràtica.

Conseller, em sap greu, però a vostè li hauré de dir que porta les mateixes propostes des de l'any passat, presentant-les en aquesta cambra. Una política d'aparador sense efectes reals i solvents, mesures marc sense objectius clars i sense resultats tangibles. Ens estan demanant que els hi validem el dia a dia; un dia a dia que deixa molt que desitjar, que no funciona i que ens ha abocat a la situació actual. Presenten una sèrie de mesures que, venint del Govern, ens sorprenen per la poca capacitat que han tingut a l'hora de presentar propostes de seguretat. Han fet zero autocrítica, han obviat i oblidat, tant des del Govern com del PSC, el cos de guàrdies municipals, representats aproximadament en 145 municipis, que tanta i tanta faena fan donant suport al Cos de Mossos d'Esquadra i que són una peça clau en la intervenció i mediació a casa nostra. Tenen més efectius que mai i tenen més inseguretat que mai. Això només pot respondre a una mala gestió o una mala coordinació política, conseller. Junts per Catalunya encarem aquest Ple amb tres premisses: defensa sense fissures

de la policia integral de Catalunya; la sobirania beneficia la qualitat de vida dels catalans i les catalanes, i treballarem amb responsabilitat i prudència.

Per això demanem al Govern, amb aquestes cinc propostes de resolució, en primer terme, seguretat i sobirania. La policia integral de Catalunya és una estructura d'estat i ha de ser membre de ple dret de les institucions i organismes de seguretat públics europeus i internacionals. Amb el conseller Buch vam aconseguir la incorporació al CITCO, una mesura totalment necessària per fer front al terrorisme i al crim organitzat.

Cal fer efectiu el mandat del Parlament de Catalunya, aprovat aquí al debat de política general 2022, on es demanava elaborar un pla d'enfortiment de l'ús del català per tal que sigui la llengua preferent dels cossos de seguretat. En matèria d'ordre públic, cal que l'autoritat governativa de Catalunya exerceixi en el marc de les seves competències i, quan s'ordeni la dissolució d'una manifestació o concentració, imposi els criteris i protocols i pautes d'intervenció de la policia integral de Catalunya a totes les forces i cossos de seguretat de l'Estat que intervinguen en funcions d'ordre públic en territori català, garantint els criteris d'oportunitat, congruència i proporcionalitat.

Pel que fa al decret d'estructura, aquest passat mes d'octubre el grup de treball havia d'estar finalitzat i s'havien d'haver aplicat els acords d'aquest, i no ha estat així. Conseller, convoqui la segona reunió del grup de treball i que aquest cop siga un grup de treball, i no una ponència de direcció política.

En segon lloc, exigim una millor gestió. Cal una gestió operativa i real planificada del Cos de Mossos d'Esquadra per revertir l'increment de la inseguretat. El Cos de Mossos d'Esquadra necessita eines i recursos per exercir amb major professionalitat la seva feina: eines tecnològiques, vehicles, cascs, càmeres unipersonals..., moltíssimes coses més. També necessiten poder conciliar la seva vida personal i professional, així com establir un pla de carrera per actualitzar les jornades i horaris i formació.

S'ha d'elaborar consensuadament el pacte nacional per a la seguretat i emergències amb tots els agents implicats i amb la participació dels grups parlamentaris. Estem en un punt d'inflexió, conseller; ha de reaccionar. La seguretat no és cosa d'un partit; és cosa d'un país. Els cossos policials reclamen ser escoltats, i els hem de retornar el seu prestigi.

La formació també és una eina clau per a la solvència i la gestió. I l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya s'ha de dotar dels recursos econòmics i tècnics suficients.

Tampoc podem deixar de banda els problemes d'inseguretat a les vies d'alta capacitat. Clama al cel la perillositat que genera una via tan sobrepassada com l'AP-7. Els usuaris necessitem poder viatjar amb seguretat. I, si em diuen de venir a treballar amb tren a Barcelona des de l'Aldea per descongestionar l'AP-7, convido el conseller que m'acompanye només un dia d'anada i de tornada i perdre cinc hores del seu dia a dalt d'un tren que, amb una mica de sort, arribarà a hora al seu destí. Per descongestionar les infraestructures viàries amb les infraestructures ferroviàries, calen moltes millores, tant en infraestructures com en trens, com en horaris, amb un traspàs de rodalies. A mitges no ho solucionem. De fet, ni amb un traspàs integral real solucionem aquesta problemàtica a curt termini. Cal implementar, a hores d'ara, altres mesures.

En tercer lloc, més participació i més transparència en les dades. El Govern de la Generalitat ha de convocar la Junta de Seguretat de Catalunya abans de que acabi l'any. Hi ha motius de pes per fer-ho, i la seva inacció és esperpèntica. Celebrem que, finalment, avui sí que diguen que convocaran aquesta junta de seguretat, perquè negar la necessitat de convocar-la és negar que el sol surt tots los dies.

Des del 2020 que no es publiquen els informes de seguretat anuals. No es pot legislar sense dades. Fer-ho és legislar d'esquena a la realitat. Igual que no ens poden

imposar unilateralment les polítiques de seguretat amb un govern en minoria. Aquí es ve consensuat de casa, amb un consens real. Un exemple n'és que qui governa també la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona no han estat capaços d'arribar al consens en una proposta de coordinació en temes de seguretat avui.

Seguint amb les nostres propostes, hem de tenir present el món local i dotar-lo d'eines per poder garantir la seguretat dels seus veïns i les seues veïnes.

En el quart bloc, proposem un abordatge multidisciplinari de la seguretat. Hem de combatre la multireincidència amb mesures per agilitzar els processos judicials per delictes menors. S'han de dur a terme campanyes per als joves a nivell digital, així com ampliar l'accés al registre de violències contra l'alumnat per part dels professionals dels diferents departaments involucrats: Educació, Drets Socials, Salut i Interior. S'ha de definir un protocol interdepartamental per fer front als atacs i agressions que estan sofrint els servidors públics. Cada dia veiem com docents, com personal sanitari, cossos policials, funcionaris penitenciaris, etcètera, no són tractats amb el respecte que es mereixen.

El Govern ha d'incloure també la perspectiva de gènere en totes les polítiques públiques. I, en l'àmbit de l'atenció a les violències masclistes, ha de garantir una correcta prevenció i evitar la revictimització.

Per últim, zero impunitat. Cal recuperar l'autoritat i el respecte pel cos de la policia integral de Catalunya i acabar amb la sensació d'inseguretat. S'ha de reforçar l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya i dotar-la de les eines per fer front als delictes cibernètics. Som el paradís de la marihuana, i cal deixar de ser un pol d'atracció, endurir normatives i coordinar el Cos de Mossos d'Esquadra i els Agents Rurals per compartir les seves dades. Aprofito per felicitar avui el cos per la seva actuació contra l'organització criminal a l'Alt Empordà que traficava amb marihuana.

No podem permetre ni un minut més que es continuï qüestionant la feina dels agents que vetllen per la seguretat i pels drets i llibertats de la ciutadania. S'ha de donar una resposta contundent a l'auge de la delinqüència. Prou robatoris al món local i als habitatges, al món rural i als habitatges. Prou delinqüència organitzada, prou violència gratuïta, prou abusos i agressions sexuals. Prou impunitat. No es pot fer veure que no passa res, que tot són qüestions puntuals i que tot són sensacions. Prou enganys. I no s'escudin en l'argument de que tot passa a tot Europa. Vostès tenen la responsabilitat aquí a Catalunya i tenen l'obligació de donar resposta, de consensuar, d'escoltar, de garantir, de preservar, de governar. Han de canviar de rumb, conseller. Va a tres-cents per hora i té una paret a vint metres. No veu que no tindrà temps de frenar?

Escolti, conseller, escolti. Més enllà de les parets del seu despatx, té a les seves mans la seguretat de tot el país, té a les seves mans la seguretat dels catalans i les catalanes.

Gràcies.

La presidenta

Acabat el debat, procedirem a la votació.

(Pausa llarga.)

Acabat el debat, procedirem a la votació de les propostes de resolució segons l'ordre d'entrada a registre, d'acord amb l'article 155.2 del Reglament.

Com bé saben, les votacions s'han agrupat per grups parlamentaris seguint les peticions de votació separada que s'han anat recollint fins avui al migdia. També els informo que no s'ha presentat cap proposta transaccional.

Si algun grup parlamentari vol sol·licitar alguna votació separada que no hagi indicat prèviament, si us plau, que ho faci ara. *(Pausa.)*

Doncs a partir d'aquí comencem.

Propostes de resolució subsegüents del Grup Parlamentari de VOX.

Votació 1, propostes de resolució 1.1, 1.5, 2, 3.1, 3.4, 3.5, 4.1, 4.2, 4.3, 4.5, 5.4 i 5.5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 18 vots a favor, 111 en contra i cap abstenció.

Votació 2, propostes 1.2, 1.3, 1.4 i 4.4.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 12 vots a favor, 111 en contra i 6 abstencions.

Votació 3, propostes de resolució 3.2, 3.3, 5.1, 5.2, 5.3.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 12 vots a favor, 117 en contra i cap abstenció.

Anem a les propostes de resolució subsegüents del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Votació 1, proposta de resolució 1.1.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 69 vots a favor, 12 en contra i 48 abstencions.

Votació 2, proposta de resolució 1.2.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 125 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció.

Votació 3, propostes de resolució 1.3, 1.4.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 48 vots a favor, 78 en contra i 1 abstenció.

Votació 4, proposta de resolució 1.5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 49 vots a favor, 51 en contra i 29 abstencions.

Votació 5, propostes de resolució 2.1 i 3.1.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 78 vots a favor, 18 en contra i 33 abstencions.

Votació 6, proposta de resolució 2.2.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 45 vots a favor, 84 en contra i cap abstenció.

Votació 7, proposta de resolució 2.3.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 14 vots a favor, 77 en contra i 38 abstencions.

Votació 8, proposta de resolució 2.4.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 75 vots a favor, 12 en contra i 42 abstencions.

Votació 9, proposta de resolució 2.5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 75 vots a favor, 21 en contra i 33 abstencions.

Votació 10, proposta de resolució 3.2.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 55 vots a favor, 4 en contra i 70 abstencions.

Votació 11, propostes de resolució 3.3 i 3.4.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 117 vots a favor, 4 en contra i 8 abstencions.

Votació 12, proposta de resolució 3.5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 69 vots a favor, 27 en contra i 33 abstencions.

Votació 13, proposta de resolució 4.1.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 16 vots a favor i 113 en contra i cap abstenció... (*David Cid Colomer demana per parlar.*) Perdó.

David Cid Colomer

No, simplement per si es pot llegir el següent punt a votació, que és la PR, el punt 4.2.

La presidenta

Un segon, que la busquem. (*David Cid i Colomer deixa el mòbil amb el text de la proposta al secretari primer.*) Secretari, endavant.

El secretari primer

«El Parlament de Catalunya expressa el suport a que els cossos policials facin complir els drets i les llibertats democràtiques d'aquest país davant els que volen subvertir els resultats electorals de les eleccions generals del 23 de juliol de 2023.»

La presidenta

Votació 14, proposta de resolució 4.2.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 72 vots a favor, 12 en contra i 44 abstencions.

(*Fortes rialles i aplaudiments. Algú diu: «S'ha abstingut.»*)

Coses del directe. Quasi l'hi hauríem de perdonar, perquè ens ha ajudat a la Mesa a tenir... Llavors, l'hem despistat, eh? Em sap greu.

Votació 15, propostes de resolució 4.3, 5.1 i 5.3.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 17 vots a favor, 80 en contra i 32 abstencions.

Votació 16, proposta de resolució 4.4.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 111 vots a favor, 4 en contra i 14 abstencions.

Votació 17, proposta de resolució 4.5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 17 vots a favor, 18 en contra i 94 abstencions.

Votació número 18, proposta de resolució 5.2.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 49 vots a favor, 18 en contra i 62 abstencions.

Votació 19, proposta de resolució 5.4 i 5.5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 109 vots a favor, 19 en contra i cap abstenció.

Passem a les propostes de resolució subsegüents del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar.

Votació 1, propostes de resolució números 1.1, 5.1 i 5.4.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 111 vots a favor, 18 en contra i cap abstenció.

Votació 2, amb les propostes de resolució 1.2, 4.2, 5.5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 111 vots a favor, 18 en contra i cap abstenció.

Votació 3, proposta de resolució 1.3.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 78 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció.

Votació 4, propostes de resolució 1.4, 4.1.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 111 vots a favor, 10 en contra i 8 abstencions.

Votació 5, proposta de resolució 1.5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 78 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció.

Votació 6, propostes de resolució 2.1, 2.2, 2.4, 3.2 i 5.2.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 16 vots a favor, 80 en contra i 33 abstencions.

Votació 7, propostes de resolució 2.3, 3.1, 4.3 i 4.4.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 50 vots a favor, 79 en contra i cap abstenció.

Votació 8, propostes de resolució 2.5 i 3.3.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 15 vots a favor, 114 en contra i cap abstenció.
Votació 9, proposta de resolució 3.4.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 49 vots a favor, 51 en contra i 29 abstencions.
Votació 10, proposta de resolució 3.5.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 9 vots a favor, 113 en contra i 7 abstencions.
Votació 11, proposta de resolució 4.5.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 49 vots a favor, 80 en contra i cap abstenció.
Votació 12, proposta de resolució 5.3.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 16 vots a favor, 80 en contra i 33 abstencions.
Passem a les propostes de resolució subsegüents del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Votació 1, propostes de resolució 1.1, 3.2, 3.5 i 4.4.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 50 vots a favor, 79 en contra i cap abstenció.
Votació 2, propostes de resolució 1.2, 1.3, 2.1, 3.4.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 51 vots a favor, 71 en contra i 7 abstencions.
Votació 3, proposta 1.4.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 43 vots a favor, 71 en contra i 15 abstencions.
Votació 4, propostes de resolució 1.5, 2.2, 2.4, 2.5, 4.2, 4.3, 4.5.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 18 vots a favor, 78 en contra i 33 abstencions.
Votació 5, propostes de resolució 2.3, 3.1, 3.3 i 5.4.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 18 vots a favor, 111 en contra i cap abstenció.
Votació 6, propostes de resolució 4.1, 5.1, 5.2 i 5.3.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 18 vots a favor, 71 en contra i 40 abstencions.
Votació 7, proposta 5.5.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 58 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció.
Passem a les propostes de resolució del Grup Parlamentari Partit Socialistes i Units per Avançar.

Votació 1, proposta 1.1.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 91 vots a favor, 38 en contra i cap abstenció.
Passem a la votació 2, propostes 1.2, 2.4 i 4.2.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 113 vots a favor, 9 en contra i 7 abstencions.
Votació 3, proposta 1.3.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 81 vots a favor, 16 en contra i 32 abstencions.
Votació 4, proposta 1.4.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 84 vots a favor, 9 en contra i 36 abstencions.
Passem a la votació 5, proposta 1.5.

Comença la votació.
El resultat de la votació són 80 vots a favor, 9 en contra i 40 abstencions.

Votació 6, proposta 2.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 112 vots a favor, 9 en contra i 8 abstencions.
Votació 7, propostes 2.2 i 4.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 79 vots a favor, 42 en contra i 8 abstencions.
Votació 8, proposta 2.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 50 vots a favor, 79 en contra i cap abstenció.
Votació 9, proposta 2.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 59 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.
Votació 10, propostes 3.1 i 4.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 112 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions.
Votació 11, propostes 3.2 i 3.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 112 vots a favor, 8 en contra i 9 abstencions.
Votació 12, propostes 3.3, 4.1, 4.4 i 5.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 120 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.
Votació 13, proposta 3.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 119 vots a favor, 9 en contra i cap abstenció.
Anem a les propostes de resolució subsegüents del Grup Mixt.
Votació 1, propostes de resolució 1.1, 2.4, 2.5, 3.1, 3.2, 3.3, 3.4, 3.5, 4.1 i 4.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 51 vots a favor, 78 en contra i cap abstenció.
Votació 2, propostes 1.2, 1.3 i 4.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 51 vots a favor, 71 en contra i 7 abstencions.
Votació 3, propostes 1.4 i 5.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 17 vots a favor, 78 en contra i 34 abstencions.
Votació 4, propostes 1.5, 2.1, 2.3, 4.3 i 4.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 58 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció.
Passem a la votació 5, proposta de resolució 2.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 49 vots a favor, 71 en contra i 9 abstencions.
Passem a la votació 6, propostes 5.1, 5.2, 5.3 i 5.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 18 vots a favor, 71 en contra i 40 abstencions.
Passem a les propostes de resolució del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.
Votació 1, proposta de resolució 1.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 96 vots a favor, 9 en contra i 24 abstencions.
Votació 2, proposta 1.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 66 vots a favor, 18 en contra i 44 abstencions.
Votació 3, proposta 1.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 67 vots a favor, 17 en contra i 45 abstencions.

Votació 4, proposta 1.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 103 vots a favor, 17 en contra i 9 abstencions.

Votació 5, proposta 1.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 101 vots a favor, 17 en contra i 10 abstencions.

Votació 6, proposta 2.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 96 vots a favor, 9 en contra i 24 abstencions.

Votació 7, proposta 2.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 40 vots a favor, 18 en contra i 71 abstencions.

Votació 8, proposta 2.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 63 vots a favor, 25 en contra i 41 abstencions.

Votació 9, proposta 2.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 111 vots a favor, 18 en contra i cap abstenció.

Votació 10, proposta 2.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 119 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.

Votació 11, proposta 3.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 78 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció.

Votació 12, proposta 3.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 111 vots a favor, 18 en contra i cap abstenció.

Votació 13, propostes 3.3 i 3.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 78 vots a favor, 18 en contra i 33 abstencions.

Votació 14, proposta 3.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 69 vots a favor, 51 en contra i 9 abstencions.

Votació 15, proposta de resolució 4.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 102 vots a favor, 10 en contra i 17 abstencions.

Votació 16, proposta 4.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 111 vots a favor, 10 en contra i 8 abstencions.

Votació 17, proposta 4.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 110 vots a favor, 10 en contra i 9 abstencions.

Votació 18, propostes 4.4, 5.1 i 5.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 119 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.

Votació 19, proposta 4.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 33 vots a favor, 87 en contra i 9 abstencions.

Votació 20, proposta 5.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 90 vots a favor, 10 en contra i 29 abstencions.

Votació 21, proposta 5.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 49 vots a favor, 80 en contra i cap abstenció.

Votació 22, proposta 5.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 90 vots a favor, 39 en contra i cap abstenció.
Passem a les propostes de resolució subsegüents del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Votació 1, proposta 1.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 102 vots a favor, 18 en contra i 9 abstencions.

Votació 2, proposta 1.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 111 vots a favor, 18 en contra i cap abstenció.

Votació 3, proposta 1.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 69 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Votació 4, proposta 1.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 78 vots a favor, 18 en contra i 33 abstencions.

Votació 5, proposta 1.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 73 vots a favor, 14 en contra i 42 abstencions.

Votació 6, proposta 2.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 81 vots a favor, 39 en contra i 9 abstencions.

Votació 7, proposta 2.2.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 114 vots a favor, 15 en contra i cap abstenció.

Votació 8, proposta 2.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 69 vots a favor, 57 en contra i 3 abstencions.

Votació 9, propostes 2.4 i 4.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 115 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció.

Votació 10, proposta 2.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 99 vots a favor, 6 en contra i 24 abstencions.

Votació 11, proposta 3.1.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 90 vots a favor, 6 en contra i 33 abstencions.

Votació 12, propostes 3.2, 4.5 i 5.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 114 vots a favor, 6 en contra i 9 abstencions.

Votació 13, proposta 3.3.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 73 vots a favor, 48 en contra i 8 abstencions.

Votació 14, proposta 3.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 74 vots a favor, 15 en contra i 40 abstencions.

Votació 15, proposta 3.5.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 82 vots a favor, 13 en contra i 34 abstencions.

Votació 16, propostes 4.1 i 5.4.
Comença la votació.
El resultat de la votació són 123 vots a favor, 6 en contra i cap abstenció.

Votació 17, proposta 4.2.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 106 vots a favor, 15 en contra i 8 abstencions.
Votació 18, propostes 4.3 i 5.2.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 107 vots a favor, 6 en contra i 16 abstencions.
Votació 19, proposta 5.1.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 107 vots a favor, 22 en contra i cap abstenció.
I votació 20, proposta 5.5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 103 vots a favor, 6 en contra i 17 abstencions.
(*Aplaudiments.*)

Acabades les votacions i el debat monogràfic, també suspenem el Ple.

La sessió s'aixeca a dos quarts de set del vespre i un minut.